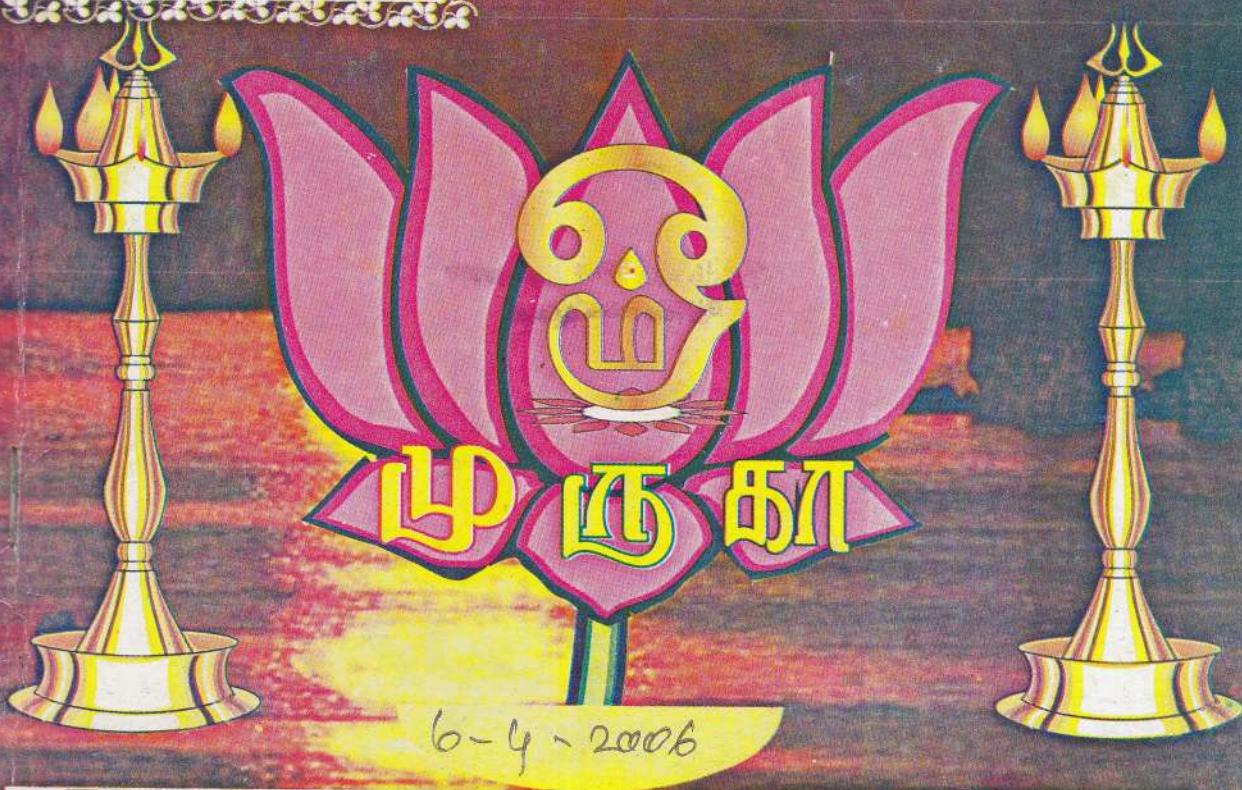

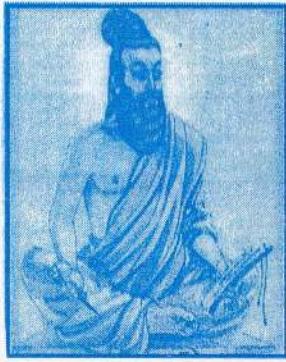
நூலாங்குடி

மார்கழி மலர் 2005

வெளியீடு

சுந்தரீமான் இச்சிறை நசவுகளை மண்மாட்டும் பெருவை

வ

குந்தர் வழி

நல்லினத்தின் ஊங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூட் மில்,

பெரகுன்:~ ஒருவனுக்கு நற் சேர்க்கையிலும்
மேலானதுணையும் இல்லை. கெட்ட
உறவைக்காட்டிலும் மேலான பகையும்
இல்லை.

(460)

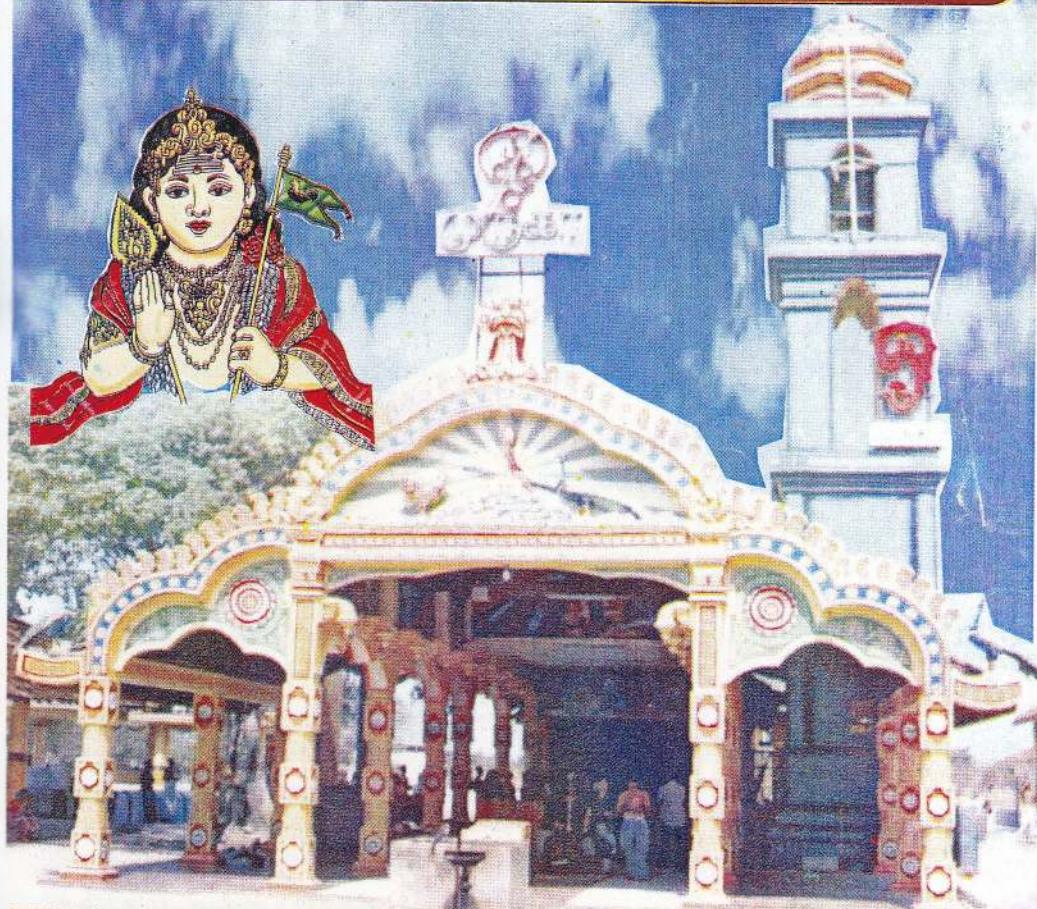
நந்தச்சந்தரரை

கண்ட பத்து
நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

காட்டிலே காளியுடன் கூத்தாடுங் கண்ணுதலோன்
நாட்டிலே ஞான குருவாய் நயந்துவந்து
மீட்டா னவன்றன் விரையார் மலரடியை
மாட்சிமைசேர் நல்லைத்தேர் மாண்டியிற் கண்டேனே.

மாலயனுந் தேடி யறியா மலரடிகள்
கோல வருட்குருவாய்க் குவலயத்தி லேபோந்து
சாலப் பெரும்பகையைத் தானீக்கி யாண்டானென
ஞாலம் புகழுநல்லைத் தேரடியிற் கண்டேனே.

நூலாக்ஷமா

வெளியீடு :

நந்தியான் ஆச்சிரம கொவு கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

கிருஷ்ண

Geometrie = 2

51.1 - 96

2005 முதல் பெரும்பால் நிலகம்

வினாக்கள் கீழே

-5 JAN 2006

வீநாயக வழிபாடு	ந. தாயவனி	1 - 4	
காலங்கள் வெள்ளி பாலமால்	ர. ரீந்தர்	மாதாந்த சமீப	5 - 6
தேவாரம்காட்டும் சீத்தாந்த...	ந. கோ. சந்திரசௌந்தர்	மாதாந்த சமீப	7 - 10
மிருகமேதைவரம் சபாரதத்தின்.....		- 11	
ஈவன சமயமும் இலையீயமும்	க. சிவசங்கரநாதன்	12 - 15	
தலைவரினுக்காந்தி ஸ....	பாலசி குணங்குமினம்	16 - 18	
ஸமீதூர் சிறுதாகஞ்சி....	த. நாகராசா	19 - 21	
தீந்துப்பன்பாட்டு விழுப்பின்....	உ. சந்திரனம்	22 - 25	
சிறுமுறைக்கட்டவேளை	வ. போன்னியபலவேங்கி	26 - 27	
அருளாக்கி சுலூகிகள் அருளி...	ஶ. வேஷ்ணாதம்	28 - 29	
ஸமநூல் அருட்கலி சுவாமிகஞ்சகது..	காலரை எம்.பி அருளாண்தம்	30 - 31	
ஆகவீரம் தொழுவது சாலவும்.....	நா. நல்லநானி	32 - 33	
ஒடியை நிரிசனமும் மக்கள்.....	பிரி. வரந்தாசா	36 - 37	
மானுவ நாத தோண்டமாப்பு நித்தும்..	ஈ. சுமாராசார்ஜூபர்	38 - 40	
மூட்கொண்ட போது	நி. பொரீகன்ஸ்வரி	41 - 42	
பார் இந்த (ஷ) கேல்லமய்யா?	க. சுக்கிராணந்தா ஆச்சிரியம்	43 - 45	
நித்திய அள்ளப்பன்றிக்கு.....		46 - 47	
கேள்விப்பவேளை மூக்காடுவி.....		- 48	
சந்திரப் பாளி	ந. அபிஷ்ரத்தினம்	49 - 52	
ஈவனம்.....			

IP65 IP67 30V = 70W

வந்தசுந்த நபால்ரெஸ்டால் 385/- ரூபா
மருத்துவம் அமையிரும் கலைக்கலை மன்ற இப் பேரவை
கிளைக்கலை இலக்கணம்- 021-2263406

அரசுப்பதில்:- தந்தினியான் கூடசீரம், இதுவேண்டும்

நூன்சுடர்

கார்த்திகமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

95ஆவது சுடரான கார்த்திகமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை மதுரகவி காரை அருளாண்ந்தம் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். நூன்சுடர் சஞ்சிகை அணவசியமான செய்திகள் எவற்றையும் சொல்வதில்லை என்றும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற் கான கருத்துக்களையே அவை தாங்கி வெளிவருவதனையும் தனது ஆரம்ப உரையில் காரை அருளாண்ந்தம் அவர்கள் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

நூன்சுடர் சஞ்சிகையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற கட்டுரைகள் எமது சமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் எந்தவகையில் பயன்படுகின்றன என்பதையும் கட்டுரைகளை ஆதாரங்காட்டி அடியார்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

ய/ ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆசிரியரும், சிவாக்சாரியாருமாகிய சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்கள் மதிப்பீட்டுரையை வழங்கினார்கள். இன்று மனிதநேயம், மனித விழுமியம் போன்றவை இல்லாமல் போய்விட்டதோ என்று மனிதன் சந்தேகப் படுமளவுக்கு சமூகம் சீரிந்துகொண்டிருப்பதை பலரும் சுட்டிக்காட்டுவதாக சோமாஸ்கந்தராஜாக்குருக்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனாலும் இந்த குழநிலையிலும், இந்த ஆலயச்சூழலிலும், இந்த ஆச்சிரமத்திலும் நடைபெறுகின்ற செயற்பாடுகளிலும் மற்றவர்கள் பாராட்டுகின்ற பல மனிதநேயச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பது எமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் அளிப்பதாக இருப்பதை குருக்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

நூன்சுடர் சஞ்சிகையும் அது தாங்கிவருகின்ற கட்டுரைகளும் அதில் அடங்கியிருக்கின்ற செய்திகளும் கடல்கடந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் இவற்றை வெளிப்படுத்துவதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

வாழ்க்கையில் தீர்க்கமுடியாத பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ள இந்த குழலில் இந்த நூன்சுடர் மனிதனுக்கு நின்மதியையும், வழிகாட்டலையும் வழங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

சடர் துநும் தகவல்

மொது மன்னில் சைவத்தையும், தமிழ்மூர்ப் பண்ணத் தெரிபாகள் வர்ணாயில் விவகூம் அன்றை உரானாவேஷ்டத் துநுத்துறைப் போய் அவர்கள் தன்பான் ஒரு இடத்தில் வைத்து மத்தகப்பட்டவேண்டியவர்.

வீவுபழும் அடைபழு, ரீ. விநாசித்தாஸ்பிரேயா அவர்களின் இளைமக்காலம் ஏஞ்சமயானதாக திருந்தலூம் அந்த ஏழ்கலையிலூம் பீராகவும், செம்மையைரக்காலம் வழிவேண்டும் என்றிடமிருப்பு ஏழுகூகம் தவறாது சௌகாம் பேரி தனது வாழ்வை உயர்த்திக்கொண்ட ஒரு பெருமைக்குரியவராக ஆயு விளங்கிப்பாராக்கள்.

தான் தனது வாழ்வுக்காகவும், சீராக அமைத்துக்கொண்டதுபோல் அவைத்து மக்களும் சீராகவும், சிறப்பாகவும் வாழுவேண்டுமென்பதுங்காக தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் பிரச்சுடைய சுடப்பிற்காக பயண்டுத்தீப் பாச்பாளாரக் குருவைப்படித்து, அருத்துறி அவர்கள் விளங்கியுள்ளார்கள்.

அழிரியராக நன்று நெடுமின்செ ஆழமிடித்து பல பிள்ளைகளை ஆழியுப் படுத்தியது போல தனது வாழ்நாள்முழுவதை குறிப்பாக நன்று முந்தையினை அடைந்த நிலையிலிருந்து வரவுமிக்கும் தன்றுக்கும் தொண்டர்நிய அவருடைய வெய்திரிசைகள் அனைவரும் பாராட்டுக்கான் அவருடைய அரிவு, அழியுல், அது கூட, சுற்றாப்பற்று, என்பவற்றைப்பெல்லாம் பாராட்டி யாற் பள்க்கூலக்குக்கும் உட்பட பலவுக்கூட்டுக்காலம் ஏராளம் படி, கூக்கி வழங்கப்பட்டு பாராட்டி நிகழ்வுகளும் நடாத்தப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விநாசித்தாஸ்பி ஜூயா அவர்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவர் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரி அலையும் செராபாக கொண்டுருத்த தோட்டாக்களும் கடுங்குழும் வித்திபாகாளாதாகவே அமைந்திருந்தது.

நூரூப காலத்தில் ஒன்பதுமுறை அருத்துறி விநாசித்தம்பி அவர்கள் ஸ்ரீ ரேவலைஷந்திரி அலையும் கூராவில் சந்திரியானை வழிபட்டு அவையும் கிடுக்குறைக்கும் பாத்திராசிபது மட்டுமள்ளி சந்திரி ஜூயிட்டினின் வரலாறு, அப்பீசு கூடு பிபிடிக்கப்படும் சமய சடங்குகள் சம்பிரதாயமங்கள் புதிய என்கூடு மிகவும் அழியுப் போன்றார்கள்.

இந்தகைய குரு பக்லவ நிலையில் இருந்து கொண்டுதான் வீராரிடுதைப் பூயா அவர்கள் சுந்திர் அலையும் தோட்டாள துமியன் நூலை மிகவும் சிறப்பாக உடலைக்கி பல தகாந்தங்களுக்கு முன்பே வெளியிட்டதை மிகவும் மக்ததான் ஒரு மனிபாராநும்.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரி அவையும் தோட்டாக இவருடைய துவப்பாளை நால் ஒரு அரிபி போக்கிலூமாக விளங்கியிருால் அக்களை எமது நூள்க்கட்டி சூழ்வையில் நாம் தோட்டாக வேலைப்படி செர்க்கு ஏராளம் அழியர்கள்து அவையை பூத்தி செப்தோம்.

இந்த ஆலயத்தின் சிறப்பை அனைவரும் அறியவேண்டுமென்பதற்காக ஜியா அவர்கள் தன்னுடைய தலபுராணங்களுக்கான விளக்க உரையையும் எழுதிவழங்கி எம்மையும் உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

ஜியா அவர்கள் தனது இளமைக் காலத்திலிருந்தே ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தின் உற்சவகாலங்களில் சந்நிதியானுடைய பெருமைகளையும், சிறப்புக்களையும் பக்திக்கூவு சொட்டச் சொட்ட சொந்பொழிவுகள்மூலம் வழங்கி சந்நிதியானது அடியார்களை பரவசத்தில் ஆழ்த்துவதில் அவருக்கு நிகர் அவராகவே விளங்கியிருந்தார்கள்.

எமது வாராந்த வெள்ளிநிகழ்வு, உற்சவகால விழேட நிகழ்வு என்பவற்றினாடாக தனது இறுதிக்காலம் வரை அந்தப்பணியை ஜியா அவர்கள் வழங்கிவந்தார்கள். இறுதியாக 2005ஆம் ஆண்டு உற்சவகாலத்திலும் இவ்வாறான பணியைச்செய்து அனைவரையும் பரவசத்தில் ஆழ்த்தினார்கள்.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயம் தொடர்பாகவும் மற்றும் சைவத்திற்கும் தமிழிறகும் அவர் ஆற்றிய சேவையைக் கெளரவித்து 03.06.2001ஆம் ஆண்டு வைகாசிப்பெரு விழாவின்போது எமது பேரவை விநாசித்தம்பி ஜியா அவர்களுக்கு “ஞானபண்டித அமுதசுரபி” என்ற பட்டத்தையும் எமது விருதையும் வழங்கி கெளரவித்தமை அவ்விழாவில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் என்றும் பகுமையான நினைவாகவே இருக்கும்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னபணிக்கும்
மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப்பணிகளுக்கும்
உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு
கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் அதச்சிரமம்,
தொண்டைமானநாய்.
T.P. NO. 021-2263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல. P. 7481
இலங்கை வங்கி,
பஞ்சத்துறை.

பெருக்கருணங்கி பெருவாழ்வே உத் பொன்னத்தில் விழ்சீலிக்கிறோன்.

இங்கும் ஆப்ராம்யகாரையினிலே இயங்கியிடம் சௌஷதி சுந்தரியோனா இளங்கி சிவக் கிராமத்தில் இளங்கும்யோனா நாவேன் அனுமத அறிவிதோ அறியாமலோ செய்கன்ற குற்றவெள்ளோம் போருத்துக் குறைவின்றிக் காப்பாயிட.

உ_லகாநாம் உ_மாதீவியின் ஒப்பிலாயன்வே
உ_லகாநாந்தான் மாநாம் வீபே கதி! ஸா_ந்தாநானே
பளகாவடி சுஸ்பத்தினான் தவ்த்து மொல்லமுடியா தருகின்றபேத
பெருக்கருணங்கி பெருவாழ்வே ஏ ஏ_நன்னத்தில் விழ்சீலிக்கிறோன்

ஆடி சேப்க்கும் சிறுவனாக வாசு, ஆப்ராம்யனே
அயுப்புவைத்து ஆளர் இளங்கில் வாட்டு படைத்து அடிப்பக்கு வழங்க
அயுப்பினானே
விழ்சீலிக்கிறி காம்பேந்தும் சௌஷதி சுந்தரி கந்தா
நீள்களைச் சரவணைட்டித்தோ அனுன் நூல்வெட்டிவோரு காட்டி தருவானே.

“முருகே” எனும் மாண்புதீர்ஜிங்கி அழியா அருள் பெறுவேணே

தொன்னெடமான ப்ரபு மீதாக வாந்த அற்புதமிருக்கந்துவே
அன்றா தொழும் வேலா சூஷபங்காத்தே
வள்ளடமிழால் வைக்கார்க்கும் நல்வாழ்வு மயிழ்நூலுதூயும் வள்ளலின்
யோன்னல் வள்ளனாள் மருகனே அங்கு முநுகனே திள்பாதும் ஏயல்

வேறும்மாதூரம் அறிதற்கரிய பீரவைப்போறுவே
அதுபற்றி போந்தே மூடப் பட்டுக்கொண்ட
நவமிய புரியறி வளக்குவியாப் பேந்தேயை
அவனிரு காற்பாறு ஆண்டதூர் கிள்ளஞ்சூப்பா

யயிலேந்து சேவகனே! மாநுவாளி காதல்லே! என்
ஏ பிராஜ கண்மயினிய ஏ வகார் உய்ய உயித்துவனே
அங்காவந்தியானிலே வினாக்களோப் புரியுத்துக்காட்ட
“முருகோ!” எனும் மகாமாற்றுவோத் அழியா அபூர் பேறுகின்னாபா
நீநூலுடைய நொன்னொன்னர் பாலகிருளியை-

மார்க்டிமாத சிறப்புப் பிரதிபெறுவோர் விபரம்

தீரு அ. அரவிந்தன்

(கல்வியங்காடு யாழ்ப்பாணம்)

தீரு சி. வெளியநுயார் (சந்திரன் கடை)

(விநாயகர் ஸ்ரோரஸ், உரும்பராய்)

தீரு த. சீவகப்பிராணியம்

(லீலா வெதுப்பகம், சங்கானை)

தீரு பி. சீவாஜாந்தன்

(கிராமசேவையாளர் வாதரவத்தை, புத்தூர்)

தீருமதி P. குகதூசன்

(இலங்கைவங்கி, சண்ணாகம்)

கணாட்சணம் வி. சென்னத்துவர்

(அச்சுவேலி வடக்கு, அச்சுவேலி)

தீரு சி. சென்னார்த்தினம் J.P

(இளைப்பாறிய அதிபர், சிறுப்பிட்டி)

தீரு ம.அ. சரவாந்து

(குகவாசம் வத்ரி)

தீரு வி. சண்முகவிங்கம்

(பிரதானவீதி, தொண்டைமாணாறு)

தீரு நி. மயில்வாகனம் J.P

(வரணன், அச்சுவேலி)

தீரு சி.வசம்பு. சி.வநுயார்

(முத்தேவி, ஆவரங்கால்)

தீரு ப. குணராசா

(சாவோதய வீதி, ஆவரங்கால்)

தீரு க. கீருபாந்தி

(நெல்லியோடை, அச்சுவேலி தெற்கு)

தீரு க. பெபாள்ஷனாயா

(ஆஸ்பத்திரி வீதி, அச்சுவேலி தெற்கு)

தீரு க. துங்கராசா

(ஜெயகணேசா ஸ்ரோரஸ், பருத்தித்துறை)

தீரு க. பராபால்நந்தம்

(காவில் கரணவாய் தெற்கு)

வீரு. சந்திரன்பிள்ளை

(தாதாவலை, கருணாவாப் தெற்று) (ஒள்ளத் தலைவர் வீரு. சந்திரன்பிள்ளை)

வீரு. பொ. ஜானப்பிரகாசம்

(சத்தும்பாதி, கருணாவாப் தேற்று)

வீரு. கு. சிவாக்ஞார்

(மின்சார முகாமையாளர் ப. வீரு. கு. சங்கம், உடுப்பிடி)

வீரு. பொ. சுந்தரனுயா

(புதுஒலென் அரியாலை)

வீரு. R.V. சந்திராயி

(இன்ஸ்பயரிய கால்நடை போதுளை ஆசிரி பர யாழ்ப்பாளை)

வீரு. T.N. ராஜா

(போள் கணி பிரதானவீதி, சங்காலை)

வீரு. V.S. கணைபதிப்பிள்ளை

(பிரதானவீதி, மாணிப்பாய்)

வீரு. V.S. மருதுவின்கம்

(ஆலடிச்சாலை, மாணிப்பாய்)

வீரு. பா. துரைவின்கம்

(ஆரியீர் அச்சுவீலி நேட்டு)

வீரு. K. தீர்மானின்கம்

(பா. சாவலை வீதி, நாம்காந்துளம்)

வீரு. வி. க. பர்சுனன்

(உடுவில் கிழக்கு, சுனியோகாப்)

துணைவைஸ்பூர் தி. பகுவன் ஆசிரியர்

(வட்டுமிகா_ஸ்ட.)

வீரு. கு. சுகந்துள்

(அச்சுவீலி)

வீரு. க. சண்முகவின்கம்

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி, அச்சுவீலி)

அருங்காவை சுப்ப

(வல்லிபுர அழிவாப் தேவாந்தாளம்)

வீரு. க. விநுபானந்தகிருஷ்ணன்

(குப்பிளோப் பக்காது, ஏழாலை)

**சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப்
பேரவை நடாத்தும்
வருடாந்த திருவாசக விழா
2005**

காலம்:- 06-01-2006 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.00மணியளவில்.

இடம்:- சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், செல்வச்சந்திதி.

யங்கள் இரசு:- மறவனுர் T.M வாசகர் குழுவினர்.

போட்டியில் பங்குபற்றிய மாணவர்களின் பண்ணீசை நிகழ்வும்,
தொடர்ந்து பரிசளிப்பும் இடம்பெறும்.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் இடம்பெறும் வீஷே அபிஷேகத்தைத்
தொடர்ந்து நாயன்மார்களின் தீருவுருவப் படங்களும், திருவாசக
ஏடுகளும் ஆச்சிரமத்திற்கு ஊர்வலமாக எடுத்துவரப்படும்.

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை,
தொண்டமானாரு.

விநாயக வழிபாடு

ஏற்றுவிட தொகைவில் நூல்வீதகி நூல்வீதகி (B.A (Hons) M.A (Indian) அவைகளை
(வைக்காரணம், சிகிஷாந்த மன்றமுகம்)

வெற்பாடு என்ற பொல்லானது காணக்குதல் அல்லது பிள்ளைகள் என்று போவுள் தாங்கின்றது. மனிதன் கால் கால் விளை ஏற்படும் என்போது, அவன் கால்வாயும் நீங்கி இன்னாக வாழக்குறிப்பிட ஒதுபொருளை போட்டு வைக்காக்கும் சேமதல் வழிபாடு என்றுமொழுக்கப்படுகின்றது. இந்து சமய வழிபாட்டு நெறிகளுள் கவைபாடு வழிபாடு விகாரணம் முடிவு யானா ஒரு வழிபாட்டு நேரியானார்.

கவைபாதியை முழுமுகம் காலுளாகக் கொண்டு வருகிறோம் நேரியானார் காவைபத்தியம் என அக்கறைக்கட்டுக்கீன்றார். இவ்வாறிடாக்குது ஏனையை இங்குநூற்றிப்பில் மட்டுமேவரி அவைத்திக் கந்து வைக்க அனைவர், போன்றும் முக்கீப்பாடுத்துக்கொள்ளும் காலமாக்குகின்றது.

கவைபாதி என்ற விவரானது சிவ கவைத்தினா தலைவராக இவை விளைக்கு கீழ்நூலைப்பற்றி பாதுகாப்பி விளைக்கும் காலத்தை முக்குக்கீஸ்து ஒரு தலைவரி இல்லாததை பற்றி, விட்டிவைக்காரர் திடையுறுத்துவது அமுந்தான் என்பதுணரல், காகானன், யானன் முழுநூல் என்றும், ஸ்ரீபோதூர் கோந்த வழிபூர்ண எனவும், காக்குதான்டா என்பது வரைந்த தாந்தமுடிடையேயார் கவைபதி வழிபாட்டின் கொள்ளுமையை கோந்தலாம்.

கிழுக்கு வேதந்தீல் ராமாநாம் மண்டல 23-ஆம் சியாபாலை, “கணாகாய முனை காவைபதி வாய்மீனா” என

வந்துவிடோமு கவைபதி யைப் பிரஸ்வந்தூடல் ஓங்கு கேத்தி கவைபதி பீரம்மா என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக கூறுகிறோம். பிராமணம் கூறுகின்றது. இயக்குவேதத்தில் கததத்திரப் புரவைபத்தை கூறுகிறோம். கூறுக்கும் போல் விளை காலங்குறிச்சிறுது. இவ் இறைவன் மனைத் தொழிற்சாலைகளில் கூறிக்கொடுத்தால் பிரஸ்வந்தீ என்பது விகாரிக்கரை குறிக்க கூள்ளாது என்பது புண்ணாகிறது.

மேறும் பக்கா வேதந்தீல் பிரஸ்வந்தீ என்பது வானவ விளைப் புத்தாம எனும் மூலில் நான்கு விவரங்கள் கூறினிடப்படுகிறார்கள். வராக, மீன்யிருதமது பிரஸ்வந்த சம்ஹாரித்துப்பில் விநாயகரின் ஒருவை ஒலைமுறை இலக்கணமுறையும் கொல்லிவிட்டார்.

கவைபாதி சபத்தைப் போற்றுப் படிப்பி தடி போல்வேலார் இவ்வரப் பற்றிக் கூறுகின்றன. வராகப்பாராம், அம்பலி ராமன், கடுபுராணி போன்ற விநாயகரின் அவதாரம் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இங்கு சி தாமராய் தீராம் (எப்பிரதி) கணபதி, விக்ராண, சிவன், பாரவநி, முருபாந் கூர்ய கடவுளாக்களாயும் சிரில்லை வைக்கு வாயிராவேண்டும் என வித்துமின்னை. இவ்வாறிபாடு “பஞ்சாப நன புஜை” என அழைக்காரி சிலின்றுது. தமிழ்நாட்டுமை பொறுத்துவாய்ப்பிடி

தூநியாக்கா நான்குத் தாந்தை பிரஸ்வந்த.

கணபதி வழிபாடானது ஆரம்பகாலத்தில் இடம்பெறாத போதும் பல்லவ காலத்தின் பின் சிறப்புப் பெறுவதனையும் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுடன் இரண்டிறக் கலப்ப தனையும் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

“பலபல காமத்தவராகிப் பதைத்தெழுவார் - மனத்துள்ளே கமல மலக்கிட்டுத் திரியும் கணபதி என்னும் களிறும்”

(4:2.5)

“குமரனும் விக்கினி விநாயகனும் போற்றிசைப்ப”

(6:13:10)

என்பதனாடு விநாயகர் தம் தம்பி முரங்குடன் தந்தையாரை வணங்கும் செய்தி இங்கு கூறப்படுகின்றது.

மேலும் திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகத்தில் சிவபெருமானின் செயல்களைக் குறிப்பிடும்போது விநாயகரைப் பெற்றெடுத்து அவரைக் கொண்டு கயாசுரனை வதைத்த செய்தி,

“கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும் கயாசுரனை அவனாற் கொல்லித்தார் போலும்”

(6:53:4)

என்ற அடிகள் மூலம் உணர்க்கூடியதாக இருக்கின்றது. சம்பந்தர் தேவாரத்திலே,

“தந்தமதத்தவன் தாதை” (1:115:2) எனவும்,

“மருப்புருவன் தாதை” (1:117:8) எனவும் கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்து கொம்பைத் தன் உருவிற் கொண்ட விநாயகரின் தந்தை என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது. மற்றும் “பிடியதன் உருவமை” (1:123:5) என்ற பாடல்மூலம் விநாயகரின் பிறப்புப்பற்றி உணரலாம். இவற்றில் இருந்து தேவாரகாலத்தில் விநாயக வழிபாடு முக்கியம் பெற்றிருந்துள்ளமை பெறப்படுகின்றது.

அடுத்து கணபதி திருவுருவில் மனித உடலும், யானைத் தலையும் இணைந்துள்ளன. தொந்தி வயிறும், நான்கு கைகளும், குட்டையான பருத்த இருகால்களும், கண்கள் சிறியவையாக வும், காதுகள் அகன்றவையாகவும் காணப்படுவதோடு துதிக்கையைக் கைகளுடன் சேர்த்துக் கரம் ஜந்து என்பர்.

உண்மை ஒருபோதும் அழியாதது.

தேவார காலத்திலே கணபதி வழிபாடு காணப்பட்டுள்ளமையைத் தேவாரப் பாடல்கள் மூலம் உணரமுடிகின்றது.

திருநாவுக்கரசர் மீது கொலை யானையை ஏவியபோது அவர்,

(4:2.5)

என்று பாடியுள்ளார். மற்றும்

(6:13:10)

என்பதனாடு விநாயகர் தம் தம்பி முரங்குடன் தந்தையாரை வணங்கும் செய்தி இங்கு கூறப்படுகின்றது.

மேலும் திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகத்தில் சிவபெருமானின் செயல்களைக் குறிப்பிடும்போது விநாயகரைப் பெற்றெடுத்து அவரைக் கொண்டு கயாசுரனை வதைத்த செய்தி,

“கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும் கயாசுரனை அவனாற் கொல்லித்தார் போலும்”

(6:53:4)

என்ற அடிகள் மூலம் உணர்க்கூடியதாக இருக்கின்றது. சம்பந்தர் தேவாரத்திலே,

“தந்தமதத்தவன் தாதை” (1:115:2) எனவும்,

“மருப்புருவன் தாதை” (1:117:8) எனவும் கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்து கொம்பைத் தன் உருவிற் கொண்ட விநாயகரின் தந்தை என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது. மற்றும் “பிடியதன் உருவமை” (1:123:5) என்ற பாடல்மூலம் விநாயகரின் பிறப்புப்பற்றி உணரலாம். இவற்றில் இருந்து தேவாரகாலத்தில் விநாயக வழிபாடு முக்கியம் பெற்றிருந்துள்ளமை பெறப்படுகின்றது.

வலது கொம்பு ஒடிந்துள்ளது. ஒடிந்த பகுதியை அவர் தம் வலக்கரம் ஒன்றில் பந்தியிருக்கின்றார்.

இதிலிருந்து வேறுபட்ட அமைப்பும் உண்டு. 1-5 வரையுள்ள முகங்களுடன் 2, 4, 6, 8, 10, 16 எனும் எண்களை உடைய கைகளுடன் விநாயகர் சிலை உள்ளன. கணபதியின் தோற்

நாதன், "காமேசுவர முனி பேரை மல்லிட முருகனேசுவர்" என்றிபூது வெள்ளா சகங்கு நாமா.

மேலும் கர்ந்திரம், யங்கா, கட்டுப் பெந்தார், திருவாங்கொலை முத வீர இடம்கள்கூடுதான் மோயில்லையில் விரும்பக் கொயிட திருவுஞ்சூ ஸ் காட்ச்யளிட விளைா. இநுவண்ணாமலைய் கோயிலின் அடிவாயுத்திலிருக்கும் ஏந்தாயக்களின் நிருவடிவை தமிழ்நாட்டின் இருக்கும் விரும்பாளி உறுவுமின்னில் மிகப் பொய்க்கா. இப்பொயிட விநாபகர்களை முக்குருவில் விருப்பக் கொண்டு அழைப்பதூண்டு. அனாந்தருக்குருவின் குரிசிபில் போதகம் செய்கிற படைப்பறு வழக்கமாறும்.

ஈர்ப்பந்தால் பெருமான் பாடிய விருவலிலை என்ற கட்டுப்பதிலில் திருக்கும் விரும்பக் கொயிட வெம்ப்பி விரும்பன் ஆலம். அநாவது குறிக்கூடியதானது வலமாக வளைந்து காணப்பட்டால் வல்லிப்பி விரும்பக் கொண்டிரும். இடப்புமாக, வளைந்து மாணப்பட்டால் கீழ்க்கு விரும்ப: எனவும் அழைப்பதூண்டு.

ஓலூங், விநாயகரைப் பெண்ணால் கோல்தீல் கடிவை, சாலி, சகாளன் என அவைரா. அதாவது கர்ந்திரம், யங்கா போன்றவற்றிட மாண்ணா. விநாயகர் கைபில் புள்ளாங்குழலுடன் காட்சி அளிப்பதையும், நடனாடும் வோதத்திலும் காணப்படுகின்றவாமலைப்படும் காணலையும், விநாயகரை அவைப்பானால் காட்டிவை அஷ்டு பாளன் முகமேயாறும். பாளன முகம் இன்றி மலிக முகத் தோடு காட்சியளிக்கும் விநாயகர் சீலையையும் காலைக்காலையதாக இருந்தின்றால் விநாயகரின் ஊழி பெறுப்பாளி ஆகும் விரும்பன் உண்ணாவன்பா. அட்சி ஒருக்கலையால், ஆணால் வரிக்கும் கொள்ளுமுடியாறு.

என்னம் யங்க கடவுளாதலால் அட்டமா பீழ்யுமாயும் அவர் பால் அடமலியின்னா. அச்சிற்றிக்கஞ்சி ஓன்றால் அணினா என்பதோ மூலம் அனாந்தருக்குத் தமது பழங்கு பொருளை உடம்பைப் பெறுவானி காந்து செல்லும் அனாந்தருக்குச் சுருக்கி அமைய, முக் கொள்ளாமுடியும் என்ற அனாந்தி கறப்படுவின்டும்.

இந்தும், வெந்தாயன் ஆடுமலைக் கூசுதப்பிரமர்சாயகம், காலும் மரும், வல்லையும் என்ற தேவையை மண்டிது வள்ளுபை விரும்பக் களைக்கூறும் வழக் கூழும், வள்ளுபைக்குப் பழில்லைக் கித்தி, புத்தி எழும் இப் பேரிலிப்பா மண்ணும் கோலம், இலாபம் எனும் இலை, மூக்களைப் பெற்றுள்ளாராகவரை கூறுவார்.

திவகருக்கு முப்பந்திர முத்தங்கள் உணர்ந்து என்று கூறுவதற்காக சி அனாந்தில் பத்தோய் வாடிவங்கள் சிறந்த தாகப் பேய்க்காட்சிக்குறை. இயங் கூஞ்சா மூக்குப்பிராவாரி, பிராவு காஞ்சினி, பிராவுட் போறுவினார்.

"பிராவுட் கொஞ்சாம் பெறு தலை மூக்கான்" என்பதையுடே உணர்வாம். அத்துடன் எக்காரியர்களுக்கேயோ! புகும் பொழுதும் முதலில் விநாயகரை வணங்கும் வழக்கமும், தோப்புக்காணால் போட்டு வளைங்கும் முறையும் இன்றும் காணப்படுவின்றாலும்.

ஓலூங், விநாயகர்க்குரிய வார விரதபகலைய் வெள்ளிக்கிழவா, சேவ வையிக்கிழமை விரும்பக்கஞ்சும் விரும்பக் காஞ்சிறி. வீராக்காஞ்சு என்ன முக்கிய விரும்பகலை விளையற்றுகின்றன.

விரும்பக் காறிபாடாலது இன்று உணவுக்கு பாதுகாப்பிலிரும் காணப்படு அஞ்சால் வரிக்கும் கொள்ளுமுடியாறு.

கின்றமையை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய தாக இருக்கின்றது. முதன்மை கொடுத்து வணங்கப்படுகின்றமையையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

மேலும் விநாயகருக்குரிய காயத் திரிமந்திரம் சிறப்புடையதாகும். கணேச பஞ்சரத்தினம், விநாயகர் சகஸ்ரநாமம் முதலியலை வழிபாட்டுக்குரியலை. விநாயகர் அஷ்டங்கம், விநாயக கவசம்,

விநாயகர் அகவல் விநாயகர் அனுபூதி என்பனவும் விநாயகர் வழிபாட்டுக்குரிய தோத்திரங்களாகும். விநாயகரின் ஜந்து திருக்கரங்களும் ஜந்தொழில்களை உணர்த்துகின்றன.

எனவே, இவற்றினாடு விநாயக வழிபாட்டின் இன்றியமையாமையையும் முக்கியத்துவத்தையும் அறியக்கூடிய தாக இருக்கின்றது.

யாழ். சீவதொண்டன் நிலையத் தலைவர் தவத்திரு செல்லத்துரை சுவாமிகளுக்கு வேண்டுகோள்

சிவதொண்டன் நிலையத்து வடபக்கமுள்ள காணிக்காரர் தமது காணியை விற்பதற்குத் தீர்மானித்து எமக்கு எழுதியுள்ளார். மேல்வரும் காரணங்களை முன்னிட்டு அதனை வாங்குவது நல்லதென நிருவாகச் சபைக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

- 1) வீதி அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் உத்தேசத் திட்டப்படி காங்கேசன்துறை வீதியை அகலமாக்குமிடத்து சிவதொண்டன் நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியை இழக்கநேரிடும். புதிதாகத் தியான மண்டபமும் அமைக்கவேண்டியும் நேரிடும். அருகே உள்ள காணியை வாங்குவதால் நிலப்பரப்புப் போதியளவாவதோடு புதிதாக அமைக்க நேரிடும் தியான மண்டபத்தையும் செப்பாக அமைத்துக்கொள்ளலாம்.
- 2) ஆச்சிரமத்தின் அமைதியைப் பேணுவதற்கும் நந்தவனச் சூழலைஅமைப்பதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இக்காணியை வாங்குவதற்கு அண்ணளவாக ரூபா என்பது இலட்சம் தேவைப்படும் இப்பெருந்தொகைப் பணம் சிவதொண்டன் நிலையவைப்பில் இல்லை. ஆதலால் இப்பெருந்தொகையைத் தந்துதழுமாறு சிவன்டியார்களை வேண்டுகின்றோம்.

வங்கிக் கணக்கு இல Sivathondan society 0001090674
Bank of Ceylon Super Grade Branch,
Hospital Road, Jaffna.

நன்கு அறிந்து கொள்வதே நம்பிக்கையிலும் சிறந்தது.

காலனை வெள்ளு பாலகால்

வசல்லி ரீதிக்கிடைய வீராஜாவும் மாதாவைகள்

செந்துவிட்டும் டூண்டி ராமலும் நந்தனை குத்தத்தில் பிரத்த கிழவுகள், கால் வூப்புப்பால் காலம் பீகால் குன்று வான்று என்ற அறிந்து காலனை மிகக் கேள்வன என. அவன் பிரத்த பால பின்னைத் துறந்தால் பற்றிறல் பரமாநாளி போல் யாழில்துவாரவானால்.

பாமாநாளி யாசிவி... கவே, யுக்கு ஞாவுமாக்குக்குத்தின் வாயில் தமிழ்க்குத் “மிலுக்கு” பொத்துடவி வாய்வுறுத்தும் நடவடிக்கை சிருஷ்டத்தை சென்னா இல்லாதந்து கூத்து யாக்குக்குத்தல் ரேண்டு ஏழ்தோ, பிரதிக்குப் பயற்று, குக்குப்பு நிலை செய்து அல்லவா? ” என் யூ என்ற நீடிகளைக்காண்டான்.

எல்லோ ஒ வகுக்குறுத்தும் ஒப்புற்று நிலைவாணியான பரமிசென்றான் விப்புவது சுருக்கி விட்டு, என்ற தீமாணத்திற்கு, சுந்தரன், பயிர்களைப் பொல்வான பரமாநால் சொந்தப்பால் குஞ்சு பால குலவக்களான் காலனை வாசிரு பயிர்களைக்காண்டான்.

ஏனில் தன் நாலூ தீவிளந்து விளைப்பாலும்கூக் கிருக்கந்து காலனைத் துச் சிலைங்குப் பிரத்துவன் செப்பால், குக்கும் வைக்குறுவில் வூயிலைந்து, குப்புவியால் கூப்பதபங்களை முத்துவிடுதல் சிலுப்பையில் எடுக்கேன்.

சிவாலுக்கு அபிவிருத் தூராதனை மூலாக செப்பால், சிவாலுக்குப் பும்பு, சிவாலுக்குப் பும்பு, கோக்காற் முகுபிப் பால்களைப் பார்க்கவேன் ரேய்க்கான், சிருஷ்டப்பால் நீண்ட காலனைத்திலும் நம்முலையிறை மான் வழிவுப்புக் காருவைப்,

விதநங்களை கானுவிட்டதான், முப்பொழுதுங்கி எப்போகும் சிலைகளத்தைச் சிருக்கப்போலே கோவாங்கி ஒழிவாந்தான் முன் செப்பும் காலாக்கை அலைந்தும் அப்பொழுயானாக்கிட சிலைப்பாலும் என்று வாப்பு வீண்ததான், என்கும் வீணை, வீணை சிவமுரால் என்று மகந்திற் கொண்டான், பிரம்பச்சாயிப் பிரதும் அங்குநிதிநான்.

“வேறுவே ஆயுள் முடியும் கருளாட வாக்கு எழப்பாலுள் காலனை கடையானப் பீலைக்கறைப் புலோகம் வந்தார். கவேது சீவாந்திரியில் அய்ந்து கவேது வாய்வாத்துத் தூத் ஸ்ரீத்துருக் கோவை, திருநந்தான், எழுதிப்பாலுள் காலனை பொழுப்பு விட்டது, என்டத்துவை உணவு குநாள் குவேறான்.

ஏனில் சிருநாமதியைக் கிழவுது பர்தே கோவை குதிரைப் பக்கப்படியே, காலனை குதிரைவிடம், “தீவாஜா” வெள்ளைப் பிரையவிந்த வேலைப்பிரான் கூலைக் குலைபால் வைக்கிச் சுருக்கை பொரும்பு, பிரியப் பொத்துலை நால்காமீரா, முபருமின் ஏற்பானமா? கூப்பதற்கு காலனைவை தேவுவி கித்தனை அபியாதான் அல்லதே? ” என்று பலர்களே பீரிவைக் குவேறான்.

நன் காலைய் கான் ( ) கு முதல் குதிரைக்கு நிடப்பாத்துடன் பேசும் கிழவுது பீலு பாக்கப்பீற்றுவர் சிவாலன் எடுத்தான், கீல்க்கத்து, நால்வைக்கிநாக்கிட பாக்கப்பீறு கூறுவது கான்து, “புரியவையா! குடைக் காலன்! ” என்று பிராத்துநிதிருப் பல்லாக்குத் தேவும் கால திருவையாலாடும் காலன்

அணைத்துக்கொண்டான். சுவேதனின் பக்திகண்டு பரமன் பெருமிதம் கொண்டார்.

“அம்மே அப்பா!” என்ற சம்பந்தரின் குரலுக்கு இரங்கிப் பொற்கிண்ணத்தில் பாலூட்ட வந்த பார்வதி தேவியைப்போல், சுவேதனின் பாசக் குரலுக்கு உளம் கனிந்த பரமேஸ்வரன், எனின் பாசக் கயிற்றினின்றும் அவனைக் காப்பாற்ற, ரிஷபத்தில் சக்தி சமேதரராய் எழுந் தருளினார்.

சிவதரிசனம் கண்ட சுவேதன், “விடையேறும் பெருமானே! என்னைக் காப்பாய்!” என்று கதற்னான். தர்மராஜ னின் பாசக்கயிற்றில் நின்றும் பாலகன் சுவேதனைக் காப்பாற்றினார் சங்! தர்மராஜன் சங்கின் பேரருஞ்சுக்குச் சரணடைந்தான். கடமை தவறாத காலனுக்கும் அநுக்கிரஹம் செய்தார்

செஞ்சடை வண்ணரான முக்கண்ணப் பொருமான்!

சங் சுவேதனுக்கு நீண்ட ஆய ணைக்கொடுத்துப் பூவுலகிப் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து கபிலையில் சிவகண்த தவர்களுடன் இருக்கும்படியான அரிய வரம் அளித்தருளினார்.

“அமர்களையும், தேவேந்திரனையும் பாற்கடற் பெருமானையும் அவரது உந்திக் கமலத்தில் நின்றும் உதித்த மலரோனையும் காத்திடும் சங் தம்மைப் பக்தியுடன் வழிபடுவோர்க்குச் சகல சக போகங்களையும் அளித்து அருள்செய் வார்.” என்ற உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்துவதற்காக இப்படியாரு அற் புத்திருவிளையாடல் புந்தார் சாவலோக ரட்சகரான பரமேஸ்வரன்.

ஐப்பசி மலரில் இரும்பணியாய்

அமைந்த தகவல்

யாருமே கருதாத, ஒரு அர்த்தமுள்ள தெய்வீகத் திருப்பணியினைச் சந்திதிமுருகன் “இலண்டனில் தொழில்புரியும் கைதடி அன்பார் திரு. வேலாயுதம் மூலமாகவும், சந்திதியான் ஆச்சிரம அனுசரணையுடனும் அரங்கேற்றி வைத்துள்ளான்.” சந்திதியானைத் தஞ்சமென வாழ்ந்து வரும் அடியார்களின் தெய்வீகப்பசியினை உணர்ந்த வேலாயுதனார், தான் பெற்ற பேறுங்கருதி, கத்ரிகாம - திருக்கேதீஸ்வர மற்றும் பல திருத்தலங்களைக் கையெடுத்துக் கும்பிடவைத்த பாக்கியத்தை, ஆதரவற்ற நாற்பது அடியார்களுக்கும் வழங்கியிமை வணக்கத்திற்குரியதாகும். ஆதரவற்றவர்களை மனத்தால் உணர்ந்து, தன்னிலையில் இருந்து கீழிறங்கி, அவர்களை அரவணைத்து, ஆறுதலளித்து. எளிமைநிலையோடு ஜந்துநாட்கள் உலகியலை உணர்ந்து, ஏழைகளுக்கும் இவ்வுலகம் உண்டு என்ற சமயதாற்பரியத்தை உணரவைத்த மதிப்பாந்த வேலாயுதனாருக்கும், அனுசரணை வழங்கிய சந்திதியான் ஆச்சிரமத் திற்கும் எனது வணக்கங்களையும், வாழ்த்துக்களையும் நன்றியோடு சமர்ப்பிக்கின்றேன். கீழிறங்கித் தொண்டுபுரிதலே சந்திதியானின் விருப்பமும்கூட. அதனை ஆச்சிரமம் தொடர்ந்தும் அரும்பணியாக ஆற்றிவருகிறது.

-கே. எஸ். சிவஞானராஜா-

பயணங்கள் மனதை விசாலமாக்கும்.

தேவாரம் காட்டுப் சித்தாந்த வாழ்வு

கிழ ஒ. மூ. சுநிலிரஷாம், I.P அவர்கள்

ஏத உண்மை

தலையெனி பேற்ற அமியுங்களின் உய்திநிதிக்குரி ஆலையா அணாதியே ஆசாவத்தினால் கோரப்பட்டு கால வளையளில் அடிப்பட்டு யாபையில் அழந்தி, பசந்தங்களை வெந்து, கட்டுவிட்டு விடக்கிடிதல், விறிப்புநிலை, கங்காநிலை, நக்கநிலை, பேஞ்சக்கந்தை, உபியிப்படங்கள் ஆசிய அனுபவ நிலைகளில் வாந்தாற் விழுப்பு வெற்றார். இன்ப மூலம், நவீனம் தீவை, தீஞ்சையில் உள்ள என்று மாற்றிமாற் திருமைப் பகுப்பேஞ்சா அனுபவங்களில் «முங்கியூட்ட மாற்றும் ஒன்பது மாயிலூட்ட கொண்ட உடலில் காங் பொய நியநிதி நலையியுள்» ஆக்ஸா உறைவில்தே. தன் முகவாப்பால் சுயாலை மோங்களில் கட்டுப்பட்டு உலகில்லை மாட்டுக்கொள்கின்றது. உண்மையை உணர்நூம்போறு அருக்கு மெய்மோடு வீன் திருவடி அடையிருக்குன். 'வினாயுப்பேணப்பியதும் தீரு வடிப் பினாயுபேன்' என்று இரண்டு பகுதிகளைப் பெற்றும் விளைகிறது. என்றால் காங்கிரஸ் பல பேசி, கோத்திரம் குலம் என்று கூக்க என்ப பரிந்து, புக்காக் கொண்டு செல்வது போற்றுவார்கள், நாவினால் அவன் நாம்ய சொல்லாமல், ஆக்ஸாக்கேத இரு தோ அல்லந்து, காக்ககைக்கே இரண்யாக்கை கழிவுக்கீரி வெ இரக்கப்படுகிறார் அப்படியான். 'நான் ஜநநூம் போற் கல்வதி நேற்றியங்கி அற்றிச்சுழிந்திட்டு ஆப்பிளை நெற்றும் பயணம் செய்யுவதை மாண்புவதும் அறிவான்.

இந்தி நால்யங்க போதாக' என்பார் எம்பந்து:

சோழபரிசௌரக் கொட்டிலால் அகாந்தனால் கோள்ளுமே வேள்ள மலை வாய்க் குதாவது உலகிலியறி ரீநீரங்கள் கொள்ள விரயல் ஆசியவுற்றின் அழந்த குப்பாரு கொண்டிலுங்கதால் மிகுங்கை குதல்லல் தாங்க 'எத்தாயார், எத்தந்தை, எப்படி காங்காம், ஒவர் நல்லை செத்துங்கள் வந்துதல்லர் ஓருவரில்லை, சிறுவிற் கால் தி புட்டிச் சேல்லா நிற்பி' என்று ஆளுமா பூராத்துதேயே அனுபவ்க்கிறும். மாற்கா, சிவபெருாக்கன் உ வி னா யால்லால் இளியாலூ தினைக்கூடுகளே என்று உறுப்பிடிக்கு வழிபட்டு நந்தால் அனுபோல் என்று அருள் செய்யுள் தூங்கட்டார் அழபேள்ளுக்கும் தொங்குதல், எவ்வடக்கம் என்கெய்து கி பிந்த எவ்வடக்கம் தான் ஆக்கிரமித்தும் ஆக்கு எதுக்கு முள்ள தேவ்யீகை நால் என்னாம். இது வரை 'நான்' 'எனும்' என்கிறேன்கூங் இருபாப்புக் கொண்டு அலையூத ஆக்ஸா 'கிறுமாறுகிறுமா' கூ கொலோ சுன் பல முனைக்கு என்னப்பட்டு' என்று கிறுக்கிய நினைவீசு அனுபவிக்கிறது. செப்பும் செய்க்கொள்ளுவதும் பொலுக்கும் அலைக்கு கூடியாக்கும் உகந்த செப்பகளாக இருக்கும். 'விழ் மான் குருபிமான், மின்கா செப்பிந்த கூளம் கொல்க்கோரீ' என்பது போன்று உலகப் பொருட்களிற் புரிந்திரி வாழுவா. இந்தே ஏதுப் பெறும் மனமாற்றும்

நடைபெறுகிறது. அதே ஆன்மா, அதே உலகம் ஆனால் என்னம், சொல், செயல் எல்லாம் சிவனை முன்னிலைப் படுத்தித் தொழிற்படுகிறது. சித்தாந்த வாழ்வின் அடித்தளமே இதுதான். காயமே கோயிலாக, கடிமனம் அடிமையாக, வாய் மையே தூய்மையாக, மனம்மணி இலிங் கமாக நேயமே நெய்யும் பாலாய் நிறைய நீர் அமைய ஆட்டிப் பூசனை சசனார்க்குப் போற்ற இக்காட்டினோமே என்பதே தூய்மையான உண்மையான சிவவழி பாடு. இதன் பலன் சிவபெருமானின் ‘ஆன்’ என்று பெருமைப்படல் ‘என்றும் மீளா ஆளாய்க்கொய் மலர்ச் சேவழியே குறுகி னோமே’ என்ற அனுபவம். குறுகினோமே என்பது இனைந்தோமே என்பதோடு கூடவள்ள சீவன், குறியாகிய சிவனோடு கலந்திருக்க வேண்டுமென்பதும் பெறப் படும். ‘உனக்கே ஆளாய்’ ‘ஆளாகக் கொண்டு’ என்ற அடியார்களின் சொற் றொடர்கள் இவ்வண்மையை உணர்த்தும் தம்மையும் நோக்கக் கண்டு தகவுள் நிற்பராகில் செம்மையாம் சீவகதி விளையும் என்றும் தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப் புலியூர் அரனே என்றும் அப்பர்பெருமான் வேண்டும் போது பாசநீக்கம் பெற்றுச் சிவப்பேறு அடையச் சிவகதிபெறுவது தான் நல்ல கதி சிவசிவ என்றாலே சிவகதி கிட்டும் என்பார் திருமூலர்.

பாச இலக்கணம்

‘உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி’ என்ற பழமொழி ஆணவ மலத்திற்கே பொருத்தமாகும். உயிர்க்கு நன்மை செய்வதற்கு அமைந்த கண்மம், மாயை ஆகியவை ஆணவக்கலப்பினால் மலங்களாகின்றன. தேவார ஆசிரியர்கள்

மும்மலங்களின் தொழிற்பாடுகளைத் தத்துவரீதியாக விளக் காவிடினும் அனுபவநிலையில் மும்மலங்களும் இறை வனுடன் கலப்பதைத் தடுத்துச் சிற்றின் பத்தில் உழலச் செய்கின்றன என்பதைப் பல இடங்களிற் காட்டியுள்ளனர். மும்மலங்களில் ‘வினை’ என்பதைத்தான் அவர்கள் பல இடங்களிற் காட்டியுள்ளனர். சசன் வழிபாட்டால் தான் வினை நீங்கும் என்று வலியறுத்துகிறார். ஆன்மா அல்லற் படும் போதெல்லாம் உலகியல் அனுபவங்களைச் சுட்டிக்காட்டி மாயையின் பங்கினாக குறிப்பால் உணர்த்துகின்றனர். ஆணவம், மூலமலம், இருள்மலம் என்றெல்லாம் கருதப்படுகிறது. முதன்மையாக நின்று ஆன்மாவைப் பசுத்தன்மையாக்குவதில் மூலமலம் என்றும், அறிவை நீக்கி அஞ்ஞானம் என்றும் இருளைக்காட்டுவதால் இருள்மலம் என்றும் கூறுகிறோம்.

இருள் தன்னைக் காட்டும் பிறபொருள்களைக் காட்டாது. ஆனால், ஆணவம் இருளைவிடக் கொடியது. ஏனெனில் அது தன்னையும் காட்டாது. தான் சார்ந்த பொருளையும் காட்டாது. ‘யான், எனது என்று அவரவர்களைக் கூத்தாட்டுவார்’ என்பார் திருவாசக ஆசிரியர். அனைத்துலகும் ஆளாம் என்று பேசும் ஆங்காரம் தவிர நெஞ்சே என்பார் அப்பரடிகள்.

சில சமயங்களில் சிவவழிபாட்டிற்கூட செருக்கு வந்து பிறரை மதியாவகை தோன்றும். சுந்தரர் கூறுவது போன்று ‘திருவும் மெய்ப்பொருளும் செல்வமும் எனக்கு உன் சீருடைக்கழல் கள் என்று எண்ணி ஒருவரை மதியாது’

நம்பிக்கை இல்லாத இடத்தில் அன்பு இருக்காது.

உறுப்புகள் செய்தும் வைத்தும் உறுப்பு மாற்றத் தீர்வேண்' என்னோ, அசன் பார்ப்பும் ஏற்பட்டதும் அது சேருக்கவூக் காறி விடக்கூடாது.

என்ன அழியாக்கும் கவனிலோ. தொல்லீலை, வாங்கி கண், அருவிலை என்றில்லை என்னையைப் பிரதிக் குறிப்பிற்கின்றன. 'விளைப்படும்' இவ்வட்டங் வாழ்வை மேற்கொள்ளிறு என்னவில் விளையிலே கடமூல் அருந்தி வியடியே 'போக்ஸீ' என அப்பா பெற்றால் என்கிக்கை சேய்க்கூடியார். இதன் விவையை என்னோ பிறப்புக்கால் எடுக்க இருக்கும். பிறப்புமுடலும் பிரத்துக்கால் பேரில் யோர் வைத்துத் தேவைப்படும் ரோய்க்கூவிள் கால்தாம் முகவைப்படிக்கூட அறைக்கு இல்லையோடு பெய்க்கால் விளைப்பிள் தாந்தம் கோராது. இன்னும் மனமாற்றும் நஸ்த பெறுவிடுவது நித்தாந்த வாழ்வு வாழ விவரானால் சேய்யும் தோழில்களில் 'என் கடல் பணி ரோய்கூ சிரி பாதீத்' என்று உலைந்து சேய்தால் இறைவன் முச்சாந்த தாங்குவான். 'யான்' 'வளத்து' என்ற செருப்போடு கடா நல்தார்க்காக் செய்யப்படும் செவிகள் சிவன்குள் பெடுவ பீண் சீவுதூங்கு உடல்கூட்டு செபஞ்ச்சாக்கம். அால்வாக்காக்கு இனிய வேங்களாகவும் மாஜியும் பேறும்.

'அல்லோ என் செர்வார்! தொல்லை என்னிலைக்கு தொந்தம் தான் என் செய்யும் தீவிளை மாற்றார் சிற்றுப்பல்ளோடும், எல்லையில்லோடோ அஷை குண்டிடமுக்கீக்' என்ற தேவைப் பால் சிலபெறு என்டம் அலையற்ற அள்பு மூல்தால் விவையைப் பாசும் என்ற நினைவிலீத்தீர்த்து மாற்றி, பந்தாக்கவிலீத்தீர்த்து விடுபடும்.

தலை நாக்கு ஒரு நக்கல் அதுபடி.

தருமீ அணிவது மூலமாக ஆலையைப்படு. காட்டியாறும்கூத் தோல்கு அடிப்படையும் விவைக்கையைப்போக்கால். 'நன்னாரூ என நட்சிலை நாசமே' என்பது தேவாரம், மாலை என்பது சித்தாந்தகிளிபடி உலகின் போந்த காரணம். தனு குழன், பலன், போக்கு என்பவற்றை ஜிக்கறுவன் அவ்வாக்கள்கள் பிடிப்புத்தற்காகப் பண க்கும் போது மாலை வழியாகப் படைக்குறைந்து, அவற்றுள் 'எனது' என்ற சேருக்கும் சீசுரும் போது மூலமாகிறது. இது உணவிகளில் ஓரளவு, கல்வி, குலம், விருப்பு, வெறுப்பு, புலன்மகளின் நுட்பார், படிப் புதங்களின் வெக்கை எனவேயிடுமால் மாறி டக்குள்ள மயக்கும். காலை வேட்கைகளைப் பூண்டும்.

'மாண த் தேஷ மகிழ்ச்சு நீ மும்புகளினோ நாட்டுப் பொய்யெல்லையை பிசிறும் நான்கின்' 'போரியிலை அருட்கை ஓம்பிப் பொய்யை ஓய்விப்பறை எல்லை நேர்யைசூடு பெறுகின் சென்றோன் தீதுனே ஸ்ரி ஏநாக் அயிர்விலேன்' என்றால்லையா தேவை ஆசிரியர்கள் குபிப்பிடுவதுநூலும் வானயின் தங்கத்திலை உணவுவோ.

முஷ்குநார்

பாஞ்சங்களிலிருந்து அங்கை எடுப்பு பேர் சென்றிருமால்கின் அறையைப்பர் சேர்வதற்குச் சிற்காந்தும் கூறும் சர்வை, கர்வை, சீயாகம், நூலாம், உடுத்தி பாக்கம் அலைகள், திருமீ அண்தல், இந்து மாலைக்குத்தாலை முகைப்படி ஒழு தலை குஞ்சின் குழன்வை நாடுநல், சில ஈச பேரால் போன்றுநூற்று முறையாக எடுப்பிவங்கு தேவை ஆசிரியர்கள் தலை

வில்லை. அவர்கள் பெற்ற அனுபவங்கள் சித்தாந்த வாழ்வுவாழ விரும்புபவர்கள்க்கு

வழிகாட்டியாகவே திகழும் அப்பர் பெருமான்

'நில்லாத நீர் சடைமேல் நிற்பித்தானை
நினையா என் நெஞ்சை நினைவித்தானைக்
கல்லாதன எல்லாம் கற்பித்தானைக்
காணாதனவெல்லாம் காட்டினானைக்
சொல்லாதனவெல்லாம் சொல்லி என்னைத்
தொடர்ந்திங்கு அடியேன ஆளாய்க் கொண்டு
பொல்லா என் நோய் தீர்த்த புனிதன் தன்னைப்
புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே'

திருப்பூந்துருத்தி ஆலயத்தில் சிவபெருமானைக் கண்டேன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் உட்பொருள் அகக் கண்ணிற்கண்டு ஆனந்தம் அடைந்தேன் என்பதே பொருத்தமாக அமையும். 'பொல்லா நோய்' என்பது பிறவிப்பினி. சிவன்றுளே மனிதனை உலகியலிருந்து மாற்றித் தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்து கிறது என்பது இப்பாடல் மூலம் தெளிவாகிறது. ஞானசம்பந்தர்.

'ஊனினுள் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒன் சடர் ஞான விளக்கினை ஏற்றி ஏனைய வழிதிறந்து ஏத்துவர்க்கு இடராயின கெடுப்பன ஜெந்தெழுத்துமிழே.' எனும் போது யோகநெறியின் சிறப்புப் புலப் படுகிறது. ஞானத்தால் தொழுவார் சிலஞானியர். ஞானத்தால் உனை நான் தொழுவேன் என்ற அப்பரடிகளின் வாக்கின் மூலம் ஞான நெறியின் மாண்பு புரிகிறது. ஞானவழிபாடு தான் பிரதிபலன் கருதாத தூய்மையான வழிபாடு ஆகும்.

எனவே, சித்தாந்த வாழ்வுமுறை என்பது சிவபெருமான் பூந்ததில் ஆலயத்திற் கண்டு வழிபட்டு உள்ளமெனும்

பெருங்கோவிலில் எழுந்தருளச் செய்து மனம், வாக்கு, மெய்களால் அகப்பூசை செய்து இடையறாது அன்பு செலுத்தி அவன் அருஙூக்குப் பாத்திராகி அதாவது பித்தற்குப் பத்தராகி, 'தயாழுல தாமவழி' எனப்படும் ஈசன்பால் அயரா அன்பு கொண்டு 'பிறந்தேன் நின் திருவருளே பேசின் அல்லால், பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே' என்று வாழ்வதே சித்தாந்த நெறிவாழ்வாகும். எங்கேனும் இருந்துன் அடியேன் உனை நினைந்தால் அங்கே வந்து என்னோடும் உடனாகி நின்ற ஒளி இங்கே எம் வினையை அறுத்திட்டு எனையாளும் கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயவனே என்ற சுந்தரரின் தேவாரம் சித்தாந்த வாழ்வு நெறியை மேன்மைப் படுத்தும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. எனவே நின்றாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், பயின்றாலும், எந்நிலையில் நின்றாலும், எக்கோலம் கொண்டாலும் சங்கரன் தாள் மறவாமையே வாழ்வின் குறிக்கோள் என்பதைச் சைவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்து உய்தி பெற உழைக்க வேண்டும். (முற்றும்)

யானம் பொறுமையைக் கற்றுத் தரும்.

திருக்கேதில்வாம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாத்தினகவாமிகள்
18 ஆவது குந்துசையும் திருவாசகவிழாவும்

பம்பஸப்பிடி சுரஸ்வதிமண்பத்தில் 2006.02.12 நூற்றுமூலிகைமுறை மாண்பும் 5.00மணிக்கு.

பம்பஸப்பிடி புதியகூட்டுரை மேயில்லிருந்து மாண்குவாசககவாயிகளின் திருவுக்குவப்படம் மன்றப்பத்தற்கு மாண்கள் இலாசயடன் எடுத்துக் கொள்ளுதல் மாண்களைக்கேற்றுதல், தீபாக்தன, நீர்ப்பாக்தன, கவாமிப்புக் குழுப்பம் நிறுப்பு நிபாராயனம் இடம்பெறும்.

அந்தாலை

கிளரீ குந்திநபாதக்குறுக்கள் கோடிமுப் போக்கும்பகலங்களோகோபில், சவாமி ஆக்மகாளாஷ்டமா, கெகாடிமுப் இராமகிருஷ்ணரிகாஸி துணைவீ.

விடுதிநிலை உரை

அறுப்பனி செய்தும் வந்தியாவ் ஆச்சிரம மோகனதாஸ்காரிக்கலைப் பாராட்டுதலும், கேள்வித்தலும் ஏற்குமாற்சேல்வு ஆரூதிநுமுருகன் அவ்வகால்

எசாற்கிப்புறவு

திருவாசகமும், ஸ்ரீ சபாத்தினகவாமிகளும், விடுதிநிலை வசந்த மூலத்தியாராதும்,

நூல்க்கட்டு மாண்பும் நூல்க்கட்டு

விடுதிநிலை காலை வாரிதி இ. பிரையராஜ்

நூல்க்கட்டு மாண்பும் நூல்க்கட்டு

பிராராதலை மாடிகள்வர்புமை.

ச. தியாகராசா S.T.R

தலைவர்

த. துவாராசா

செயலாளர்

அனைவராயும் அஸ்புடச் அறைக்கிழோடு

ஸ்ரீ சபாத்தினகவாமிகள் தொண்டர்ச்சை, கோழிய்பு.

நூல்க்காவிரி நூல் தலை வசந்தம் அரிஞ்.

சைவ சமயமும் இலக்கியமும்

திரு க. சிவசங்கரநாதன் J.P அவர்கள்

எங்கள் வாழ்வு சமயநெறியினால் வளம் பெறுவது எங்கள் மொழியும் இலக்கியங்களும் கலைகளும் எல்லாம் பிரிக்கமுடியாதவாறு இறைநெறியிடன் பின்னிப்பினைந்துள்ளன. இன்று யாம் தலைசிறந்த இலக்கியங்கள் எனவும் கலை வண்ணங்கள் எனவும் போற்றுவன் எல்லாம் சமயச் சார்பானவைகளே. ஓர் இனத்தவரின் இலக்கியங்கள் அம்மக் களின் வாழ்க்கையில் இருந்தே மல்லவன். அவை அம்மக்களின் உணர்வுகள், சிந்தனைகள், இலட்சியங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டுவதோடு வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றன. தமிழ் மக்களின் இலக்கியங்களை வரலாற்று முறைப்படி நோக்குவோமாயின், சங்ககாலத்திலே சமய உணர்வானது அரும்பு வதையும் பல்லவர்காலத்தில் அவ்வரும்பு போதாகிப் பத்தி மணம் கமழுவதையும் சோழப்பெருமன்னர் காலத்தில் அந்தப் போது மலர்ந்து சமயநறுமணம் வீசுவதை யும் காணலாம். தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலம் எனப் போற்றப்படும் சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலே தலை சிறந்த சைவப்பேரிலக்கியங்கள் தோன்றின. இவை புராணம் என்னும் பெயரிலே பெருங்காப்பிய இலக்கணங்களுக்கு அமையப் பாடப்பட்டுள்ளன. இறையுணர்ச்சிக் கலப்பினாலே இந்த இலக்கியங்கள் உயிர் பெற்றுவாழ்கின்றன. இவற்றின் உயிர்ப்பினாலே எங்கள் வாழ்வு வளம் பெறுகின்றது செந்தெறியிற் செல்கின்றது

இன்று முழுக்கூழியதை நாளைக்கு என்று தள்ளிப்போடுதே.

அர்த்தம் உடையதாகவும் அமைகின்றது. எங்கள் இலக்கியச் செல்வத்துள் இருப்பெறும் புராணங்கள் இணையில்லாச் சிறப்புடையன. பெரியபூராணமும் கந்தபூராணமுமே அவை. இவற்றுள் அன்பால் நிறைந்த அழுதசூரியாக விளங்குவது வெரியபூராணம், அறிவால் நிறைந்த களஞ்சியமாக விளங்குவது கந்தபூராணம் இந்த இரண்டும் சைவத் துக்கு இருகண் களாகத் திகழ்கின்றன. அன்பை அள்ளி வழங்குவதால் முன்னது தாய் போலவும் அறிவை அள்ளி வழங்குவதால் பின்னது தந்தை போலவும் எம்மைப் புரந்து வருகின்றன. திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும் பெரியபூராணம் சங்ககாலத்துக்குப் பின்னர்த் தமிழழுயும் சைவத்தையும் வளர்த்த சோழர் ஆச்சியிலே தமிழ்நாட்டுச் சைவநாயன்மாரைப் பற்றித் தமிழிலே முதன் முதற்பாடப்பட்ட தனிப்பெருங்காப்பியமாகும். கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டிலே சோழப்பேரரசை ஆண்ட அநுபாயன் எனப் படும் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் (1133-1150) வேண்டிக் கொண்டவாறு அம்மன்னுக்கு முதல் அமைச்சராயிருந்த சேக்கிழார் இதனைப் பாடியருளினார். அவர் பல்லவர் காலத்திற் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்த பக்தி வெள்ளத்தைத் தேக்கி வைத்திருக்கும் ஒரு பேரணையாகவே பெரியபூராணத்தை அமைத்துள்ளார்.

இது புராணம் என்று பெயர் பெற்றாலும் வரலாற்று ஆதரவு என்னும் அடித்தளத்தின்மீதே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

© இரும்புக் கலை

கிளராடு. சுந்தரமுக்குத் தொய்யார் வரலாற்றையும் அவர்கள் விருதுதொலை. தேவோகைப்பிற் துமிக்குவிப்புற அறுவத்திலூள்ள துவியார்கள் வரலாற்களையும் ஒன்பின்மீண்டும் தொலையூடியா வரலாற்களையும் கூறுவது திப்பூராலேக் கெடுங் கார்பிய மருத்துக்கல்லூரிப்பு தேவோகைப்பிற் பாடிய கால்காலையே காவியநாயகைளாகக் கொண்டு தொலையூட்டக்கத்திலூம் இனப்பிடிட்டபே ஏன்னுப் பகுதியாகவில்லை என்றாற்கிணங்கும் குறைக்குக் கணநபாக அளவுமத்து ஏற்கத் தாழ் 4250 செப்புக்களாக் கேக்கந்தூர் இறைவன்பாடியுள்ளார் சுந்தரி பாடிய கிருததொலை தெதாலைபே இக் காப்பீயமுக்குப் பாபிரம் ஆதாரம் ஒரு தொகை நால் தேவோகையாக ஆதாரமாகக் கிராண்ட் நம்பியாக்கண்டார்நம்பி பாடிய தஞ்சைதொகை பர் நடவடிந்தாதி வகைநால் ஆதாரம் திவார்றில் வழிவாந்த ஓர்க்கந்தாளிஸ் பெரிய புரணார் வீதியூஸ்காலம்.

பேங்கிளர் கூறும் நாயக்ஞமானின் உணவைப்பான செல்லாறுகள் எல்லோம் அவர்களுக்குத் தாக்கு முன்வே கி.பி. 300 முதல் கி.பி. 900 வரை குழிந்தாடல் வாழ்ந்து சுவண்டியாவூரை நிறைய வெந்திய கல்லீரா ஏதும் இந்தாயனிமர்கள் கூடாக்கூட காசிபிள்ளைக்குந்து பொறுகிக் கூறுவது வரை புள்ள பல பகுதிகளிற்கு பல்வேறு காலப் பகல்கள் வாழ்ந்தவர்கள். இப்பெறுநாட்க்கு ஏற்காடு பிறப்பிடம், சாதி, செய்தோடில், சமயத்தோண்டி முதல்ய சேர்த்திகளை எல்லாம் சேக்கிழுப் பூரிப்பிட்டுள்ளனர். இதற்காக அவர் தருமியானவளத் துருவி அரூபாந்துள்ளனர். அந்தமயட்டில் அகவைபாது தூரே பல இடங்களுக்கும் நேரிற வெங்கு வீராந்துப் பலுக்கான

காலத்தில் நீர் ஏற்றுமையைக் கடந்துள்ள வாட்டுப் பிரச்சனை

குளின கல்வெட்டுக்கலை மூராம்பந்தூர் உகவல்லுகவேளாத திருட்டாயுள்ளூர், ஒரு பண்டம் செல்லவீ காலத்திலும் மறுபங்கள் கொடுக்காலத்திலும் நாட்டில் நினைவுப் பெயர் மொழியின் நிலைமை என்னர் முதலிய வாய்க்களின் நிலைமை சுற்று நிலைமை அமியசுற்றுவர் ஏன்னடக்க விருத்துட் முந்நாலை ஒரு சமூதவேளாற் றுட் காலந்தியீட் வள்ளிற பேர்களைப்

பகுதி நேற்றியில் திருவாவலூக்கு ஆணைகி. உபயினர்ப்பு, உபானுர். தானமையில் வாகி, குலம், பிழுப்பு. வைப்பதூரில், செஸ்ஸம், அப்பிபோன் முதலிய வேறு எந்தன் ஏதுவுமிய ஒருக்கி கிடிவதில்லை. சில்லால்வாட்டு கந்தன் முதல் பாலை சுறுக எங்களாவலையின்கும் வேறு டான் ரிச் சவுவீர் எட்டில் பின்று வாசுக்கத் தூம்து உடியுறுகின்றன. பொன்டா குலயே தொழுதூ குலம் என்னதைப் பெரியபூராணம் வரிப்படுத்தி நீந்தின்றார்ய காவசித் தந்தப்படி இறைவனை கூட்டு என் அடையும் வரிகள் ஏனை, கர்ணை, போகுட், குரும் என்கும் நான்குளாம், இறைவனைக் கண்டு வழிபடும் இடங்கள் குருவும் திலின்குழும் மேய்யடியார் வேட மும் தழியா முன்றுயாம். நான்கு ஈறி என்கி மூடைமும் முன்று ஓட்டகள்கும் இறைவனை வழிபட பெரியோர்களின் வரலாறுகளை பெரியபூராணத்து பேசப்படுகிறார்களா. இந்நாயகினார் செயல்களுள் நடவடிக்கையாற் பிள்புறு இயலாதனங்களும் வளி இருக்குவதையும் கூற உடன் அவர்கள் இறைவன் பால் வைத்து அதை உறுதிப்பிட நடக்கு, முக்கிய பாளன்று.

சேகரித்து உணவிப்பால்லை
போது தெய்வப்புணர்வும் ஒருங்கே

பெற்றவர் இறைவனே வானின் இடமாக ‘உலகெலாம்’ என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்ததை அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் உலகெலாம் என்று புராணத்தைத் தொடங்கி ‘உலகெலாம்’ என்றே முடித் துள்ளார் இப்புராணம் உணர்த்தும் உண்மை உலகமக்கள் எல்லோருக்குமே உரியதாம். சேக்கிழார் அன்புமயமாகி நின்றே இப்புராணத்தைப்பாடியுள்ளார் இதனால் அவருடைய பாடல்கள் இனிமையும் இசையும் தழுவிக் கணிவங் குழைவுங் கொண்டு விளங்குகின்றன. ‘பக்திச்கவை நனிசொட்டப்பாடிய கவிவலவு’ என்று பிற்காலத்துப் புலவர் ஒருவர் சேக்கி மாரைப் பாராட்டுகின்றார். ஈழத்திலும் ஆறு முகநாவலர் ஜயாவும் பெரியபுராணத்தை வளர்க்க அரும்பாடுபட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தபுராணம் என்பது முருகப் பெருமானின் தோற்றமும் ஆடலும் வீரமும் அருஞும்பிறவும் விரித்துக் கூறும் ஒரு பெருநூலாகும் இது வடமொழிக் கந்தபுராணத்துச் சங்கரசங்கிதையிலிருந்து மொழி பெயர்த்துப் பெருங்காப்பியநடை தழுவித் தமிழிலே பாடப்பட்டது. இதனைப்பாடிய கச்சியப்பசிவாச்சாரியர் காஞ்சிக் குமரக் கோட்டத்திற் ‘பூசகராய் இருந்தவர் குமரவேள் அருள்பெற்றவர். குமரக்கடவுளே இந்நூலைப்பாடுவதற்கு இவருக்குத் ‘திகடசக்கரம்’ என்று அடியெடுத்துக்கொடுத்தார் என்றும் நாலை அரங்கேற்றியபோது ‘திகழ்தசக்கரம் திகடசக்கரம் என்று புனர்ந்தமைக்கு இலக்கணவிதி கேட்ட புலவர் ஒருவருக்கு முருகக்கடவுளே ஒரு புலவருகுவில் வந்து வீரசோழியம் என்னும் இலக்கணநூலைச்

சான்றாகக் காட்டினார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. வீரசோழியம் கி.பி 11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிலே எழுந்தநா-ஶாதலால், கந்தபுராணம் அதற்குப் பின்பே பாடப்பட்டதாகலாம்.

இப்புராணம் உற்பத்திகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திரகாண்டம், யத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தட்சகாண்டம் என்றும் ஆறு காண்டங்களையும் 10.346 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது. இது நடையாலும் பொருளாலும் சொல்லாலும் அழகுற்றுத் தமிழில் உள்ள சிறந்தபுராணங்களுள்ளே புராணநன்னாயகம் என்று சிறப்பிக்கப்படுவது நவின்றோர்க்கிளிமை, நன்மொழி புனர்த்தல், விழுமியது பயத்தல் என்றும் சிறப்புக்களை உடையது இப்புராணம் நவிலதொறும் நவிலதொறும் நால்நயம் பயப்பது பயிலதொறும் ஆறுமுகக்கடவுள் திருவடிப்பக்தி ஞானம் விளைப்பது என்று புலவர்களாற்பாராட்டப்படுவது இதனைக்கற்போர் வேதவேதாந்தங்களும் வேதாந்த சித்தாந்தங்களும் சைவாகமங்களும் சமயசாத்திரங்களும் இலக்கண இலக்கியங்களும் ஒருங்கே கந்தப் பயனைப்பெறுவர் அதற்கு ஏற்றவாறு கச்சியப்பசிவாசாரியர் கந்தக்கடவுளுடைய வரலாற்றிடையே பலவிதத்ததுவ விளக்கக் கதைகளையும் புகுத்தியுள்ளார். பொருத்தமான இடங்களில் வேதோபநிடதங்களின் கருத்துக்களையும் சைவாகமங்களின் கருத்துக்களையும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். மாயாவாதம், உலோகாயதம், பௌத்தம் முதலிய புறச்சமயசாத்திரப் பொருள்களையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சைவசித்தாந்தம் கூறும் பதி, பசு, பாச இயல்புகளை ஆங்காங்கே

முதுமைக்கும் தேவைக்கும் முறந்தமட்டும் சேமி.

நாகந் மன

மாண்பும்

தெவினாக விளக்கியதோடு காரியத் தகதயில் வாதத்தே முழுமையாக வளம்பூந்தந்துள்ளனர்.

விதிவழி விலக்கிய இந்திரன் முதலிய தேவாகள் உருள் முதலிய அகராகள் தாரினாக விளையாட வரும் முன் சுகளாலே நுபத்துச்சிற்கியான். ஏன் விளைவங்கள் நினைவுகளீட்டும் அன்பால் வழிபார்ந்தி, முந்கப்பேருளான் முனை போடு ஒரு முதலியே காரத ஞோலைத்து தின்புறுவின்றனர். திருவிவாந்தபுராணத்தொத்து காரத காரத எட்பெருள் வந்மாறு உபரிக்கி விடிவெட்டு விடுவது அவையை, அன்னம், மாண்பும்பூந்தும் மும்பலாக்களின் விவேகாயானது அனுபவித்துத் தூங்புருளின்றன. பீன் இன்றைய வேலை நினைந்து, அவாயால் வழிபட்டு, திருக்குளியில் முனைக்கோண்டு முந்கான்கூடாயால் நீக்கி, கீற்காத இன்புத்துப்பை போற்றின்றன. காங்காந்திராம் வரும் 'ஒன்றியபாரிர் செல்லும் போக்கினால் விளக்கி' என்ற பாடிலே

சுப்பிரமணிய சுவாமியின் பேருநூல் போப்பு படிவிள்ளது. இப்பாட்டே கடிகாராண்டுவின் பெருமையாயும் பேசுவதற்கு வள்ளாம். எழுஷ்ணாக மாலை இப்புறந்தத்தும்பெய் பூச்சியோல் கேட்டபியூர் எட்டுவேணுந்து வெளி பாது கூத்தித்தமுறையால் தடியும் பத லட்சிக்குரத் தின்மிக்காக்கு வளரு எழுஷ்ணநாவல் கந்தப்பாவத்திலுள்ள பகிரியோக்கணேக்கதைப் பாராட்டுவதோன்று அவருக்குப் பின் மழுவினில் சுப்பிரமணியராய்சிரிகள், யோகிசார்த்திரியோ, சௌதா மணி ராணுபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் கந்தப்பாவத்தீல் மாண்பும்புறந்தத் தலை, தலி உத்தரகளை ஏற்றி வெளியிட இந்தனானா. அதுவை இங்கு வைய வூலைப்பகலிற்படிந்தூர் வந்து விழுவார். தீட்டு திருப்பாவைக்களின் மயினாக்களோடு தோட்டாலும் பாக்கிவேல்லேன்றும் என்ற விழக்கு மாற்றப்பானம் கலாச்சாரர் கந்தப்பாரணாற்று க்கிழவேந்து என்றுவேல் போய்ந்து பேருநூலா வேலவேற்றும் என்றே பொருளும் விடுவதாரும்.

அயுதேரீச நின்தனை

மீற நம்பிக்கை

ஏய்யம் வாழுவை மேசைப் படுக்கும்

சுற்றுலம் ஸ்தலை மனத்தைக் கொடுக்கும்

திமியம் காலை துளிபுக் கூ

என்றியல் சிளக்கித் துவளிர் தலை விடுவதை விடுவதை

சமய நத்துவம் விடுதான் விளக்கம்

நீதிக்கு விடுவதை விடுவதை

சாங்கியர் வஜுத்த அதுவை உண்ணம்

நூக்குக் கிளைத்த உலை முத்து

நூற்றும் இதனை நம்பி ஒருங்

-கவிஞர் வ. யோகாநந்தசிவம்-

வந்துமானம் இவ்வாடு வாங்கித்திரு, சாதங்கூ கூறிற்கு வா.

தலப்பெருமக்ஞடன் சம்பந்தரின் தெய்வப் பறுவாஸ்கள்

மாலினி குணாத்தினம் அவர்கள்

18. திருச்சிவாழகம்

திருநறையூர்க் கித்தீச்சரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு பதிகங்கள் அருளிச் செய்த சம்பந்தப் பெருமான் திரு அரிசிற்கறைப்புத்தூரில் இருக்கின்ற காலத்தில் திருச்சிவாழகம் திற்கு எழுந்தருளினார்கள். இது திருமால் வெள்ளைப் பன்றியாய்ச் சிவபெருமானை வழிபட்ட தலம் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் திருவடியை வணங்கிப் “புவம் வளி” என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள்.

இப்பதிகம் சிவனே ஜந்தொழிலை அழற்றும் முதன்மைப் பதவியில் இருப்பவர். அனைவரும் சிவன் அருளைத் தாங்கி நின்றே தொழில்கள் ஆழற்றுகின்றனர். அச் சிவனை அடையும் நெறிகள் தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சனமார்க்கம் என்பன. அந்நெறிகளில் வழுவாது நின்றவர் சாலோக, சாமிப, சாரூப, சாயுச்சியமாகிய முத்திகளை எய்துகின்றனர். சிவனைச் சிவபூரத்தில் வழிபடுகின்றனர். சிவனைச் சிவபூரத்தில் வழிபடுகின்றனர்.

“புவம்வளி கனல்புனல் புவிகலையுரை மறைதிரிகுணமமர் நெறி திவமலிதரு சூரி முதலியர் தீகழ் தரு முயிரவையவைதும் பவமலி தொழிலது நினைவொடுபதுமனன் மலரதுமருவிய சிவனது சிவபூர நினைபவர் செழுநிலன் நிலை பெறுவரே”

19. திருமறைக்காடு

ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசு சவாமிகளோடு திருவாய்முரைத் தரிசித்துக் கொண்டு மீண்டும் திருமறைக்காட்டிற்கு எழுந்தருளினார்கள். அங்கே

வர்கள் நிலமிசை நிலை பெறுவர். கலை மகள், அலைமகள், ஜெயமகள் அருள் பெறுவர். எல்லா நன்மையும் பெறுவர் என்கின்றது. இதனைச் சேக்கிழர் பெருமான் பொங்குமிசைத் திருப்பதிகம் என்பார்கள்.

தனபதி அரசன் தன் சாபவிமோ சனத்திற்காக ஒரு பிராமணக் குழந்தையை வாங்கித் தந்தையும் தாயும் பிடிக்க, சோமவார சிவராத்திரியில் அஷ்டது அபிஷேகிக்க, அம்பாள் வெளிப் பட்டு அந்தக் குழந்தைக்கு அநுக்கிரகித் தார் என்பது செவிவழிச் செய்தி. வெள்ளைப் பன்றியாகிய திருமால் வழி பாடு செய்ததலம். இங்குள்ள இறைவன் பெயர் சிவபூரநாதர். அம்மையின் பெயர் சிங்காரவல்லி. இங்குள்ள தீர்த்தம் சந்திரபுஷ்கரணி, இங்கு கார்த்திகைச் சோமவாரங்களில் தீர்த்தம் விசேஷமாக இடம் பெறும். இங்குள்ள கோயிலில் பத்துக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

“சிலை தனை நடுவிடை” என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்கள்.

திருமறைக்காடு இன்று வேதாரண்யம் என அழைக்கப்படுகிறது. வேதங்கள் வழிபட்டமையால் இத்தலத்திற்கு இப்பெருமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

எண்ணங்கள் உயர்த்துகின்றன.

பெயர் ஏற்பட்டது. வூத்ராபாரி இப்பகுதியில் அலைக்கட்டி, இலங்கைக் கொன்று இராவணன் வதந் செய்தார். இராவணனை எதுநீசுப்பு, மூவால் தமிழை பீத்த தோலூட்ட நீலம் வதற்காக இடித்து, உத்திரவைத்து பூஜித்துத் தோலூட்ட நீங்கப்பெற்றார். இருவாலை, ஒத்துவாலை, அது துவாலை, அதுதிசீதா! எனவும் வழங்கும் பேருமிகுநு பாரோட்ட என்று. சுபா எடுத்து, பிரிசுத்தவரை பூசித்து, இனிரவுவன் யையிலையுடன் தேவையாக உத்திரவைத்து பெற்றார். சிருட்டுத்து விரைவில் வேஷவரப்பெற்றார். விளம்பாரித்திரா புதை செய்து பிரமாநிழி பயவினார். உதவந்துவையுச் சுபூப்புத்த இறைவன் மூன்னையால் வந்த ஜூகத்திப்பு முங்கிளுக்கு இவாறான் மண்ணாளாத் தீருக் கோலங்குநிய நலம் கவைக்குஞ் சின்புராம் கந்தப்பக்கருக்கத்துள்ளேபே மனை வாள்பெற்றாக திருக்குஞம் திருக்கிறநு நெய்யுன்வையுடு, எலி அந்தி பிராவா கலீ திரிக்குபத் தாண்ட தந்னால் யறுப்பில் பின்னர் மாவலில்க்காரன்ததி யாகி பீற்றுப்பற்ற தலம். நீதுகுந்து, திருக்குறும்கூடி, தேவாத்தில் அப்பா சுவாமிகள் “திருமலை மாழூங்களில்” என்றார் திருப்பாடலில் வீளக்கியிருக்கும்கூடன். இந்தலு இறைவன் பெயர் வேதாரண்பெசுவர். அம்மையின் பெயர்

யாழூப்புரிமூல வெளியிருமை, வீங்குகால விழுங்களி என்றும் அலைத் துஞ்சும்புக் காட்டுந் துவக்கிற்கூட்டும் வெளில் பூட்டுவி கூகர் குலங்குத்துஞி தூங்குராதலினால் நீப்படியேற்றுக்கூட்டு ஜெந்துறைப்பிரியுக்கிறார் தூங்கிலைபேயி புணிவிளி கூகா “நீட்டுப் பேரியப்பு ஜார் இல்லுக்களி பூரித்து விடுக் கால்கிகை, வேஷத்துறைக்காத்து, சீவுநாயிரும் முருதலிப்பள்ளுரு.”

நான் ஒரு பந்து, கூலாறிக்குஞம் தூப்பா கலீரிக்குஞம் தூந்துக்குஞ்சுக்குஞ்சுத் தீரிக்கக வந்து, நீராகு வேதங்கள் பூரித்து, காலத்து அலைத்து, பேஷுவிச்சுக்கித்துவ நிறுப்புமிகு காருக்கத்தல் திருப்புயாது. அதற்ககவும், மம்பந்து அடிக்கங்கும் பாடி அங்குதும் தீருத்திய நலமும் இதுவின் இங்கு தல விநாயகர், சிற்றாமணி விநாயகர், இராவணன் வாழ்டு வீநாயகர், வீங்குகு விநாயகர், கூமணி சந்த வீசேட யாயுணன். ‘ஓ! தாங்கியம் விளம்கூடு’ என்று ஒரு முமோழி இத்தலத்தைப் பற்றி வழக்கவெந்திரது. அந்தாலேல் பிராந்தகச் சோழர் விளக்குத் தருமும் பொருத்தார். பாந்தகன் ரொய்கு, விளக்கிஞ்சுகள் பற்றிய சொய்ந்தன 34 கல்லோ உத்தகளை அறியப்படுகின்றன.

“விளம்கூடா நடுவிலை நிறுவியோசினாலே யரவதூகொடுத்தி நலமலிக்கராக பிரக்கொலிசிஸலசல கடல்டடைவுறிபித்து கோலம் வோலமலில்டுமேற வையு என்கூடுதரவு முகம்பாவினாற்கு மலைமலைமதிலுக்குட நழுவியமறைக்கவார் தருபரமனே”

20. திருக்கோலக்கர

சம்பாபுபெறுமான் தமது காழித் துருமூராக்கருப்பும் ஞானப்பால் துரும் காயா நூற்பு வளைக்கிப் பக்கத்திலுள்ள திருக்.

மனத்தில் சுக்கிழப்பு என்னாந்திலே ஈக்கி.

கோலம்காலிஞ்சுத் வழிபடி வெங்கார் அந்தே கோவிலை வைத்துச்சுப்புத் தேவை கோவில் கோலஞ்சு எழுந்தருளியிருக்கும் சௌந் போகுளை, நிலகவன் முபெநுமாலைப்

பொருளாகக் கொண்டு “மடையில் வானை பாய்” எனும் பதிகத்தைக் கைத்தாளம் இட்டுப்பாடியருளினார். அதனைக் கண்ட இறைவன் கனிந்து திருவைந்தெழுத்துப் பொறித்த செம்பொற்றாளத்தைக் கொடுத் தருளினார். தாளம் வையகம் தளைக்க வந்த மறைச் சிறுவனான சம்பந்தர் கையிலே வந்து சேர்ந்தது அதனை ஞான சம்பந்தர் கையேற்றுத் திருமுடிமேல் வைத்து ஏழிசையுந் தழைத் தோங்க இன்னிசைப் பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

“மடையில் வானை பாய மாதரார்

குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வருவ மென்கொலோ”

(தொடரும்...)

மங்கலமான கலசத்தில் தேங்காயை வைத்துச் சுற்றிலும் ஜந்து மாவிலைகளை வைத்து நாம் பூஜையைத் தொடங்குகிறோம். மாவிலை உலக வாழ்க்கையின் செளபாக்கியங்களை உணர்த்துவது. அதைக் கணேசர் தனது கையில் ஏந்தி இருக்கிறார். தேங்காய் என்பது பிள்ளையாரின் உருவத்தைக் காட்டும் அடையாளம். அது அவருக்கு உகந்தது. அதனால் பூஜையின்போது கலசத்தில் தேங்காயையும் மாவிலையையும் வைத்து நாம் விநாயகரை நினைத்து வழிபடுகிறோம்.

விநாயகரின் சந்திதியில் தேங்காயை உடைப்பதும், சிதறுகாய் ஆகத் தூளாக்குவதும் எதைக் காட்டுகின்றன. மனிதனுக்குத் தான் என்ற அகம்பாவ உணர்ச்சி இலகுவில் விலகாதது. தேங்காய்ச் சிரட்டைபோல அது உறுதியாக இருக்கிறது. ஆனால், அது உடைந்து சிதறிப்போய் விட்டால் உள்ளே இனிய நீரும் தேங்காயும் கிடைப்பதைப் போலப். பக்குவமான ஞான உணர்வு நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஓங்கார வடிவத்தைக் கொண்ட விநாயகரின் முன்னிலையில் தேங்காயை உடைப்பதன் மூலம், நாம் இவ்வாறு பக்குவம் பெற முயலுவதை உணர்த்துவதே இந்தச் செயலின் அடையாளம்.

பொறுமை என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மிகவும் முக்கியமான குணமாகும். கருமானின் பட்டரையைப் பார். அது எவ்வளவு பலமாக அடிப்பட்டபோதிலும் தன் இடத்தை விட்டு நகர்வதில்லை. அதைப் பார்த்து பொறுமையையும் உறுதியையும் மனிதர்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சிறிய உதவிகளை மறுக்காதே ஆனால் சிறிய தவறுகளை மறந்துவிரு.

நூத்துச் சிந்தாக்ஞர் சடையம்மா

திரு. ந. நாகராஜா B.A.லெவர்யூ

இந்தியாவிற் பல்வேறு சிந்தாகள் வாழ்ந்து அனப்பரிய நங்கை மொழுதீள் வர், குறிபாகப் பக்கவைகாலத்திற் பதி கேவன்சித்தாகள் வாழ்ந்து பல சிந்துமகளை மக்களிடையே கஷ்டம் மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்துள்ளனர், ராதி, மதம், சுயாவு காழ்வு எவ்வாற்றங்க காட்டாது மக்களுக்குப் பல நங்கைகளைச் செய்துள்ளனர். மேற்கண்பிடிடப் பதி வெள்ள ரிச்சாக்னுள் அகம்பீயச்சித்தா, போன்ற சித்தார், குதம்பைச்சித்தார், பட்டிசாதநடிகள் குறிப்பிடத்துக்காலனாவர். எனவாறு தமிழ்நாட்டில் சிந்தாகள் வாழ்ந்து பலவேறு வாக்கப்பட்ட நங்கைகளைச் செய்துரக்களோ அதேபேசுந்து கழக்கிலும் சிந்தாகள் பல்லி வாழ்ந்து களப்பரிய நங்கைகளைச் செய்துள்ளனர். இளைக்கிடிக்கற்பாகக் கண விற் கலாசியார், வெள்ளப்பார்க்காமியார், யோகாகாமியார் குழந்தைவேற்காமியார் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். இவர்களைப் போலவே பேண்டாற் சித்தாகளும் கழக்கிலும் வாழ்ந்து மக்களை மனத்தைக் கவர்ந்த நடவடிக்கைப்பட்ட நங்கை மனைச் சொந்தள்ளனர். இவர்களுள்ளே சடையம்மா எனவேர் குறிப்பிடந்தக்கவர்.

சடையம்மா சிறந்த முருகபதீர், இவருடைய இயற்பெயர் முத்துப்பிள்ளையாகும். மூன்றால் சடையம்மா என்ற சிறப்புப் பெயரே மக்களால் வழங்கப்பட்டது, நீண்ட தலையிருப்பு அழகிய தோற்றுமும் கொண்டவர் குந்தல் நீண்டாகக் காணப்

பட்டால் சடையம்மா என்ற சிறப்புப் பெயரால் மக்கள் இவரை அழைத்தார்கள், இவர் செங்குந்த மரபைச் சேர்ந்தவர், இவர் இளமை வாழ்க்கையில் கதிரேசன் என் பவரை மனைந்து கொண்டார். குழந்தைப்பேறு இங்கையால் மனமுறை மாடுகளை வெள்ளிக் கொண்டால் இரவுடு பெண்துறைகள் பிழங்கு இவர்களை மகிழ்வித்தும். ஆனால் கணவராவிய கதிரேசனுக்குப் பைத்தீயம் ஏற்பட்டதான் இவர்களை ஆரம்பகால வாழ்க்கை நுப்பகரமாக அமைந்துப் பூத பைரவக் கடவுள் கணவில் தோன்றி நல்லூர் முருகன்கோவிலுக்கு வந்து வடக்கு வீதியில் நூத்து மேற் கொண்டால் அவரது கணவருக்கு உண்டான பைத்தீயம் நெருபொன்று பசுநித்தாகவும் வைரவக்கடவுளின் விருப்பின்படி நல்லூர் வடக்குவீதியில் நாடுப்பு நாட்கள் தவமிழந்து வர்த்தால் கதிரேசனாகும் பைத்தீயர் நினைவிற்கு என்றும் கூறுவார்.

ஒன்று பம்மாவை முருகன் ஆபு கொள்ளி நினைக்குத்தால் அவரது கணவில் தோன்றி வடையம்யானுக்கு “நீ உன்னுதாலிமேல் மழுநிதிக்கணவளிடம் கொடு” என்று உற்றிப்புறவிளார். அதேநாளில் கதிரேசனுக்கும் கணவில் தோன்றி “நீ உன்னு மனைவி கழற்றிந்தாருந் தாபி யைப் பெற்றுக்கொள்” என்றும் கஷ்பருளி னா. இச்சம்பளம் சடையம்மாவிருப்பும், கதிரேசனுக்கும் பெரும் பிரச்சினையாகி

நடந்தை உயர் செல்லவை.

விட்டது. ஆனால், முருகன் சடையம் மாவை ஆட்கொள்ள நினைந்ததால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. குழந்தை பிறந்து ஆறுமாதம் எப்படி விட்டுச் செல்வது என்று சிந்தித்தார். ஆனால், முருகன்து அழைப்பை மறுக்க முடிய வில்லை அத்துடன் அவரது முலையிலே கட்டி ஏற்பட்டு, குழந்தைக்குப்பால் கொடுக்கவும் முடியிருப்போயிற்று. எனவே தனது தாலியைக்கழற்றிக் கணவனிடம் கொடுத்ததுடன் தனது குழந்தைகளையும் கணவரிடம் கையளித்து, இறுதியாகக் கணவனை வணங்கி, நல்லூர்க்கந்தன் ஆலயம் சென்றார். கந்தனுடைய அழைப்பு இத்துடன் நிற்கவில்லை தல யாத்திரை மேற்கொண்டார். முதலில் கதிர் காமம் சென்றார் இதற்கிடையில் கடையிற் சுவாமியாரைக் கதிரேசனும், சடையம்மாவும் சந்தித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பொங்க அவரது பாதங்களை வணங்கினர். அப்பொழுது கடையிற்சுவாமியார் “கந்தன் உனக்குச் சொந்தம் கந்தனை மறவாதே” என்று கூறினார். இவர் தென்னிந்தியாவிலுள்ள முருக தலங்கள் பலவற்றைத் தமது அடியார் கூட்டத்துடன் தரிசித்ததோடு வடநாட்டிலுள்ள இமாலயம்வரை தரிசித்தார்.

ஆழம் மீண்ட சடையம்மா சல்லி முட்டிகொண்டு பலிடிடம் பணம்பெற்றுச் சடையம்மா என்ற மடத்தைக் கட்டு வித்தார். இவரது பணிகளுள் குறிப்பிடத் தக்கவை அன்னதானப்பணி சரியைத் தொண்டு என்பவையாகும். எவ்வாறு திருநாவுக்கரசர் சரியைத் தொண்டைச் செய்தாரோ அவரைப்போன்றே கோவிலைத் துப்புவாக்கல், கோவில் வீதியைத்

துப்புவாக்கல், திருவிளக்கேற்றல், இறைவனுக்குப் பூமாலை கட்டிக் கொடுத்தல், போன்ற கைங்கரியங்களில் தனது வாழ்நாளிற்பெரும் பகுதியைச் செலவழித்தார். இறுதியில் கீரிமலையில் மடம் நிறுவி அன்னதானம் வழங்கியதோடு, மக்களின் உடல்நோய், உளநோய், வறுமைத் துப்பம் போன்றவற்றைத் தமது சித்தின்மகிழமையாற் போக்கிவந்தார். இவரை யோகர்ச்வாமிகள் பலமுறை சந்தித்துள்ளார். இவரது சேவையைப் பாராட்டி யுள்ளார். சடையம்மா நல்லூரிற் பணி புரியும் போது, அந்தணர் காலை ஜந்து மணிப்புசை முடித்து விட்டுக் கதவைப் பூட்டிச் செல்வது வழக்கம் பின்பு காலையில் கதவைத் திறக்கும்பொழுது சடையம்மா பாற்செம்புடன் கோவிலுக் குளிருந்து வருவாராம். இவரது சித்து விளையாட்டுக்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். ஒருநாள் சடையம்மாவிடம் தகாத முறையில் நடக்கத் துணிந்த ஒருவரைப்பார்த்து “உனக்குக் குட்டம் வருமாடா” என்று கூறியதாகவும் அவர் கூறியதுபோலவே அந்நபருக்குக் குட்டம் வந்து இறுதியில் சடையம்மாவிடம் மன்னிப்புக்கேட்டுத் தனது குட்டத்தை நீக்கிக் கொண்டதாகவும் பலராற் கூறப்படுகின்றது.

சடையம்மாவின் சமாதி கீரிமலையில் அமைந்துள்ளதை இன்றும் காணலாம். இவரது சமாதி அடக்கத்தை யோகசுவாமிகளே முன்னின்று நடாத்தி வைத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. எனவே, ஆண் சித்தர்களைப் போலவே இவரும் முருகனுக்காகவே தமது வாழ்க்கையை அப்பணித்தார். சாதிபேதம் பார்க்காமல், உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாது தமது

மாபௌரும் எண்ணங்கள் இதயத்திலிருந்து வருகின்றன.

பளியைச் செய்து வந்தார். எனவே போதுப்படையாகப் பார்க்குவிடத்து ஆளர் சிந்தாகள் எவ்வாறு நங்களை சிந்தும் கணக்கைக் காட்டி மக்களுக்கு ஆதரவைப் பெற்றார்களோ அவ்வாறே பெளர்சிந்த ரக்கு இல்லூர் பலரிந்துக்கணக்கைக் காட்டியுடன் முழுக்கணக்கை ஆட்கள்களைப்பட்டு மக்கஞாக்காக அன்னதானப்பாரனி. சரியாய்ந்திருங்கு, மக்களுக்கு பல்லியேறு

வகையிட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் போன்ற அளவிடிய சொல்லையச் செய்துள்ளா. இவரது சொல்லையை மறக்காமல் இருக்கவேண்டியானால் இவரது பூசையை வருடாவருடம் பெறுவரால் வேண்டும். அப்படிச்செய்வது நான் இந்து மக்களாகிய நாம் இவருக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடனாகும்.

கடவுள் ஒரு தாயைப்போல், நாய் உல்ல குழந்தைகளைப் பெற்றிருக்கிறார். சிலசமயம் அவற்றில் ஒருசில கேட்டவர்களைக்கும் என்னிடுவிடுகிறார்கள். அதுவைக்கத் தயம் மஜம் ரவியாதில்லை. அந்தக் கேட்டகுழந்தைகளையும் நல்லவர்களாகத் திருத்தவே முயற்சியிருார். குழந்தை நெருக்கிலை விவராயானால் நடவடிக்கை நல்லவர்களாகத் திருத்தவே முயற்சியிருார். குழந்தை நெருக்கிலை விவராயால் நடவடிக்கை நல்லவர்களாகத் திருத்தவே முயற்சியிருார். அதேபோலக் குழந்தை கெட்ட சகவாராதினால் நம் பழக்க வழக்கங்களைக் கறியுக்கொண்டு வந்துவிடுகிறது. தயம் அதை மேல்லமெல்லத் திருத்துகிறான். அதேபோலக் கடவுளும் கேட்டவர்களைத் திருத்துகிறார். வாழ்க்கையில் அடிப்பட்டு, அனுபவம் கருதுக் கொடுக்கும் பாடத்தை ஏற்று அவர்கள் மனம் திருந்துகிறார்கள்.

மலைநீர் குட்டையில் தேங்குகிறது. குட்டையில் உள்ள மனச் சுகந்தமாக இருக்கிறது. தூட்டையை உபரியாகிப்பவர்கள் அதை அசிந்தப்பட்டுக்குத்திருாக்கன. அதனால் குட்டை நாற்றும் எடுக்கிறது. மூன்றால் மறைந்து அகத்தம் என்று சொல்லிவிடுவார். மனுத்தீர்ச் சுதநாளன் பாத்திரத்தறி பிடித்து வைத்துவாஸ்தவருவித் தாய்யையான நீர் நம்மிறகு கிடைக்குமா? இதைவரின் பண்டாடி மனுத்தீரப்போல் அசில் கெடுதல் தில்லை. அதைப் பயன்படுத்துவது தீட்டும் விதமும்தான் தூய்யைபோக கெடுக்கின்றன. அதற்காக இன்றுவாரைக் குறைக்காரத்தீர்கள். நோய்வையான பாத்திரமான நல்ல உள்ளுதில் இறைவனாள் கருவையை ஏற்றிக் கொள்ளுகின்றன. அது உட்களுக்கு அளவிலாத முன்னமகளைத் தரும்.

-பகவான் ஸ்ரீசுத்யசாயிபா-

தாசின் கங்கை தட்டு விழிப் போக்குவது. இலோராவு தட்டு இமிலை செல்வியை. அதுபோல் உரவந்த குணமும் சாமித்திப்பழும் உள்ள மலிதன் எப்பிராதும் பளிவாகவும் அடக்கமாகவும் இருக்கிறார். முட்டானோ வீனோ அகம்பாலத்தால் கீவும் கோண்டவனாக இருக்கிறார்.

இந்துப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

திரு கி. சாந்தகுமார் அவர்கள்

இறைவனோடு மனிதன் ஏற்படுத் திக் கொள்ளும் இடைவிடாத தொடர்பு தான் சமயவாழ்விற்கு அடிப்படை இத் தகைய வாழ்க்கை முறைக்கும் மனித னுக்கும் தேவையான சில பண்புகளை இலக்கியங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. மனித விழுமியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஓர் தனி மனிதனால் ஓர் சமுதாயமே நலம்பெற்று விடுகின்றது. மனிதர்களி டையே விளங்கும் பண்பாடுதான் மனித விழுமியங்கள். இவை பலவேறு பரி மாணங்களைக் கொண்டவை.

பண்பாடு என்ற சொல் பண்படுத்துதல் என்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்தது இதன்பொருள் செம்மைப்படுத்தல்.

“பண் பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்” என்று கலித்தொகை நூல் இயம்புகிறது. “பாடு” எனும் சொல்லிற்கு உலக ஒழுக்கம், முறைமை, பெருமை என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. சிறந்த சீரிய உயர்ந்த உன்னத முறையில் வாழ்க்கையில் ஒழுகவே மனித விழுமியங்கள் இந்துப் பண்பாட்டாற் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்துப் பண்பாட்டு நோக்கில் மனித விழுமியங்களில் முதன்மையான தும் அடிப்படையானதும் ஒன்றே ஒன்று நான். அதுதான் ‘அன்பு’ இந்த அன்பு நெறியை இறைவனாகக் கொண்டது. சைவநெறி என்பதைத் திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் “அன்பும் சிவமும் இரண் டென்பா அறிவிலா” என்ற பாடல் எமக்கு புலப்படுத்துகின்றது. அவ்வாறிருக்க இன்று

விழுமியங்கள் பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. நாடுகளின் தலைவர்கள் சமயத் தலைவர்கள், சமூகத் தலைவர்கள் கல்விமான்கள் தொடக்கம் சாதாரண குழுமக்கள் வரை மனித விழுமியங்கள் பற்றியும் மனித மேம்பாடு பற்றியும் நிறையப் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றார்கள். தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பலவேறு பிரச்சினைகளுக்கும் மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியுள்ள சகல பீடைகளுக்கும் தொல்லைகளுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாவது மக்கள் மனித விழுமியங்களையும் ஒழுக்கப் பண்புகளையும் வாழ்க்கையிற் கடைப் பிடிக்கத் தவறியமையே ஆகும்.

மக்கள் வாழ்வில் அமைதி, அடக்கம், திருப்தி, சாந்தி, சமாதானம், நல்லொழுக்கம் என்பன காணப்படும் போதுதான் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சி நிறைந்த தாகவும் இன்பம் பொங்குவதாகவும் அமையும். ஆனால், இந்நிலைமை மிக அரிதாகவே சமுதாயத்தில் உள்ளது எத்துணைச் செலவங்கள் இருப்பினும் மனத்திருப்பதியும், மனுமைதியும் இல்லாத பட்சத்தில் அச்செலவங்களினால் ஏது பயன்!

விழுமியங்கள் நிரந்தரத் தன்மை யும் மாறும் தன்மையும் கொண்டவை. நிரந்தரத் தன்மை எப்போதும் பிறர்நலத் தையும் சமூக நலனையும் நாடி நிற்பது. பலவேறு கலாச்சாரங்களுக்கிடையே ஏற்படும் கலப்பினாலும் விழுமியம் பற்றிய

கற்பதற்கு வயதில்லை. (காலமில்லை)

அறிவு மாற்றம் பேறுவதோலும் விழுமியக்கிள் மாறும் தன்கை ஜில் பெறுகிறது. இந்த இரண்டு கும்சங்களினாலும் நிறந்தரமான ஒரு வரையிலைக் கடமை விழுமியக்கிள்கு அளிப்பது கடினம். ஆபிரேம் "ஸ்ரீகாம்" என்பார் "கோபல் நேரியலைக் காட்டும் வெள்சீரும் விழுமியம்" என்று குறிப்பி "பிரேரணை ஸேர்" என்பவர் விழுமியம் என்பது "கால்சராக்கிள் அழப்படை அமரம்" என்று கருத்திற்கி இருக்க நூல் முத்து பிசிலந்திரர் தனது விழுமியக் கல்வி என்னும் நூலிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

யாரிதாக்களுக்குப் பெருமதிப்புற் பெறுமானமும் கொண்டு பல்லிமுள் தன் இயல்புடன் முதல்கைகள் அமைக்கிறதெனும் மலித் விழுமியங்கள் மனித பெய்மாடுகள் என்கிறார். ஏற்கு உயிரிகள் மீது அன்பு காட்டி, பிரேரணை கீழூறால், இந்ஜோ செப்பாலை, காட்டி மறுக்குதல் இல்லை எமேகிக் கேயற்பாடுகள். "உள்ளால் தெள்ளாட உப்பங்கள்கள்" என வாங்குவது

"ஈழியம் வத்" (பெய்மாழதும் உண்ணையும்)

"சத்தியம் மேல ஜயதீத்" (வாய்வைப்பே வேஷ்விபேறும்)

"ந அன்றா தா" (பொய்யலையால் ஓருபிபாலும் வேல்லப்படும்பாது)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

"வாழ்க்கையில் நல்ல பேணல்" எனும் மனித விழுமியக் கருத்தை நோக்கினால் என்னும், சொல், செயல் ஆகியவற்றுக்கிடையே ஒருவைப்பாடு இருக்கும் பட்சத்தில் நிரி, சுருள், கட்டுத் தாப்பையாள்களே மனித விழுமியங்களைப் பேற்றுவார் சுதந்திரம் கண்டிப்பிப்பார். பிறகுக்குத் தலை விளை விக்காத வகைப்பார்த்து தான்,

கருவது சுயிவான என்னாங்களே. இந்துப் பண்பாட்டில் மனித, விழுமியங்கள் அவற்றைத் தருவலையாகவே உள்ளன. மனிதனாலும் சுந்தனை நூம்பைபாளத்துக் கூடுக்கவேண்டும் எப்பிபாது தான் மனித விழுமியம் மேலே விடுகிறது.

"மாநாட்டும் உள்ளத்துவமாக சுபாவு....." என்ற தற்பீருவதைப் பிற்கொடுப் புதும்.

மனித விழுமியாத்தல் எத்த பற்றை, எடுத்தும், கொண்டால் சுந்தியம் என்பதை அறியவும் உள்ளாரும் எத்தியந்தை வாழ்வைக்கவேல் பின் நிறுவும் இல்லாதில் மனிதனுட்டது மட்டுமே முடியும் ஏதோ உயிரிற்ற பலை படுக்காலுக்கு இல்லை இந்த வகையில் மனிதன் உயர்ந்து நிறுகிறான். உத்திபற்றை உணர், மனிதன் தனது விவேகம் கூறுப்பட உள்ளுணர்வையெப்படிப்படுத்துக் கொள்வேண்டும். என்றால் விழுமியங்களும் நோன்றுவகுட்டு முல்லதாம் ஏதுமியம். எனவேறுவன், வேந சுபாட்டுப்போன்று

நாய்க்கை பண்பால் சோற்களைப் பல்வான் சொற்களை, பயறுநாள் சொற்களைத் தோந்து பிரச்சுடன் பேசுகிபோவும் அரசொற்கள், பிரசுக்கும் தீவ்கு விளைவிக்காதவாறு விளைக்குத்திருவன். மேலும் நாய்க்கைவற்பில் வாழப் பொறுள் பண்டி என்ற பொறுட்கள் ஒருவைச்சுப் பந்தத்தை வழிநிறுவினிடும். என 'ஈழியும்' இலக்கியாக வாழுகின்றது.

நூலாசிரி என்றால் நல்லாலும் வெறுவை.

மனித வாழ்க்கைத்தர உயர்வு என்பதில் முன்று நிலைகளை, படிகளை நாம் அவதானிக்கலாம் முதல்நிலை எத்துணைச் சிறிதான ஒரு தீமையையும் எவர்க்கும் செய்யாதிருத்தல் எவ்வயிராக கும் தீங்கு நினையாதிருத்தல், நேரடியாக மட்டுமென்றி, மறைமுகமாகவும் தீமையை உயிருள்ளவற்றிற்கோ, உயிரற்றவற்றிற்கோ செய்யாமை. இவற்றால் தனக்கு நன்மை ஏற்படுகின்றது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். எனவே, தன் வாழ்க்கையில் உயர்வு பெற்று இன்பமாக வாழ விரும்புவன் பிற உயிர்களுக்குத் தீமை செய்தலாகாது. பிறருக்குத் தீமை செய்யாமல் இருப்பது எவருக்கும் இயலக் கூடியது அல்லவா?

வாழ்க்கைத்தர உயர்வின் இரண்பாவது நிலை பிறருக்கு நன்மை நினைப்பது. இனசொல் வழங்குவது நன்மை செய்வதாகும். “ஈதல் அறம்” அறம் செய்யவிரும்ப வேண்டும். பின் அறம் செய்யவேண்டும். குடும்பத்தினர் அனைவரும் மனம், வாக்கு, காயம் ஒத்து விரும்பிச் செய்வதுதான் அறம். போ, புகழ் விலாசத்திற்காகக் கொடுக்கும் கொடை அறம் ஆகாது. ஈதல் என்பது நீதியும் பொருளும் கொடுத்தல் மட்டும்தான் என்று எண்ணக்கூடாது. பண்பாக, நல்ல இளிய வார்த்தைகள், இருக்கம் கொள்ளுதல் எல்லாமே ஈதல் தாம். எல்லா விதஅறங்களும் பிறருக்கு நன்மை பயப்பனவே என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அறங்கள் செய்வனுக்கும் நன்மையே கிடைக்கும். எனவே, வாழ்க்கைத்தர உயர்வின் இரண்டாவது நிலை பிறருக்கு நன்மை செய்து வாழ்தல்.

பழக்க வழக்கமே இரண்டாவது இயற்கை.

மாசுஞ் மஸர்

முறை தற்சாலத்தில் மக்களின் மேயே
வெநுவி வருவதற்கும் காண்டக்கடியதாக
உள்ளது. இது சுற்பியாக திருவாய் நலை
முறையினர் மதத்திலே வெநுப்பாறும்
மேம்பு இராண்டுள்ளது. இதற்குக் கர
பீம் காணவன்?

நெல்லைமுடியக்கத்தின் மூலமே மலிந
தன் மனதன் கிஸ்றான் நால்லெழுக்கம்
இல்லையின் மலிநமூலம் விவரங்கள் ஒன்று
தாக் மனித வாயும் யாத்திரம் மனித
ஊக் அமைவதற்கிடைய் தோறாது. அவ்
வாயே கல்வியைக் கற்றுப் பட்டங்களைச்
சேந்துக் கொண்டும் மட்டும் மனித
வைக் கீட்டுமுடியாது. கார்க்கலையைத் தவற
நூக் கூட கூறுவது அவற்றின்படி வாற்க
யூபிலீ ஒழுதும் கீரதுதால் அவன்
மனிதன் ஆயிரங்கான். அப்போது நான்
சான்றிழானாசிறான். சான்றிழான் என்பதன்
நன்றாட்டுக்கூடியவனேன். ஒடுவனுக்கு
இருக்கத். குதுக்கிக்கு ஒருவன் எனும்
யார்க்கை விழுமியம் கூடும் வார்க்கை
யைச் சிரக்கும் சொல்பாகவும் ஓடுக்கூக
வும் கெள்ளாகவும் சுரந்துதற்குப்

பெரும்பிடாக இருக்கு எந்தள்ளை காப்பு
என்பது பின்னாலுக்கு மட்டுமல்ல,
ஒழுக்கும் சுரியது. என்பது சுரியது
விழுமியம். இத்தகைந்தும்கள் ஒழுக்குப்
பென் அடிக்காட்டுவதற்கோ வேண்டும்கூ
டுனி அடிக்காட்டுவதற்கிலும்
நூர்ப்பிடியுவனாக இல்லை. ஒழுக்கான
குடும்பம், ஒழுங்கான ஒருவு, ஒழுங்கான
பட்டாங்கலைச் சமுகம் என்பதற்கும்
பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற பின்னைகளை
பாக்கியாலிகள். அரிகள் அத்துப்பிடி,
பங்கில், கரும்பகள் அடிக்காட்டுவதில், நல்ல
ஏட்டாளங்களில், பழுமூருக்குங்களிற்
செஷ்ட ஒழுங்க முவிக்களை வேற்கால்
ஒடுவுகள் மந்திரில் வாட்டுந்து வொன்று
அவாக்கலை பாந்து அவிகள் போன்று
நடிமுகோளில்கூற்று வாப்படிக் கிடைக்
கிறது. அத்தகைய சந்திப்பக்கள் தற்காலிக் குழந்தைபில் எப்போருக்கும்
கிடைப்பதில்லை. அதனாலேயே அத்தகையினர் ஒழுக்கு எவ்வாறால் எவ்வளவியு
தெரியாதும் வருந்து கொண்டிருக்
கிறார்கள்.

(தொடரும்...)

பேரவை வீரத்துவம் இல்லைகள். மாலை ஒடுக்குக்குறுக் கொல்லுவா. உல் வாய்விளை
வாய்க்கால் வேள்ளிருப்பதுமுன், உற்றுக்கூ மூலம் முறையாக போகவாலெய் நீ நடவடிக்கை
நால் யோடு வார்த்தையின் சம்பிளவும் அது பிறு மன்முக்கள் விளைவிக்கம் கூடிய
பல்லைகளைப்படி உண்ண. நாலை பாதை மக்காக விட்டுவிட்டுக். தழியும் பிசுகீத, களமுடு
பேச. இளிமையான அப்பான பொறுக்களைப் பிசுகீத பயிரிலிருந்து கொட்டுவதை மறுபடி
எடுக்கலாம். வாயிலிருந்து கொட்டுப் பார்த்துக்கொள் எடுக்குமுடியாது. ஆக்கிலை
கவும்யாக்கிப்பு, தீவிளாறு கட்டுப்பு அமைப் பாலியிலாறு அட்டுப்பு கூராறு. கடுக்கிலைப்
நடத்தல் வலுமுபத்தில்லை. உள்ளத்தை வலுமுக்கிருது. உடலுடை விளைப்பும் தாபிப்பகள்
நினைவியறுவன். நாலை கால்சில் மருக்கப்படுகின்றன. ஆகால் உள்ளத்தை விளைப்பும்
துப்புக்கள் அவ்வாறான். அவந்து பேச. அதை இன விடாயந் பழுகிக்கொள். அப்பொழு
போசிக்காலேயே நீ எச்சரிக்கையைப் பேசுமுடியும்.

கவாழி சிவானந்தர்.

நாலையைக் கண்டுபோலாத்தில்லை.

திருமுறைக் கட்டளை

பண்டதார் தி. பொன்னம்பலவான் அவர்கள்

சௌவாலயங்களில் தினமும் அபிஷேகம் திருவிளக்கேந்றல், பூஜை முதலியன் தொடர்ந்து நிகழச் செய்தலைக் “கட்டளை” ஏற்படுத்தல் எனக் குறிப்பிடும் வழக்கம் உண்டு. மநுநீதிகண்டசோழன் ஆலயங்களில் தினமும் பல பணிகளை ஆகமப்பிரகாரம் செய்வித்தமையை “நிபந்தமாராய்ந்துளான்” என்று சேக்கிழார் பெரியபூராணத்திற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நிபந்தம் என்பதும் கட்டளை என்பதும் ஒன்றே. மெய்ப்பொருள் நாயனாரும் மநுநீதிகண்டசோழன் போலச் செயற்பட்ட தாகப் பெரியபூராணம் கூறுகின்றது.

தமிழ் நாட்டுக் கோவில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் 90 வீத மானவை ஆலயங்களில் நிவேதனத்துக் கும் திருவிளக்கேற்றுத்தற்கும் அபிஷேகம் செய்தல் திருமுறைஒதுதல் போன்ற வற்றுக்கும் செய்யப்பட்ட கட்டளைகளைக் கூறுவனவாகவே உள்ளன. இப்படியான கல்வெட்டுக்களில் அக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தியவரின் சாதனை - வெற்றி மெய்க்கூத்தி போன்றன குறிக்கப்பட்ட படியாலேயே அக்கல்வெட்டுக்கள் வரலாற்றுச் சான்றுகளாகவும் விளங்குகின்றன.

அங்கவீரர்கூடப் பயிற்சியும் வசதியும் பெற்றுத் திருமுறை ஒத நியமிக்கப்பட்ட செய்திகளையும் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சமீபத்தில் ஆயிரமாவது வருடக் கொண்டாட்டத்தைப் பெற்றவன் தஞ்சை இராசஇராசசோழன். அவன் தனது

நாற்பதாவது வயதுக் கொண்டாட்டத்தின் போது ஒதுவார் நாற்பதுபேரைப் பெருமைப்படுத்திச் சன்மானங்கள் வழங்கி யிருக்கிறான்.

இவ்வரசன் வரலாற்றில் உள்ளது புருடனாய் விளங்கியமை போலவே, திருமுறைகளைக் கொண்டாடியமை யிலும் தலைமை பெற்றுக் காணப்படுகின்றான். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுபோலும் ஒரு பெரியார் “தமிழகத்தில் திருமுறைகள் தோன்றிய பின் திருமுறைகள் பேணப்பட்ட காலங்களே தமிழகம் பெருமையுடன் விளங்கிய காலங்கள் என்று கூறியுள்ளார்.

இக்கருத்தானது 58க்கலவரத் துக்கு முந்திய சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு கால யாழ்ப்பாணத்திற்கும் பொருந்துகிறது. எப்படியென்றால் ஆழுமுகநாவலர் அவதரித்த காலப்பகுதி முதல் 58 கலவரக் காலப்பகுதிவரை யாழ்ப்பாணத்தவர் பெருமையுடன் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் தமிழர் மத்தியில் திருமுறை ஒதுதல் கந்தபூராணபடலம், நாலவர் குருபூசை என்பன உயிர்த்துடிப்புடனும் சிரத்தையுடனும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. பெரும்பான்மையான தமிழாசிரியர்கள், சைவக்குருமார் போன்றோர் ஆத்மார்த்தமாகத் திருமுறை கந்தர்களிவெண்பாதிருமருகாற்றுப்படை போன்றவற்றைக் கிரமமாக ஒதி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இக்காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்மொழி மூலமான பூராணபடனம் திருமுறைஒதுதல்

புத்திசாலி இல்லாததற்கு ஏங்கமாட்டான்.

மாங்கு மாங்

தூதக்கார்

கல்பன யிக்கும் அகாசிவிட்டன் திருமூறை
பாடி நாக காடி சிறுவனத்தோக நட
நடக்கை எடுக்கலாட்.

முதலாவது-

தினமும் தனிப்பட்ட முறையிலே
ஆக்கஞ்சைந்தது ஓர்பது நீர்மாவது
நிதிமூறை ஒக்ளையெழுப் பூஸபவீதபாடு
நான்பும் ஒள்வெள்ளாந்தும் மேஜ்கோளால்.
இரண்டாவது-

ஒள்வெள்ள ஆஸபத்திலும் நில
முந் காலையீலோ மாலையிலோ கல்
ஒபு மாலையெழுப் மாலையீலோ நிதிமூறைப்
பாராபனைய் பிக்கந்த ஒள்வைர திப்பிக்கல்
ஆகும். அவ்வாறு தீபமிக்கப் புதிபவர்
கங்கு வசதிப்போட் உண்டாகும்பீடு
வேற்றுவதோர் அமர்த்தவேண்டும். இப்
வாறு ஒழுப்பாகுக்கு நூற்கை ஒடு அடிப்
பகல் பல்ல மாநாடுதொழும் காதிப்பு வழுப்பக
வேண்டும். நிலுபுராற ஒருவகுந்தப் பூதி
யம் பேஞ்சாகாநு என்று கருதபவை
அப்பள்ளத்தைப் பேற்று வேறு சிவபுணிமை
யச் செப்புக்கு அராபனியக்கலாம்.
ஆவால் நிலுபுரம் திருமூறை ஒதுபவையும்
எவ்வளவு பேருந்தேஷ்வரக் காலங்களாகும்
அதிரெங்கே காலி வெபுறாக்கு டட்டாகு
வேற்கு பணம் எழுங்குபவைகள் ஆரையை
குடன் தோட்டுப்படையாது. மின்னாலில்
இழுக்கவேண்டும். திருமூறைகளுக்கு ஒருவகு
நியமந்தால் “ஏவு” துக்கத்தொடர்ந்து
செய்ய வேண்டும். அம்பும் கூடும் குத்தும்
ஏவும் மாநாடுதொழும் காதிப்பு வழுப்பக
வேண்டும்.

கல் இத்தனை கல்வூனிந்தூபு மேற்கொள்ள
ஒன்றும் நான் நம்மென் குறைபாடு இப்படியான
திருமூறைக்கட்டளை நில ஆஸயைக்
காரில் பண் பேற்கிடகள்கூடும் கு அங்கு
நிலுபுரங்கள் காசல மலைங்கள் தனிப்பட்ட
ஞாலைகள் இப்படியான திருமூறைக்
கட்டளைகளை ஏற்படுத்துவின்றனர். பல்ல
ஏற்படுத்துவார் போல் தேரம் அதிக மிகுஞ்
ஒருபல்லும் பஸராவி. இப்படிட் தேவாரம்
ஒதுபவையெல்லாக் “ஏட்டனை ஒதுபவை”
என்பர். திருவண்ணாமலை, தீத்திப்பாற,
மதுவரை போன்ற நாகங்களில் இப்படியான
ஒருபல்லாக் கட்டளைம் காணலாம்.

ஒர்கள் ஒத்திப்பில் பண்ணியார்
பொதுமூலம் கேரிந்து திருமூறைகளை
ஒதுவல்லைகள் அதிகம் இல்லையென்றாலும்
ஒதுவல்லைகள் அருவம் கூனாக
கூனா இவ்விரி பத்திரிகை ஏற்படுத்த
வேண்டும்.

நாம் திட்டபொரின்னால் வட
ஏராட்சி தேவைராட்சிக்கஞ்சுக் கென்ற
போது திருமூறை முற்றியாகல்
காலை செந்தோன்றும் விஸ் அதை
ஒதுந்ததும் அவதாஸிப்புப் படவேண்டும்.
திருமூறை முற்றியாதல்களின் படவை
விரைவில் சொந்த இடங்களும் நாம்
திருமைக் காரணமாயுமைக்கு. எவ்வு
பளர் சூப்பிச்சுரான். கண்ண எல்லா
ஆஸபத்திரியும் தினமும் திருமூறை
ஒட்டு நிகழ்வின்டும். இதற்கான
ஆஸபம், ஈக்கம் என்ன என்னாருக்கும்
ஏட்டாகு திருமூறைகளை கொள்கிட
படுத்திவிட விரைவாயும் திருமூறையைப்
போற்றும் செல்ல நூமானாயும் வணக்க
வோமாய.

அறிகாக தந்திரம் காரியாக்காவான்.

அநுநாகரிசுவாமிகள் அநுநாய்

கந்துறலங்காரம்

பண்முதர் சி. வோயுதம் அவர்கள்

மயிலின் பெருமை

கதிதனை யொன்றையும் காண்கின்றி லேன்கந்த வேள்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்ந்தம் பாந்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாற்றைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே.

கந்தப் பெருமானே! வேற்படையை உடையமுருகப் பெருமானே.
அடியேன் முத்தியடைதற்குரிய நெறி ஒன்றையும் காண்கின்றேனில்லை. ஆற்று
வெள்ளத்திற்கு ஒப்பானதும் பொய்ம்மையானதுமாகிய இவ்வுலக வாழ்விலேயே
பற்றுடையவனாகி எழுபத்தீராயிரம் நரம்புகளாந் கட்டப்பட்ட உடம்பாகிய மூடையைச்
சமந்து கொண்டு பொதிமாடாகத் துண்பப்படுமாறு அடியேனைப் பிறந்து அலையவிட்ட
ஹுழ்வினையை நினைந்து அல்லறப்பட்டு இவ்வுலகிலே என்மனம் எரிந்து
கொண்டிருக்கின்றது.

(கதி - மோட்சம்)

காவிக் கமலக கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோற்
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடிவாடிப் பதைக்கின்றதே.

கலாபத்தையடைய, சிறந்த மயிலை வாகனமாகவுடைய முருகப்
பெருமானே! உதவி ஒரு சிறிதும் இல்லாமற் பாய்ந்து மேலேறிச் செல்வதற்குப்
பற்றுக்கோடு இல்லாத தனியே உள்ள கொடிபோன்று பாவியாகிய எனது துணையற்ற
மனமானது தடுமாறித் தளர்ந்து வாட்டமுற்றுத் துடிக்கின்றது. ஆதலினால், தாமரை
மலரைத்த உனது சிறந்த திருவடியுடன் என்னைச் சேர்த்து அடைக்கலப் பொருளாகக்
காப்பாற்றுவாய்.

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
கெடுதலி லாத்தொண் டிரிஞ்சுட் டியவா கிரெளஞ்சவெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே
மிச்சம் வைக்காத இடத்தில் எதுவும் நிரம்பாது.

விரோதங்களைப் பார்த்து முடிந்தனவே செய்து வேற்கொட்ட கொல்ல முசுகளின் அருட்பெநுக்களால் எனது பிறப்பிரப்புத் துண்பங்கள் ஏழை, தனுக்குள முதலியாற்றால் உண்டாலும் சிலநியினின்றும் விடுதலை கீழ்க்கண்ட பந்துபடித்துப் பால்விளை, நிலினை என்னுடைய விலைக்கு உடன் நது விட்டுப் பிரந்தாக்கு வாலைப் பிருந்துவைச் சீரிதூம் சிக்காபாற, கச்டங்கை, ஞானம் இங்காலங்களை, அங்கால் பக்தியிற் குறையாத தருத்தோன்ற நுடன் என்னையும் சீர்ந்து, விதந்தான் என்னே? பிறவில் ஒழிந்தால் இருப்பும் இல்லை.

(போதும் - அறிவு)

ஈஸ்பக்கான்தும் வேஷத்து தமத்துவான் சாபானி சாவாக்கமாக்கார் துலங்கா நாகக் குடிபினுடை கார்யாட நோயங்கார் கலங்கார புவிச்சூர் சர்யங்குறி யாவங்க்குறி மந்தநன்யால் அலங்கார நாயிறு செர்ந்துகவி தான்கூற நானிந்தங்கி,

குதிர்விருமானிச் பெருமையைபக் கூடும் நல்லங்களியை கட்டால்கூறும் என்னும் இப்பாலிலிருள்ள நாறு செய்யாகிகளுள் ஒன்றாடுப்பதும் பயின்று அதன் உட்பொருளை உணர்க்கல்ல் வழக்கும் சிங்கும் பொறுத்திப் புகர்க்கும் அரசாக்கும் அங்கார சேந்தப்பன்னார் இருள் நிலத்துத் தாங்கம் எலும் படு குழிக்கைச் சேரா, கொடியா பின்களை அடையா, தட்டலவளவினங்களாற் கலங்குமாட்டார்,

(முறிஞம்)

இங்கீக் வல்லரசே அருட்கவி

நிரு கே. எஸ். சீயநாகராஜா அவர்கள்,
ஆங்கீக் வல்லரசாப் பார்க்கினி கருத்தாப்
மேற்காகச் சூசயத்தைச் பேசுமென்னை கருக்க ஸ்வத்தாப்,
காளாக வழிசெலமதீநுக் கண்ணேயைப் போன்றதுக்கு
கோனாகி வல்லவரக் குப்பிரும் வரம் பெற்றோம்

அருநுக்கோ நிமயம், குசுக்கோ இதயம்
பொறுதுக்கோ உபாபம், புண்ணியத்துக் கிகரும்
இருநுக்கோ வெளிர்சாம், இம்மாங்கள் யேதும்
நிருவாட்கு அருட்கவி விருதித்தம்பி ஜபா

சாயேகு? பெறுமேது? சமயத்தில் சோல்ல வல்ல
கரியான தீப்பிள்ளைச் சமாதிபே இல்லோல்லும்:
புரியாத ச வகிள்ள பரிகாரம் வேண்டு மேன்க்
பிபியாத அருட்கவியின் சமாதிபில் பிராதத்தீயுங்கள்.

நம்பிக்கை வாயு நான் பிழக்கும்.

ஈழத்து அருட்கவி சுவாமிகளுக்கு வணக்கம்

மதுராகவி காரை எம். பி அருளானந்தன் அவர்கள்

அருள்ளனி பரப்பிய ஜயா எங்கே...?

அருள்ளனி பரப்பிய ஜயா எங்கே
ஆசார சீலராய் வாழ்ந்த தலைவர் எங்கே
இருள் நிலை அகற்றிய இறைஞானி எங்கே
ஸழமா நிலத்திற்கு ஆசிகள் பெருக்கிய ஜயா எங்கே..?

வையகம் வணங்கிய அருட்பெரும்சோதி எங்கே..?
வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டிய அருட்பெருஞ்சோதி எங்கே
நாளெல்லாம் ஆன்மீக நற்பணிபுரிந்த நாவலர் எங்கே
ஏழ்மையைப் போக்க எழுந்த ஞாயிறு எங்கே
இந்துசமய பேரவையை இயக்கிய தலைவர் எங்கே..?

வரக்கு சொல்லி வழகவைத்த தெய்வம்
காலமெல்லாம் நாடிவரும் மக்களுக்கு
காப்புக் கட்டி நீறுபோட்டு காவல்செய்து
வாழும் வழி சொல்லி வாழ வைத்து
வாக்குச் சொன்ன தீர்க்கதறிசி எங்கே..?

அம்பிகையின் அருள்பெற்ற சக்தி உபாசகர் எங்கே..?
அம்பிகையின் அருள்பெற்ற சக்தி உபாசகர் எங்கே
ஆயிரமாயிரம் கவிதைகளை யாத்த ஸழத்து புலவன் எங்கே
இம்மாநிலமெங்கும் நன்மைகள் செய்த நடமாடிய தெய்வம் எங்கே
இன்னறுங் சோதிடம் மருத்துவம் சொன்ன ஞானி எங்கே..?

சமாதான பிரார்த்தனை நடத்திய நயகன் எங்கே..?
தெய்வீக உரைகளால் தேசத்தை வாழ்வித்த தர்மவான் எங்கே
தேடிவரும் அன்பருக்கு தெய்வீக ஆசிபெருக்கிய ஆன்மீகவாதி எங்கே
போய்யாத வாழ்வை வாழ்ந்து காட்டிய புலவன் எங்கே
புவனமெல்லாம் சமாதானப் பிரார்த்தனை நடத்திய தியாகி எங்கே..?

தீற்மையும் நம்பிக்கையும் வெல்லமுழுப்பாத பலட..

சமாதியாகவிப்போன அதுட்கவி கவுசமிக்கும்கூட கவுசக்கும் சமாதியாகியும் சரித்திருப்புறுஷர் அதுட்கவி கவுசமிக்கும்கூட கவுசக்கும் சாதனையால் மாலை-த்தை மேன்னையில் சிற்றிய மூத்துக்கு வளைக்கும் இயைனை எழுந்த எழுதுசத்து அருளோவீக்கு வணக்கம் சமாத்தில் சமாதியாகிய அருட்கவி கவாமிக்கும்கூட வணக்கம்

உண்ணை நீயே உயர்த்திக்கோன்!

முற்றாத முங்கிலை எனித்ல் வணக்கங்களாம். முற்றிய மூங்கிலைப் பஸ்வந்தமாக வணக்கம் முயற்சால் ஒழுங்கு இருக்கும். அழுபோல் இணைஞ்சலின் மனத்தை இறைவனிடம் செல்லும்படி திருப்புவது எனினு, வயது முழுமூத்துவதுப் பழக்கப்படாத மனமோ அப்படித் திருப்ப முயற்சி செய்யும்போதுவளம் பெறுவது மிகச்செல்லும்.

ஒருவனின் குவை அவன் பழுநும் மக்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஒருவன் தன் இயல்புக்கு ஏற்றவர்களோடு நடவடிக்கோளியிருார்.

தீயவர்களினாடு நொடர்பு வைத்துக்கொள்பால் மனமுந் வாட்டுப் பெட்டுப்போய்விடும்.

பணம் எவ்வுக்கு, அடிமைபோ, அவன் தான் உண்ணையான மலிவால் பணத்தை எப்படி உபயோகிப்பது? என்னதந் தெரியுமினார்களாகவர்யன். என்றால் என்ற பெயருக்குத் தகுதி உடையவர்யன் அல்லன்.

ஒருவன் உயர்வுபெற விரும்பினால் அடக்கம் உடையவாக இருக்க வேண்டும்.

பறுங்கள் நினைந்த மற்ற எப்போதும் கவுச்சிளைல் தாழ்ந்து வணக்கம் அகுபோல் நீ பெறுவதே அடையவேண்டுமோனால் அடக்கமாகவும் பணவாலை விடு.

அவிழுந்து விடப்பட்ட யானை முயக்களைப் போடுவது போக்குவரது போக்கிக்கொண்டு போகிறது. ஆனால் அதன் பாகன் அங்குச்சத்தால் யானையைக் கண்ணவிட்டு குத்தியதும் அது அனமதியாகவிடுகிறது. அதுபோல் அடக்கப்பாராது மனம் வீண் எண்ணங்களில் ஒடுகிறது. விலேகம் என்ற அங்குச்சத்தால் இடுக்குப் பட்டதும் அது அனமதியடையிறது.

நம்பிக்கை மருத்துவர்கள் நோயாளிகளிடம், “எனக்கு நோடிப் பிலையும்!” என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்ளுகிறும்படி ஆலீசாரன் முழுமீன்தாநார், நோபாளிகள் அப்படிச் சொல்லிக்கொள்ளும்படி ஆலீசாரன் கருவிச்சுராகள் அநுவோல் நீ அந்வாழ்க்கையில் காழிந்தவன் என்று உண்ணை நினைந்துகிறான் என்னிருவில் தாழ்ந்தவனாவிடுவாய்.

—ஸ்ரீராமசிருஷ்டா—

நான்மர நம்பிக்கை குவைக்குப் பாக்கும்

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று

திரு நா. நல்லதும்பி அவர்கள்

அங்கிலகணாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற இறைவனை நாம் எங்கிருந்து கொண்டும் வழிபாடு செய்யலாம்.

நமது இல்லங்களிலே ஒரு அறையிலிருந்தோ அன்றி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்தோ இறைவழிபாட்டினைச் செய்யலாம். கோயில்களுக்குச் சென்றும் வழிபாடு செய்யலாம்.

இவ்வாறான பலவழிகளிலும் மக்கள் தொன்றுதொட்டு இறைவனை வழி பட்டு வருகின்றார்கள். “கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்கவேண்டாம்,” “ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்ற முது மொழிகள் கோயில் வழிபாட்டை, முக்கிய மானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இங்கே, ஆலயந்தொழுவது எவ்வாறு சிறப்புப்பெறுகிறது என்பது பற்றியும், ஆலயஞ்சென்று தொழுவதற்கு நம்மை நாம் எவ்வாறு பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். என்பது பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

கோயில் சென்று மக்கள் காலங்காலமாக இறைவனைத் தொழுது அரசு சித்துந் திருவிழாக்கள் நிகழ்த்தி வருவது னாலே அந்த இடங்களிலே அடியார்க்கெளியவனான இறைவன் மனமுவந்து எழுந்தருளியிருந்து அருள்வழங்கி வருகிறான். அத்துடன் அங்குள்ள மூத்தியியும் தீர்த்தமும் அவ்வாலயம் அமைந்துள்ள கலமும் அருள்மயமாகிப் புனிதம்

பெறுகின்றன. நெக்கு நெக்குருகி நினைத்து நின்று வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்கு அருள்வழங்குவதன் பொருட்டுச் சிவபெருமான் அவ்வடியார்கள் கூடிவழிபடுகின்ற திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கின்றான். அடியார்கள் பூமாலைகளும் பாமாலைகளும் சாத்திப் பக்திமை பூண்டு தொழுகின்ற திருக்கோயிலிலே தான் இறைவன் தனது அருளாட்சியைச் செய்கின்றான்.

நாயன்மார்களும் ஏனைய சிவனாடியார்களும் புகழ்பாடிய, தரிசித்த தலங்களும் மிகப்பிரசித்தி பெற்று விளங்குவதற்கான காரணம், மெய்யடியார்கள் அங்கு சென்று வழிபட்டதனாலே அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுடைய திருவருட்பார்வை மிகுந்து இருப்பதேயாகும்.

இவ்வாறு திருவருள் சுரக்கின்ற இடங்களாகத் திருக்கோயில்கள் திகழ்கின்றன. ஆலயம் என்னும்போது, இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலும் கோயிலுக்குரிய கருமங்கள் நடைபெறும் ஏனைய மண்டபங்களும் வீதிகளுஞ் சேந்த ஒரு வளாகம் என்று சொல்லலாம். புனிதமான அந்த ஆலய வளாகத்திலே, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நாற்பாதங்களின் உப மார்க்கங்களுக்குரிய கருமங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்.

வழிபடுதல் என்றால் ஆலயம் நமக்குக் காட்டும் வழிப்பட்டு நடந்து

கடந்தகால மகிழ்ச்சி எதிர்கால நம்பிக்கை.

தீவிரவாண குளங்குதல் எனப்படார்கள் கொள்ளலாம். ஒரு ஆஸ்வத்தில் அவையார் முறையில் ஈங்கு வழிபடவிடுவின்று அவு பவம் மிகு அமையாக்கும் நமக்கு வரி யா ஏகள் ஆவா.

கோடுவேற்றுவிழா நடவடிக்கீர்தா பொரிப் பூவையிடுவது நாம் சொன்னால் முறைவில் கோரத்துச் சம்பந்தம் பின்னர் கொடு விட, பல்பிடம், நாட்டிதென் தரிசனமுடிச் செய்துகொண்டு, கோழியருதிமுது இப்பால் நின்று மூலமன்ற வணங்கவேண்டும் என்ற சொல்ல போற்கிறது. அதே நம்பார், கொடு மரமோ கோடு மோ அதையப்பொது வாக்கான சிறிப் கோயிலை இருந்தால் அந்த மூலத்தில் கூறிபாட்டுமுன்று

“யான் எவ்வு என்னும் பொழுத்தான் வானே ஏத்து
* பாந்த உடைய புகுர்”

இதுவால் எந்த சொல்லமாற் வொக்குச் செய்யில் பெறுவதற்கு வைப்பாக் கீட்டி யது. “ஒயில் இல்லா ஹரிய நூட்டியுக்க வோன்டாம்” என்று ஒம் முஞ்சோர் அல்லே அறிந்திருக்கார். அதனால் பல கோயிலிகள் ஆடிகள் கோடு விட தொடர்ந்தன.

போலிப் பாலு வரும்பூர் இருந்து கொண்டு அக்கோ. ஸ்ரீவிலையே நாட்டு வரலாக்கத்தை முடிந்து அனுமநார் கட்டாது. “ஒன்றே குமார் ஒடுவனே ரேவன்” என்றாலும் நமது கடவுளாகிய சிலபிபுரோஜுக்கு ஒரு குடிப்பத்தையும் உடன்டாட்டி என்னாக்கு கிடேயும் பல்லிபாடு இன்னாம் வாவந்து இவரை வழுக்கப் பல வாழ்வங்களைக் கந்திந்து வணங்குவினாக்கியோம். பல நிடங்களிலும் மனது உறுவினர் இல்லாக்காக்க

கோபமிழ் என்பது தோற்றுகிறது.

இவ்வாறாக, ஒரு ஆஸ்வத்திலே: கேள்வி அங்கு காணாடுபடிம் காப்பா களில் ஆராக மலை நார் கடவுளை வாறிப்படி பேஷுகார் பட்டி விளைவும் பாயும் முதல் கைகளுட்டி, வாய்ம் மாத்து வோக்கத்திலையென்னில், நான் எங்கு எந்த அங்கமார் மம்காங்களின் விலையை கேட்கவிட்டிருப்பது பார்வையிலை. ஒரு புனர், நன்னான்றுப் பிர்ஜுப்பிக்காது வரும் போதிக்க உணவான் கெட்டு, இன்றை சந்திப்பில் எல்லோடும் சமம் என்ற பக்குவும் வேண்டியும் உடைப் பிர்ஜு நிச்க. முத்தியி போலும் குருவிள்ளபடியே நமது வாசவுமையிடுவது முடிந்த முறையாகவும்.

என்றால் பித்தவப் புலவர் காந்தாறுப்பு காங்களைம் ஒரு சென்று கேள்வி கே என் திருவு போன் பால் ஹாக்கிலுறுப்பார் பல செய்தங்களையும் வளர்க்கி அறாவிக் கூடிசொல்வியும். கூக்க இடும் குரித்திலே அறிந்து விட்டு விடிவைந்துவிலை!

தீவிரவாண பாகு வரவு பூபால் மாத்துவும் வளர்வது புராவு புபக்கங்களும் ஆலை சுக்காலை நிதியிலிருந்து வளர்வியோ கள். அப்பக்கீ-காந்தரின் தங்களுக்கான அபிஷீக தீவிரவாணவான பெற்று அக்குறைகளை கீக்கினார்கள். அப்பக்கங்கள் நிதியிலிருந்து வளர்வது பெருநார்கள். அதைப் பயன்தனே நிதிக்குத் திருமுறை படிதல் கடியும் ஆஸ்வாராயுமானார் கீட்டையும். தீவிரவாண ஆலை ம் அந்தமும் இவ்வாறுவான் வளர்வது விதாப்பும் அதிந்தோம் மானது வளர்வது விதாப்பும் அதிந்தோம்.

“ஆலயங்தொழுவது சாலவும் நன்று” என நமது முன்னோர் உணர்ந்த வழியைப் பின்பற்றியே இன்றும் நம்மக்கள் பல ஆலயங்களுக்குஞ் சென்று இறைவனை வழிபட்டு வருகின்றனர்.

ஆலயம் என்றால் ஆன் மா இலயிக்கின்ற இடம் எனப்பொருள்படும். ஆலயத்தில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலும் இறைவனுக்காகச் செய்கின்ற கருமங்களும் அடங்கி யிருக்கும்.

இறைவனை வணங்கக் கூலலும் நாம், இறைவனை வணங்குவதோடு அர்ச்சனை, நிவேதனம், காவடி, அங்கப்பிரதட்சணம் என்பல கருமங்களையும் செய்கிறோம். இவை எல்லாம் அந்த ஆலயவளாகத்திலேயே இடம் பெறுகின்றன. அவை எல்லாம் மிகப்புனிதமான கருமங்கள்.

அதனாலே, ஆலயங்தொழுதல் என்பதிலே பலவிதமான சரியைத்தொண்டுகள் அடங்கியிருக்கின்றனமை காணலாம். நமது இல்லத்திலே இருந்து கொண்டு செய்யமுடியாதவை அவை என்பதும்

“போதொடு நீர் சுமந்தேத்திப்

புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்” என்று அப்பரடிகள் நடந்தவறி நடப்போமாக. நம்மைப் போலவே ஆலயத்தில் வந்து சேரும் அனைத்து அடியார்களையும் மதித்துப் பேணுவோமாக.

“கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்ப, வெதும்பி, உள்ளம்”

பொய்தான் தவிர்ந்து, போற்றி ஜயஜய போற்றி” என நின்ற நிலையில் வணங்கிச் செல்வதன்றி, அந்த நேரத்தில், அந்த இடநெருக்கடியில் அட்டாங்க, பட்டு சாங்க வணக்கத்தைக் கூடியவரை தவிர்த்துக் கொள்வது யாவருக்கும் நன்மையாகும்.

ஆயினும், பல அடியார்களோடு நெருக்குண்டு, தள்ளுண்டு ஆலயங்தொழுவதிலே, வழிபாடு செய்வதிலே ஒரு தனி அருளாட்சி இருக்கிறது என்பதுவும்

விளங்குகிறது.

இத்தகைய புனிதமான கலாசாரப் பண்புகள் நிறைந்த அடியார்கள் கூடும் இடமான ஆலயத்திலே நாம் சென்று தொழுவதற்கு நம்மை எந்த அளவுக்குப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

ஒரு ஆலயத்துக்கு அவ்வூர்மக்களன்றிப் பல ஊர்களிலுமிருந்து மக்கள் வருகை தருவதுண்டு. திருவிழாக்காலங்கள் இந்த அடியார் தொகை மேலும் பல மடங்கு அதிகரிக்கும்.

அதனாலே ஆலயவழிபாட்டுக்குச் செல்லும் நாம், “நாமுண்டு நமது வழிபாடு உண்டு” என்ற எண்ணத்தை அறவே விட்டுவிட்டு, மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்ளுவோமாக,

இறைவனை வணங்கும் பொழுதும் வேறு வணக்கசம்பந்தமான கருமங்கள் (சரியைத்தொண்டுகள்) செய்யும் பொழுதும்.

உண்மையே.

அதனாலே தான் “ஆலயங்தொழுவது சாலவும் நன்று” என்றார் ஓளவையார்.

உயர்ந்த நேரமையில்த்தான் அசிக்ப பணிவி இருக்கும்.

Digitized by srujanika@gmail.com

திருவாச்சாலை

கவியரா மூலத்தில் கடிபார்
மளோடு அடிபாரிகளாக இன்று இறை
வணக்கத்தொழுகின்ற வேலையிலேதான்
நாட் உய்யாடியார்கள் எவ்வ தகுதியை
பெற்றவர்களாகின்றோம் எவ்வநெலையுள்
கருத்திரு கொண்டுவோயாக,

அலைப்பாவுள்ளே, முக்கியமாக சிறையுடைன்ற நோட்டீஸின் நூத்திலை அங்கத்துரும் பேண்ட்டிரும் நம்முடைய வரலாக்கத் தமிழ்ப் பண்பாடு நிக்கோர்ட் காட்டாலும் உண்மையை கண்டிட்டு ஒலிவை மின்னால் அவரிப்பாத்திரம்.

பாடசாலை மாண்புமிகுவேள்பொகல், அதூகூடி அறிவியிக்கொட்ட கீழால் முறையும் தியனை ஆற்றியர்களைப் போல், ஆற்றித்தொழுத் தெல்லும் அடிப்பாகவுடைய அதிர்ந்திய “சிருட்ட”களை அன்றின் செல்வது இங்காலகட்டத்தில் மீதவும் தேவையாக இருக்கிறது.

இடியார்கள் முன் வீபம்
கொண்டு அவர்கள் ஆலைத்துப்புக்கு
ரேலைநார்கள் என்பதுமல்ல ஏனால்போல்
ஒருவேள்ளும். அத்துடன் வீபம்
நல்லத்தில் இடியார்களின் வீப முறைகளிலோ
விப்போர் ஜகுநூலையாற் பார்த்துக் கொள்ளி
வழிக்கும் இந்த சீருணி முறை உடலில்
பாக இருக்கும்.

உள்ளிடம் வகுவதையற்ற மதிகா இலாபாதார தினங்களுக்குமான். ஒழுகு மதிகா சுக்காட்டியில் உடலுக்கு மட்டுமல்லது வந்திருக்கின்ற.

இவ்வெட்டி நீரிரு நம்பிக்கை திருவத்யானால் தீ மனமுறையில் தேருக் கொண்டுள்ள நிசரயம் உண்மைக்கு மீண்டும் தீர்வு.

இவைகளைச் சொல்லும் நீங்களேயேன் பிரபுத்தலை சொப்பவேலுக்கு அவர்கு தரிசுமைகளை கீழ்க்கண்டும்.

இல்லையின் பாதகமுடியகளை ஒத்த உண்டாவதுர்காக மனம் குசிந்து எப்போதும் பிரார்த்தனை இருப்பது.

இந்த விடப்பற்றில், யோவிடாடுப் பக்கபாடுகளைப் பின்பற்றும் ஆண்டதாக பெண்களும் சிறிய சிறுவிக்க விவரங்கள்.

வேறு, மதுரதுவரி கந்தையை
கீழாப்பிள்ளைகளில் அடியாளங்கள் கீழூட்டப்படும்
செல்லுதல்வை நாம் ஆறியாதவர்களா? வேறு நியாட்சுக்குக்குரை செல்லும்போது
ஏன்னொய் விடுவை அல்லிக்கண்ண அனிப்பது
பேச்சுவேண்டுமோ முயிந்த்ருக்கிற
நாம், மாது மோ! ஆஸபங்களுக்கும்
செல்லும்போது ஏன்மலைடி புக்கரிக் குத்து
குனியக்கள் அனிப்பேண்டும் என்பது
புக்கரிக் கிழவு சிறுவரிப்பிராமணம்! விடுவை ஏடு
! ரசுவில்லே, விடுவை ஏடுப்போட்டுக்
கார்விக்கைப் போலகுதோன்றும் விடுவை,
புக்கரிமுக்குறை, பலத்தி, பலத்திருப்
நினை கண்ண அனிப்புத்தோன்றி ஆஸபங்கு
குறுமலை விடுவை நிறுவிந்தார்கள். நடமு
வைகள் ஆஸபங்களிலேயானது புக்கரு
கந்திப்பானாகவாச்சார்த்தைப் பின்பற்றி
ஒருங்களேவான் நிறுவை?

மீழும், தாம் ஆஸயவேறிடாட்டுக்
தூப் செல்லப்போது கருக்குறுந்துதாகன்
தொட்டுக்கீட் ரியல்ஸ், வால்பர், முத்தேபார்
வளர் ஆண்களும் பேரவைகளுடைகள்
செல்ல வேந்தின்றோம்.

◎ 五代宋元

எனு கீட்டத்துறைக் கிடூப்பியில்லையால் சுமார் 10 மினிக் காலை.

ஆலய தரிசனபூர்ம் மக்கள் தொண்டும்

சமுகமணி சி. சி. வரதராஜா அவர்கள்

மக்களைப் பண்படுத்திச் சீரிய வாழ்வு வாழ வழிகாட்டுவதே சமயம் ஆகும். சமய வாழ்வின் நோக்கம் நாட்டு நலத்தைப் பேணுவதாகும். அருளாளர்களும் ஆலயங்களும் இந்நிலையை உணர்ந்து பணியாற்றவேண்டியது இன்றி யமையாததாகும். நாயன்மார்கள் தமது தேவாரத் திருமுறைகளின் மூலம் ஆலய வழிபாடுகள் பற்றி விளக்கியுள்ளார்கள். பிற்காலப்பகுதியில் தமிழகத்தின் பொறு காலமாகச் சோழர்காலம் விளங்கியது. மக்கள் வாழ்வு வளம்பெறுதற் பொருட்டுச் சோழமன்றாளர்கள் ஆண்டவனுக்குப் பெருங் கோயில்களைக் கட்டுவித்தார்கள். அத் துடன் இசை, நடனம் போன்ற கலைகள் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற ஆவன செய்தார்கள். இக் கால கோயில்கள் பொதுப்பணிகள் பல புரிந்து வந்தமைக்குச் சான்றாதாரமாக இராஜராஜசோழனின் தஞ்சைப் பெருங் கோயில் வரலாறு விளங்குகின்றது.

நாயன்மார்கள் பல திருத்தலங்களுக்கும் சென்று தேவாரப் பதிகங்களைப்பாடுனார்கள். அந்தோடு சமூகமக்களின் துன்பதுயரங்களையும் தங்களுடைய துப்பங்களாக ஏற்று உதவினார்கள் என்பதைத் திருக்கோயில் வரலாறுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சைவம் என்ற சொல்லுக்கு அன்பு என்று பொருள். அது பலவேறு வடிவங்களில் மலர்களின்றது. பிறவுயிர்பால் அன்பு காட்டவே சைவ நெறி என்று தாடுமானசுவாமிகள் தமது

பாடல்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு சமூகத்தை நன்னெறியில் நடாத்திச் செல் வதற்குச் சட்டம் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவிற்குச் சமயமும் அவசியமாகின்றது. சட்டநூல்களில் இருக்கும் குறிப்புக்களிலும் பார்க்கச் சமய நூல்களில் உள்ள குறிப்புக்கள் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கவை.

இந்து சமயத்தில் குறிப்பாக சைவத்தில் “அன்னதானம் வழங்கல்” முக்கிய அறப்பணியாக நடைபெற்று வருகின்றது. கடவுள் மறுப்பினைப் பேசிய பொன்தமும், ஜெனமும் கூடப்பசிக்குச் சோழிடுவதைப் பெரிதாக மதித்தன. மணி மேகலை அழுதசுரபியின் துணையோடு “பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பினி அறுக்” என வாழ்ந்த வாழ்வைக் காப்பியம் கூறுகின்றது. வைணவ ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய திருமங்கை மன்னன் நாளும் ஆயிரவர்க்கு உணவு வழங்கி வறுமை யுற்றுமையை வரலாற்றால் அறிகிறோம். எனவே, இந்த நாட்டின் சமயங்களின் உயரிய கொள்கைகளில் ஒன்றாகிய சோழிடும் தருமம் மீண்டும் புதிய நோக்கில் மலர்ந்திருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

தமிழகத்தில் முதன்முதலில் கல்லால் கோயிலைக் கட்டியவன் என்ற பெருமை “கோசுசெங்கணான்” என்ற சோழ மன்னனுக்கு உண்டு. இவனுடைய காலத்திலேதான் ஆலயங்களைக் கல்லால் கட்டும்முறை ஆரம்பமானது. இன்று மலைகளிலும், ஆற்றங்கரைகளிலும்,

உழைப்புத்தான் ஒருவனுக்கு வெகுமதி.

கடற்களைப்போர்வதனிலும், தடாடுகள் காடு கள்ளி யாற்பிரிசுர் கோயில்கள் கலை நிறுவுத்துக் காலமுடிசிறநூறு நுழிழல்லீசு பெருமைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளைக்கு வரு கோயில் பல்களாக இரும். போயில் களில் காலையும் மாலையும் நிகழும் இசை நீத்திவகுள் உருவும் சமய உணர்வை மூன்றிலிருந்து நம்பு வாட்க்கையில் பின்னிப்பிள்ளைக்குது இருந்து அவுடையும் பிழைக்குது குறும் குவை காந்த நியுவாகங்களும் ஆகூர், சமயம் என்குது தன்னையும் ஸாப்பிக்குது, ஏற்றுவண்ணும் வரை வழிகாட்டி ரீதிப்பொருப்பாகும். இது முறைப்பத நிற்க ஓ பிரநாடியாக இருப்பதாகும்.

ஒடுபொங்கள் மக்களும்மக்களுடைப் பதிவிக்கலா நாத்தி வருமின்றன அதிலீகடமையாற்றும் அசிரியர்களுக்குக் கோயில் நிலாகமீம் சுப்பிரமணி கோடுக்கின் மறு ஏஞ்சாரினாகல் இதன் மூலம் நாதா கல்வியைக் கொட்ட முடியும்தான் அஷ்டாவிக்கால் நடைபெறும் புசை ஏல்லாம், கட்டுவதற்போட்டும் பெறுந் தோலைபான மக்கள் பங்கு ஏற்றுகிறார்கள். இதன் மூலம் கோயிலும் மக்களும் வள்ளுக்கு விடுவிற்காரர். மக்கள் நமை

மௌநத்தில் அஸமியிலையும், சாதியைப்பும் பெறும் கொள்ளதற்கான நாமலேயும், அகாள்டிப்பார்மாக்கீட்டுக்களும், சிபானம் போன்னாற்றில் கட்டுக்கான அளவில்லையும், தோத்தையும் சோவியிழிராக்கள் கோடில் களில் நாலந் அலைங்கள் அஸமநிறும் கைவசமயம் சுட்பந்தயான நூல்கள் வாங்கி வைக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் ஒப்பி நேரங்களில் கோயிலுக்கு வந்து அவற்றை வாரிக்கூர் பழக்கத்தை ஏன் நீத்தலேவாக்கும். வேள்ளிக்கிழவை நோயும் தத்தம் விடுக்குறைக்கும் பக்கத் தினாள் வேப்பிக்குறைக்கும் மக்கள் கடுப்பு மயக்க செல்லும் வாக்கம் ஏறு : வேப்ப நீர் இய்வுறை எல்லைய் நடைமுறையிற் கொண்டு வருவதற்கு : பெறுகிறாரின் பங்கு நிக் முக்கப்பாளதாகும்.

மக்களுடைய உரிமைக்கோபத்தி உணவு எட்டப்பட வேண்டும். நனியால்தலைடைய உள்ளதற்குலே அஸமர் உண்டானால் சமுகூத்துகிலே அணாத்துவன் குறும். முறைத்தில் அணாத் துவைடானால் நீதுக்குறை அஸமர் உண்டாது. அவைத்து என்பது ஜூட்டீம் ரஷ்பியன்தான் ஏர்பா முடிபும்.

கடமையில் நந்தாகு

என்னிதக் கடமையும் கோவிக்குரியான்று கியுப்பும் கடமையிலின் இப்பால் ஒரு மலிந்தனை மற்றிடுக்கூடாது. இயர்தாம் முறையைக்கொண்டு மநிப்பிரும். இப்பற்று குளை பிக்குக்குறுமிய காலத்தல் அழங்கான ஒரு பேரூடு சென்றிருப்பது வேலையையும் கருதுவால் ஒரு போயியினால் விட மீண்டான் அழைக் குவிவொரு கடமையும் குப்பாகு கடமையில் எப்பாடு கூடுதல் வழியாக்கும் கடமைக்கு முறையாகும்.

-கவுயர் விவேகாசாந்தி-

மயிர்க்கு ஒரு மனத்தை நிறுத்த வேண்டுகிற விருது

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மாயாநாட்டிலிருந்து)

தர்ம தேவதையின் தரிசனம்

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜயர் அவர்கள்

வரனவர் கோமான் இந்திரன் நேரிற் தரிசனம் தந்து தன்னுடன் தேரேறி வரும்வன்னம் அழைத்தபோது தன்னுடன் பின் தொடர்ந்து வரும் நாயையும் இந்திரன் தேரில் ஏற்றும் வன்னம் வேண்டிய தருமருக்கு நாயைச் சுவர்க்கத்துக்கு அழைத்துச் செல்லமுடியாது எனத் தேவேந்திரன் மறுதலித்தபோது தருமர் மறுத்துரைத்து மேலும் வேண்டலானார். “தேவாதி தேவனே! தாங்கள் உரைப் பவற்றை மறுத்துப் பேசதலும் கூடாது. ஆயினும் தார்மத்தின் வழியில் நின்று இப்பூவுலகில் வாழும் காலம் முழுவதும் வாழ்ந்த நான் இறுதி நேரத்தில் தாரம் தப்பி நடக்க இயலாமல் இருக்கிறது. இழிந்த பிறவியாகிய ஜீவன் என்று நாயை நான் ஒதுக்கிவிடமுடியாது. இறுதிநேரம் வரை என்னை நம்பி என்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. ஆண்டவன் படைப்பில் இழிவு, உயர்வு என்ற பேதமை இல்லையே. அனைத்து ஜீவன்களும் இறைவன் படைப்பஸ்லவா? தத்தம் கார்ம வினைக்கேற்ப உடல் எடுத்து இன்பதுன்பங்களை அநுபவிக்கின்றன. வினை முடியும் காலத்தில் உடல்நீங்கப் பெற்று ஜீவன் விடுதலை பெறுகிறது. இந்திலையில் நாயை நாம் இகழ்ந்து பேசலாமா?” என்று தருமநந்தனர் உரைத்தவற்றைச்

செவிமடுத்த தேவேந்திரன் நகைத்தான். நகைப்படுனே தருமரை நோக்கி “மன்னா! நீர் கூறியது சரியானவையே. தத்தம் கார்மவினைக்கேற்பவே உயிர்கள் உடல் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இழிந்த பிறவியாகிய நாயானது பூர்வ புண்ணிய வாசனை இருக்குமாயின் மானுடதேகம் எடுத்து அப்பிறவியிற் செய்யும் பலன் களின் வகையில் முடிவில் சொர்க்கத்தை அடையலாம். எவ்வாறெனில் மானுட வடிவில் தாங்கிய உடலால் உணர முடியும். பொறிபுலன்களுடன் மேலான உணரும் அறிவு நிறைந்தது மானுடம். மானுடவடிவில் வரும் ஜீவன்கள் மேலான அறிவு நிறம்பப் பெற்றவர்களாகையால் மானுடரால் மெய்ப்பொருளை உணரும் ஞானத்தைப் பெறமுடியும். மெய்ப்பொருளுடன் இணையும் ஞானஅறிவு கிடைக்கப்பெற்றால் முடிவில் மோட்சத்தை அடையலாம். மானுடர்க்கே நன்மை, தீமகளை உணரும் அறிவு தரப்பட்டுள்ளது. இதனால் அவர்கள் முடிவில் நந்தி பெறுவார்கள். இது உத்தமராகிய உமக்குப் புரியாதது அன்று. அப்படி இருந்தும் நீர் நாயை இவ்உடலுடன் சொர்க்கத்துக்கு அழைத்து வர. முயலுகிறீர் இது என்ன மட்டமை?” என்று எடுத்துரைத்தான்.

கேட்பதால் எதையும் இழந்துவிடாம்.

மூன்றாவது மாஸ்

தேவேந்திரன் அடுத்த வருஷத் தினாந்தை செய்யப்படுத்தி நடையா “காவாடி மாஹ பிரீரை எடுத்த நாள் தீவிவளவு காலமும் தாழும் அப்பு நடம்களில்லை. இல்லவிற்குத் தேரத்தில் என்னுடைய காலமுத் தீவின்குறுப் பிளக்கு இராப்பதை எட்டால் நம்பியல் உண்ணாக வைக்கிறிவது மகாபால மொவை? குபிஸ்தாந்தரில் பதிநால் சிரி எனும் பங்களை அடைக்கல்லமேன்று எடுத்த சீரிய முராவில் இன்னுபியகுக் காருகால் நாள்களைப் பார்த்து தாரசில் உருவிற்கி உட்பிற்ப உடிமைக் காட்கல்லின்தாலும்போ? தீவிவளவு நிறப்பல் என்னவிட்டால் தட்டைய நம்பியில் கூட சுகலம் புதுந்தவிடக்களாக காலக் காத்தலைபோ சேய்விற்குக் கொட்டகள். அப்படி திருட்டுவும் வேவுவைபின் நாள்கள் மே என்னாறு ரூமத்துவிருந்து விவகை நடப்பது? எனவே காவாடி நாள் இயற்யாகக் கேட்பது யாதேனில் என்னள் நம்பி இவ்வளவு தாரமுடி கூட வந்து நாளைய என்று என்ன சீலிப் போன்றாக்கும். தீவில்லைபோ என்பதுச் சொக்கம் கேள்வடாம். சோக்கத்துறையும் இப்போதுவுது தேவீரின் பாதா விழுதுகளை. காக்காது பாதாவிழுதுகளில் குரிச்சுட் பேச்சு விட்டு எனவே இக்கவிடத்தில் திருந்து முன் வேலூம் காலம் சேப்ப முயில்லேன். காலமெலூம் வார்த்தைகளும், காலமேலூம் என்னை குழந்தையும் எனக்குடி போக்குடி கேள்வடாம். என்னை நம்பிவாந்த ஜீவிவளவுக் காலங்குடி பாவும்கை நாள் பெய்யாட்டேன்” தீதற்கு ஒத்துவரி அதாளவேல்வெந்திரன் என்று கிளாந்துகளை. தாழுமின் உற்றாந்தபான மனபிபல்வாமனமையும் கான் தேவேந்திரன் மகிழ்வுடைத்தான். காலமின் நாளுகால உற்று ஒருவளைகள் சிருக்கவைக்கும். ஆபத்தியில் கொண்டுகொண்டு நாளுக்கும்.

உமாவிந்தையாகி வேய்தாட்டான் கேட்ட வெந்திரன் வீயப்பன்றி, கேள்வுபில் நீஷபுகோஷமான் முழுக்கப் புதுப்பாரி பொழிய நாப்பவால்வின் அக்கவை காந்த தாந்தாந்துக்கு ஈர்ப்பியாக வகுந்தராஜன் தன் காயக்குலிற்கு பிரச்சனையானது வந்தாராஜன் தன்னாப் பின்தோட்டியும் வந்துவாய்ப்பட என்று காலைப்பத்து காலா அவன் பாது குளிந்தும்களாப் பல்வீதார்.

நாம்கை பாதாவிழுதுவுக்களைப் பலவிந்த புதுந்தாராஜ வாரியிற்கு, காலா மன் அவனை ஆயிரவுதீந்துக் காலாவு என்கூத்தலைக்குத்துத் தாம்புக்கூவிலைய காலாவுகளோடு கி “காமந் கூனை கூலாடுவதோ தாயும் உத்திபம், குழந்தை, சாந்தம் எனப்பதைக்குறி அக்கத்தீயாராஜ கேள்வக்குவர் புரிந்து கோள்ளும் வண்ணம் தீவிவிதம் தாயாகி உத்தவான்பின் கூவா ரீதிகூல். எல்லாவும் தமால பெட்டுக்கூக்கலையும் பெற்றுக்கொடுவதைக்கு தீவிப வீக்கும்போக்குவேகாக்குவேகாக்குவேகா விடுவை முன்று குடு கு கால வாலாக்கந்தீல் குக்குப் பெரிக்கூக்குப் பூத்தவான் பரிசு சீதுக்கூல். அப்பிராதாது திருந்து தூப்பியக்கந்து குதுவலை உயிரிப்பிக்க வேண்டிய பொருத்தி, பீர் காலும் உத்தவான்காப்பாக்குக் காலுபலாக்களாட்டும் இதுநீத் குக்கூக்கலைபோ பியங்காபிடுப்பியி பெறுவதையும் உதவுது தாமதங்கள் அந்திகள் கூட குடுதுப்பாக் குளைஞரியின் புதுக்கூக்கலையும் காலுக்குற கொண்டு குந்திபிளி புதுவிவகை கூக்குக்க, மாத்தீரியின் புகல்வையாக ஒருவெளை வேவை நால்வளை உயிரிப் பிக்குவிலையும் உதவு பெருந்துக்குவேய உவைத்து கேள்வுகள். அப்பொழு

மானுடர்கள் உனது மேன்மையைப் புரிந்து கொண்டனர். இன்று தேவர்களும் உனது தர்ம சிந்தையைப் புரிந்து கொண்டனர். இனி நீ எவ்வித மன வேதனையுமின்றி தேவேந்திரன் விருப்பப் படி தேவேந்திரனுடன் தேரேறிச் சொர்க்கத்தை அடைவாயாக” என்று தனது மைந்தனை வாழ்த்தி மறைந்தனன். இவை யனத்தையும் பார்த்திருந்த தேவேந்திரன் அதிசயித்து “குருகுலத்தோன்றலே நீரொருவரால் உம்குலம் தழழத்தது. தர்மம் படரும் கொழுகொம்பாகப் பூவுலகில் வாழ்ந்தமையால் இப்பெரும் பேறுகளை எல்லாம் பெற்றீர் தர்மத்தின் காப்பாளானாக நீர் வாழ்ந்தமையால் இத்தரிசனங்கள் எல்லாம் உமக்கு எளிதிற்கிட்டியது. எனவே இனியும் தாமதம் செய்யாது உமக்குரிய தேரில் ஏறிச் சொர்க்கத்துக்கு வாரும்” என்று பணித்தான். அவ்வேளையில் “பொன்மயமான அங்புத்த தேர்” ஒன்று அவ்விடத்தில் தோன்ற அதன் மீதமாந்து சொர்க்கத்தை நோக்கிச் செல்லஸானார் தருமார்.

யுதிஷ்டிரன் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட தருமார், தருமத்தில் பற்றியுறுதி கொண்டவராய் வாழ்ந்தமையால்தான் தருமார் எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். தருமதேவதை எனப்படும் எமதர்மராஜன் தனது மைந்தன் என்று மகிழும் வண்ணம் வாழ்ந்தவர் தருமார். தருமத்தின் நுட்பங்களை அறிந்து அறம் வழுவாது வாழ்ந்தமையால்தான் தருமருக்கு மானுடதேகத்துடன் சொர்க்கம் புகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்று சிந்திக்கும் போது அறத்தின் வலிமை புலப்படுகிறது. அறமானது ஒருவனை ஒருபோதும் கைவிடாது.

தன்னை மதியிட்டிருக்க கொள்ளாமல் பிறரா மதியிட்டாதீர்கள்.

ஆட்கிளச்ட் பொந்து

திருநூத் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகார் அவர்கள்:

அறுமூல முத்தியசடியக்கூடிய பங்குவழிமையை நூத்தும் திறுவரையுள் குரு வழவாக வந்து ஆட்கொள்கின்றது அப்படி ஆட்கொள்ளப்பட்டதும் திருவரைஞாக் குணமாவும் ஒன்றிணைந்து விட பேரினப்பும் கீட்டுகிறது. மலாங்கள் அழிந் தொழிகளினால், மெஞ்சுங்களும் கிடைக்கப் பெறுகிறது. பிறப்பும் இறப்பும் அற்றுப்

போகின்றார்.

அட்கோளாப்பட்டவர்கள் இவை பிறிக் காறிபலையிற் சீத்தாந்த நூல்களும் கூறுவதைக் காவலாம். அவர்களுப் பெருங்காந்து முழுமையாகக் கறுகும் போது குள் இயற்கை நான்கு அற்றுத் தொள்ளமுடியும். இக்கட்டுவரயில் ஒரின்டை மட்டும் பார்ப்போம்.

“தூட்டலைப்போர் கடியங்கள் தானிகழு வேற்றுப்பக
கூடலைந்த பெக்கமேக்க மொள்.”

என நீருவருட்பயன் ஆஸ்தாரம் இறைவனும் இளைஞாந்துவிடும் பேரினப்பும் காட்டலை விளக்குகிறது. நான் ! தலை தாடலை என்று ஒரு சொல்லாவது போல் இளைஞாந்து இன்கூக்காவில் இறைவனும் ஆஸ்தாரம் இரண்டாக கலந்துகூட்டுவா

தாகக் கூப்படுகிறது. இறைவனின் மனத்தூளில் அடிபவர்கள் தலை இயலை வகையும் குபிப்பத்திலிருங் தாடலை என்ற சொல் உதாரணமாக எடுத்தாளர் படிகிறது.

அவனே அவனே ஆகிய அந்தெந்தே
ஏகன் ஏகி இறைவனி நிறக
மனமாயை நன்பினாடு வல்லினை இங்கிரே.

என ரிவநூல் போகும் அவன் நாளாகி ஏகன் ஏகியையும் மனமாயை வல்லினை எல்லாம் இல்லாது போய்விடும் என்பதை விளக்குகிறது.

மனக்களும் வல்லினைப்பார் காக்கிறுவிட இறப்பும் பிரார்ச்சை கீல்வாரு போய்விடும்.

உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா நூற்றொழிபார்
பற்றாரு மற்றால் பனம்

என நீருக்காட்டப்பன் பரமுத்தியை அடிட்டுக்களும், அதைப்பெரும் காரணமான ஸாதானியை அடிட்டுக்களரும், கேட்டல், சிந்திந்தல், கூல்தல் என்னும் ஒரு ஸிலாக்கனா அடிட்டுக்கொள்ளும் பிறப்பட்டு

பேராவர் என்பதைக் காறுகிறது.

இவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அடிப்பட்ட தற்கள் கைவூட்டப்பெற்றாலும் இறைவனைத் தடிரிய எல்லாத்தடியும் அரிய மார்பாக்கள்.

நேரங்காரம்பூ வருமானம் தலையான வழியில் செலவையாறும்,

எல்லாமறியு மறிவுறினு மீங்கிவரோன்
நல்லா தறியா ரா

என இந்நிலையைத் திருவருட்பயன் விளக்குகின்றது.

இவ்வாறு சைவசித்தாந்த நால்கள் குரு ஆண்மாவை ஆட்கொள்ளும் வேளை நிகழ்வனவற்றைச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளன. அவை நாம் படித்துப் பயன்பெற வேண்டியனவாகும்.

அமர் சட்டத்தரணி இராமசாமி உருத்திரா அவர்கள்

தொழில் நீதியாக சட்டத்துறையில் உயர்நிலை அடைந்ததுடன் தான் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த சமூகத்தின்பால் கொண்ட பற்றினால் சிறந்த சமூகத்தொண்டனாகவும் இவர் விளங்கினார். அது மட்டுமேன்றி வாழ்க்கையை வழிப்படுத்துவது சமயமே என்பதை நன்கு உணர்ந்து சமயத்தியாகவும் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட ஒரு உதாரணபடுத்தாக அமர் சட்டத்தரணி இராமசாமி உருத்திரா அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

பருத்தித்துறையை சொந்த இடமாகக்கொண்ட அமர் உருத்திரா அவர்கள் சட்டத்துறை தொடர்பாக தனக்கு இருந்த அறிவினையும், அனுபவத்தையும் கொண்டு சமூகத்தின் பல்வேறுபட்ட மக்களுக்கும் தனிப்பட்ட முறையிலும் அமைப்புகளுக்கூடாகவும் தன்னலமற்ற சேவையை வழங்கியதை அனைவரும் நன்றியுடன் நினைவு கூறுகின்றனர். பல்கலைக்கழக முதலை உறுப்பினராகக் கடமையாற்றி கல்வித்துறையிலும் தனது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்கள்.

1987ஆம் ஆண்டு வடமராட்சியில் ஏற்பட்ட வன்செயலைத் தொடர்ந்து 1988ஆம் ஆண்டு மீண்டும் சந்நிதிச்சூழலில் அன்னதானச்செயற்பாட்டை நாம் ஆரம்பித்த வேளையில் எமக்கு ஆதரவு தந்து ஊக்கமும், உற்சாகமும், வழங்கிய பெருந்தகைகளில் அமர் உருத்திரா ஜயா அவர்களும் முக்கியமான ஒருவராக விளங்கியதை சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றது.

ஆச்சிரமம் அன்னதானச் செயற்பாடுகளுடன் ஆத்மீகப் பணிகளையும், சமூகசேவைகளையும் படிப்படியாக விரிவுபடுத்திச்சென்றபொழுது அவற்றைப் பெரிதும் பாராட்டி அத்தகைய செயற்பாடுகளிலும் விழாக்களிலும் நேரடியாகப் பங்குபற்றிய பெருமைக்குரியவராகவும் உருத்திரா ஜயா அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

ஆச்சிரமமும் பேரவையும் தொண்டு நிறுவனங்கள் என்பதனை நன்கு புரிந்துகொண்ட ஜயா அவர்கள் எமது ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் முதல் தான் இறைவனாடி சேரும்வரை தனது பொருளாதார நீதியான பங்களிப்பையும் மனமுவந்து வழங்கி வந்தமை அவரது வள்ளல் தன்மையையும் வெளிப்படுத்துவதாயுள்ளது.

தனக்காக மட்டும் வாழாது பிறருக்காகவும் வாழ்ந்த பெருமைக்குரிய சட்டத்தரணி உருத்திரா ஜயா அவர்கள் 13.12.2005இல் இறைவனாடி சேர்ந்தாலும் அவரது சேவையை சமூகம் வாழ்த்திக்கொண்டே இருக்கும்.

தொண்டமானாறு

24-12-2005

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.

நேரமையே தலைசிறந்த கொள்கை.

யார் இந்த (சு) கெல்லமீமா?

சக்ரியாவாந்தா ஆத்சீயம்

**ஸ்ரீ சக்ரியாவாந்தா கவாயிக்களின் வழிபாட்டுத் திருக்கம்
மாதாஞ்சி யளத்திற்காபில் தூத்துக்குடி வரையும் ஒவ்யங்கள்**

வீரரந்து தனது எனக்கணக்காக மாதாஞ்சியின் மனதில் “சும்மா இரு காட்ட வேண்டிய இது தகிள காட்டிறான்” என்ற குருதாநார் வாரகந்தை மீட்டுடெடுத்த பாதாஜி ஸ்ரீமான் குறுங்கத, வழிவேலைக்கு மேளன அங்கூரம் கொடுத்தார். ஸ்ரீமான் குழந்தை வழிவேலை இப்பொழுங் கைங்களி யத்தை எப்படி செய்து முடிப்பது என்று கவலை கொள்ளாது பாதாஜி ஸ்ரீ வாக்மின் சம்மதாந்தைப் பெருமு அங்கூரம் தெட்டநார்.

6-1997 அக்டூ கலங்குமுனை மலை மாக மாறுவதற்கான தயானமளிடப் பால் கோள் வைபவம் ஏற்படா பிற்று. கொதாந்த மடக்கதைச் சொந்த மிமத் சோமள்கந்த கோள் கவாரிகள் முன்னாயு. தூதா மாணி வழிப்படுத்துமாப்போல் உரிமை நேரத்திற்கு வந்துகைதந்து தவமிப்பறிவொரு இருந்தார். நால்கை ஆத்து பிரதிபதி ஸ்ரீலக்ஷ்மீயோ கந்தர பரமாச்சராயிப் பவாமிகள், தூர்க்கா மூர்ச்சி யாவாபிரி உம்மையா அப்பாகல்பு, போன்ற நூலாசீலர்களாலும், அஸ்பாகள், அடியவர்கள் புடைக்குமுந்து வாழ்த், திசைத்த வண்ணமிருந்தனர். தூர்க்கா தூந் தூரி அப்பாகல்புட்டு அவைகளால் சியாக மன்டப அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. தங்கையின் மூல வாழ்விற்கு தங்கமூலங்களைக் கிடைத் தகோதரி தங்காங்கா இத்தனைப் பார்த்தவுடன் தனது முக்கு மின்னியைக்

கழுற்ற அத்திவார அடிக்கல் மேல்காலத் துவி. உடல், பொந்தி, ஆவி அந்தங்கள் யும் சுலாம் க்காபி சர்ந்த தங்காங்கா அல்லிப் சர்விதாங்காப் பெருவெளியில் கலந்தார். கவாரியின் பணிக்கொள் அவதாந்துவர்கள் அப்பகலி நிறைவேற பேரளங்காப் பெருவாழ்வு கட்டும் பாக்கி யும் சிந்தகாளக்குரியது.

நியான மஜிடப் பிரதிப்பகவி யின்சுச் செய்வதற்கு தொன்டர்கள் போட்டி போட்ட வண்ணமிருந்தனர். நாட்டாரு வண்ணமும் பொழுதொரு வண்ணமுருமாக நின்றவைப்பால்கள் நான் பெற்றுக்கொண்டிருந்தன. 9-2-1998 அன்று தியாகி மன்ன் பாம் அந்தன சிரியெடு காலின் புதியிடத்தும் வீர்பா வைபவங்க என வூட் தீரக்கப்பட்டது. தீயாங்கை எழில் கொஞ்சம் ஜபரியத்தில் கிடைத்தங்கள் விரிந்து க்கொபரப்பி நிழவைத்தர, விருதுக்குந்தல் இருந்து வந்த நறுமணம் சாத்தீக குணத்தைச் சுண்டிருந்துநீத் துடுத் தியான மன்ன் பாம் பல்லாவாக்கா சிறபவேலைப்பாடா. சௌதீகால வேலைப் பாம் என்று கூறிரோமின் சிந்தகாளாபத் தூண்டிப் போட்டிருந்து. இப்பிரபுப்பக்கால மாதாஞ்சிப் பக்கள் குழந்தை வழிவேலையும் மனந்தைவைடந்தாலும் அவ்விருவரின் போ ஒரு மனக்குறை இருந்ததைக் காணுமிடிந்தது. பூர்வீரயத்தில் மூத்தி

பாவத்தைக் கவரி ஒன்று எழுற்றும் அத்தாந்தாவமின்னல்.

தலம் அமைப்புப் பெற்றிருந்த போதும் புனித தீர்த்தம் இல்லையே என்பதாகும். இந்நிலைப்பாட்டை அம்மையாரின் அன்பராகிய சுவிஸ்நாட்டில் வாழும் திருவாளர் இ. சிவஞானந்தன் குடும்பத்தாருக்கு எடுத்துக்கூறினார். திரு திருமதி இரத்தினம் ஞாபகார் த்தமாக தீர்த்தத்துடனான தீர்த்தத்தையுமடைய ஆலயம் போல ஸ்ரீ சச்சிதானந்த ஆச்சிரம் திகழ்வது அனைவரினதும் கண்கூடு. கள்ளியும், நாகதாழியும் விழைந்த புற்பதர், கல்லும் மண்ணும் சேர்ந்த கருமுராடன நிலம் நடுவில் கரு தவக்குடிசை இந்நிலைகளின்றும் முற்றிலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஆனந்தநகராக அவ்விடம் காட்சியளிக்கிறது. சுவாமியின் குருபூசை தினமான அன்று தியான மண்டப ஞாபகாரத்தமாக சச்சிதானந்தம் எனும் நால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர், அறநிலைத் தொண்டர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், விமர்சகர்கள், அடியார்களால் மண்டபம் நிறைந்திருந்தது. அம்மையார் அனைத்தையும் பார்த்து லியித்துக் கொண்டிருந்தார். மாதாஜியின் தவச்செல்வன் ஸ்ரீமான் குழந்தை வடிவேலுவின் செயற்பாடுகள் பற்றி அம்மையார் கூறும் போது சுருக்க மாக செயற்கரிய செய்வார் பெரியார் என்று மட்டும் கூறுவார். அது மட்டுமேன்றி குழந்தையின் மனங்குதிபற்றியும், இருமைகளைக் கடந்து கருமையினைக் காணவிழையும் தன்மையும் அறிந்து பிற்காலத்தில் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமி களது பணிகள் எவ்வித இடையூறுயின்றி எடுத்துச் செல்லப்படும் என்றும் அறிந்த கொண்டார்.

கறுக்குறுப்பு அதிஷ்டத்தின் தாம் யோன்றது.

ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகளின் திருவுருவை நேரில் காணாது. சுவாமிகளின் சமாதி நிலையின் பின் பின்பு அவதரித்து அவருடைய மாசை தீட்சையை ஏற்று மாதாஜி முன்னிலையில் குருவாக ஏற்று முக்காலும் மகான் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகளை தனது மனம், வாக்கு, காயத்தில் பதித்து வைத்து தனக்கென ஒரு அத்தியாயத்தில் தொடங்கி மாதாஜி மனத்திரையில் ஓவியக் கீற்றிகளைத் தொடராகச் செய்த வண்ணமிருந்தார்.

அறிவு பூர்வமாக உள்ளதை அறிந்து ஆனந்தப்படுத்தலே சத்-சித்-ஆனந்தம் என்பதன் பொருள். இதுவே இர்து மதத்தின் தாரகமந்திரம். மனத்தை வென்ற மகான்கள் இதில் வெற்றி காண்பார். மற்றயோர் மனதை வெல்ல ஆலயங்கள், ஆச்சிரமங்கள், சங்கங்கள் பஜுனைக்கோவுட்டி என படையெடுக்கின்றனர். அங்கே உள்ளது எங்கேயுள்ளது? அகத்தேதான் உள்ளது என்பது அனுபூதிச் செல்வர்களின் முடிவான முடிபு. மனத்தகத்தாள் தலைமேலாள் வாக்கிலுள்ளாள் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம், உடம்பினுக்குள்ளே உறுப்பொருள் கண்டேன். “ஏகம் சத் விப்ரா பகுவதே வதற்றே” இப்பேருண்மைகளை உணர்ந்த ஸ்ரீமான் குழந்தை வடிவேலு திரை ஓவியத்தால் இல்லற ஞானியின் பாதையில் காலை ஆழப்பதிப்பது ஆச்சிரியப்படக்கூடிய தொன்றல்ல.

ஆச்சிரம அரும்பணிகளுக்காய் உள்ளுரிலும் வெளியூரிலும் பெரும் தொண்டர் குழாத்தையே உருவாக்கி விட்டார். அவரது வசீகர வாக்கும் ‘கோடானு’

மாநாடு மற்றும்

கோடி மொட்டிப்பிழையும் தங்களுடைய நா
கோடி காலம் கேள்வி பெறும் என்ற படியான
வாழ்வியலையும் அவர்களும் அறப்பளிக்கு
மாதார்த்த கொடுத்த திரு சிறஞ்சன் தவம்
உடிசை தாலும் கீான்ற உபரி நினை
எமதும் வன்ற பாதம் பத்திரகாளியிருந்து
அல்லும்பகலும் மாதார்த்த நினைமனத்
கீழற்றி அம்சம் கணமகள்! பயங்கரதாப்
பளிக்கு பர்க் உண்டென்றதானே
பகவான் மிகைப்பில் காட்டியா, ஸ்ரீமான்
குழந்தை வடிவேலையின் பளிக்கும்
கிளைத்த யிக் என்ன என்பதை பிள்ளை
பாரிப்போம்.

பிள்ளை குழந்தைவடிவேலை டான்
வால் எனுவதும் ஆகவில்லை முன் செய்த
தன்டாய்னாலும் 1989ல் ஆண்டிலிருந்து
உதயம் பெற்ற அமை காவேள்களினாகும்
உதயசக்தி மாதார்த்தகும் தனக்கும்
கூட்டுறவும் உதயதீதி துவரி ஜெரேஷன்
ஏன்று ஆச்சிரிமத்தை நிறைவிட்டு
நிறு உடலை ஆயுறுக்க கந்தாபா அவர்
களைப்பும் ஆன்மீகச் செல்வார் தா
வ. காவேள்யார், கே. என். கணபதிப்
பிள்ளை, நிறு. இராமசுபா, திரு. க.சௌநூ
ராசா, ஜோகநாந்தன் அதிரியா, நிறு. திரு.
மதி குகதாசன் குடும்பம் எதை சில
பிலூஸ்ளா ஆலைபங்களின் அருக்காவையை
கள் போன்றிருப்பிலையும் மாண்பிக் குதரவும்
கிடையதால் தான் அப்பன் நிறைவேறி
யது என்றும் எல்லாருக்கும் சிகரம்
காலத்தால்போல் திருச்செந்தினாதன் முழு
நேரத் தோற்றுவதாக காஞ்செந்றமை

ஆச்சிரம உறுப்பன்யிலை முன்னிற்ற
வாய்ப்பாக்காத என்று கூறுவார் டானி
வோநூவர் தவமியற்றிய துவக்குஞ்சைப்பிள்
தோய்ட்டி குடும்ப அத்திரித்த வன்னை
மிருந்து எல்லோவில்லை பேர்களைப்படி
கடுக்கிச் சென்றால் மூல வேழதுபம்
பெற்றுவிடுயாதலால் பாந்பாண்ததைச்
கேள்கிற தீர்த்தனசிங்கம், வைத்துவாச
ரோந்து வைத்தியா கலாந்தி சிலவோக
நாதன், காரைநகர் நிழுமதி மகிளவாரி
பாபுரிசிஸ்ளை, கோக்குவிலை போது
பூரிராம், வாங்குடும்பா வாமதேவன்
மீசாலை கதைசரந்திரியல் காட்ட கங்கை
வேலையின் மாதார்த்தியன் கார்ப்பாம்
கிளைக்கப் பெற்று உடியுவார் கற்றவர்
குவைப் பொலீஸ்ளாமலை விடமுடியாதன்
எனு. மாதார்த்தி மாலைப்பா? கலாசி
ராபரிசுவாந்த குருபுசைக்கு முதல்பாளை
த்துவடிச்சுக்கா புராணத்திற்கு உரை
காலும் சி. காவைஞ்சுமத்து ஒரு மக்களேந்த
ஏதும்.

ஆச்சிரமத்தை ஓர் காட்டுக்கோப்
படன் நிகழ கைப்பதற்காக அலையக்கா
பட்ட அலையால் மாடு பல்கலைக்குமக
முத்துவப்பீட் ரூணைப்பதிவாளர் திரு
பொ. காந்தசாரி ஆற்றுடி கூடுவுடு
பதவிக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆச்சிரம
ஏன்னதை மிகமுக்கூச்சிலை பல்கலைக்
காரக் கிராஸாஞ்ச்களை அம்சிக் குறைக்கு
வந்துவிடுயார். மாதார்த்தினா நபங்கிட்டை
இவநுக்கும் கிடைக்குப்பெற்றாக அறியக்
விடமல்லது.

(தொடரும்...)

நாவாஹா வினாக்கிரப்பற்றுது.

2005ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (05.08.2005) தொடக்கம்
நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் வியாம்

திரு திருமதி K. சிவபாலராஜா
ஓர் அன்பர் (ஆதிகோவிலடி, வல்வை)
சி. கிருபாகரன் குடும்பம்
இந்திரா கபே
வெங்கடேஸ்வரா ஸ்ரோரஸ் கஸ்தாரியார்வீதி
ஸ்ரீ பாரத்தசாரதி ஸ்ரோரஸ் கஸ்தாரியார்வீதி
விஜித்தா துணியகம் மின்சாரநிலையவீதி
பெற்றா ஏசெனஸ் மருத்துவமனைவீதி
குபேரன் களஞ்சியம் மருத்துவமனைவீதி
மகாராணி புதவையகம் மூலம் பெரியகடை
கந்தரம் ஸ்ரோரஸ் அப்புத்தளை
வைத்தியலிங்கம் அன்சனஸ் ஸ்ரான்லிவீதி யாழ்ப்பாணம் 1முடை அரிசி 10K பருப்பு
K.S கணபதிப்பிள்ளை
குகன் ஸ்ரோரஸ் மருத்துவமனைவீதி
வைரமாளிகை கண்ணாதிட்டி
யோகு ரேஷங் மருத்துவமனைவீதி
ச. சந்திரனலிங்கம்
ஜெகருபன் அபர்னா
முத்துக்குமாரசாமி
மு. சண்முகரத்தினம்
சி. சிவலோகம் ஆசிரியர்
இ. செல்வராசா
வ. பரமேஸ்வரி
க. கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர்
பு. சிவகண்ணன் நியூ லீலா ஸ்ரோரஸ்
S. மிகிந்தலா
க. செல்வராசா
வ. துரைராஜா அஜித் மூர்வீதி
N. வரதீசன்
திருமதி S. முருகையா
திரு திருமதி ஜௌயரங்கன்
A. சிவச்செல்வம்

சுவிஸ்	11,500. 00
கண்டா	10,000. 00
அுச்சவேலி	10,000. 00
நெல்லியடி	5000. 00
யாழ்ப்பாணம்	2முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	3முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	13முடை அரிசி
கைதடி	2முடை அரிசி 2பட்டி பருப்பு
யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி 10K பருப்பு
யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	2முடை அரிசி
லண்டன்	4முடை அரிசி 1000தேங்காய்
பன்னாலை	1முடை அரிசி
கொக்குவில்	1முடை அரிசி
இமையாணன்	10,000. 00
இமையாணன்	1500. 00
கொக்குவில்	10,000. 00
இமையாணன்	1000. 00
இமையாணன்	500. 00
கரவெட்டி	1முடை அரிசி 1650. 00
அல்வாய்	2000. 00
கைதடி	5000. 00
கரவெட்டி	கிழக்கு 1000. 00
கரவெட்டி	கிழக்கு 1200. 00
கொழும்பு	5000. 00
லண்டன்	5000. 00
கொழும்பு	2000. 00
	2000. 00
	2000. 00

திருப்பி என்பது மனமகிழ்ச்சியோ.

மாங்குி மன		தூக்கடி
க. மணோகரன்	சுதாஸ்வி வா. ச்ரீ	2000. 00
ச. நிறமலிங்கம் கமலவதி	சித்தநக்கேணி	3500. 00
அ. கப்பிரயணியம்	நிலேவலிமேற்று	1000. 00
K.K.V. ஆண்தச்சாமா		1000. 00
கு. தியாகராஜாஞ்சா (பிளவுமனி)	பிலேவி	1முடை அரிசி
யெல்வி ஜனனி இராமகிருஷ்ணா வியாழனத்தை	நெல்லியடி	1000. 00
போ. வியாகேஷ் பீக்கன் கல்விப்புவாலயம்	உடுப்பிடி	1000. 00
பேபி அந்காழுமை நேசர்ட்டைம் ஜெயக்குமார் குமுபம் U.K		4000. 00
மதுவாண் மதுரா	கோப்பாம்	2000. 00
மகேஸ்வரன் ராமச்சாமி	பருத்தியூத்துக்கால	5000. 00
இராசநுயர் குமுபம்	கொக்குவில்	1முடை அரிசி
T. சண்முகனாதன்	அவுள்தீரேவியா (தொண்டைமாளை)	14,714. 00
எ. விஜிததன்		2000. 00
Dr. P. விவபாலன்	கோழும்பு	5000. 00
சி. ரீகுணந்தராஜா	நிலின்ஸ்டல் (அவுள்தீரேவியா)	10,000. 00
இ. வெற்றவேல் குமுபம்	கள்டா	5000. 00
V. சந்திரன்	கட்டா	5000. 00
J. சுந்தரப்பிரகாசம் ஆத்தியடி	பருத்தித்துறை	10,000. 00
த. இரத்தினம் மிதிவலை	காவெட்டி	1000. 00
சந்திரநாதன் ரமாதேவி (வல்வெட்டித்துறை)	எண்ண் கண்	12,000. 00
சௌ. பெல்வநாயகம் செல்வாஸ்ரோஸ்	பூவரக்கால்	5000. 00
நவாத்தினம் பாலகிருஷ்ணன்	உடுப்பிடி	2000. 00
சொ. செல்லத்துறை P.M குமுபம்	பருத்தித்துறை 2முடை அரிசி	500. 00
திருமதி வேலுப்பிள்ளை	கண்டா	12,350. 00
நு. தங்கவேல் போஷங்கிராட்	பருத்தித்துறை	3000. 00
கு. அருணகிரிநாதன்	அவுறுங்கால் 1முடை அரிசி	1000. 00
சி. தலைக்குதன்	அவுறாங்கால் பெற்று 1முடை அரிசி	3000. 00
சிவமாஷகளேஸ்வரி சுவதுமார்	நிலின்ஸ்டல்	2000. 00
சிவாத்துறை கணமலிங்கம்	பிலேவேல் வட்டிமு 1முடை அரிசி	
வே. துமரைச்சுகம் அதீபா	வல்வெட்டி ஸ்ரூபா அரிசி	
த. ரதாகி	இடைக்காடு	1000. 00
தவமணி இராசரத்துமாம்	பத்திமேனி 1முடை அரிசி, தேங்காரி	
ச. கந்தசாமி இராசவீதி	சிறுப்பிடி	1முடை அரிசி
இ. ராசலிங்கம் நீலமண்ணி	மல்லாம்	1முடை அரிசி
செல்வி இராமலிங்கம் சகோதரிகன்	வகுவாரப்பண்ணை 2முடை அரிசி	2000. 00
	(தொடரும்...)	

ஏழையவமை அரிசிவின் தாம்.

வ

அருள்மிகு தெல்லிப்பதைத் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானப்பரிபாலன
சபைத் தலைவி தூர்க்காதயந்தரி ஞானபண்டித கலாவித்தகி, பண்டிதை,
செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 8வது ஐனன தினத்தை
யொட்டி சந்தியன் ஆச்சிரம சைவ, கலை, பண்பாட்டுப்பேரவை
வழங்கிய வழந்ததிதழ்.

பல்லவி

வாழிய வாழியவே சிவத்தமிழ் செல்வியாம் மன்புகழ்ப் பண்டிதை
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

(வாழிய, வாழியவே)

(அனுபல்லவி)

தெல்லி நகர்செய்த தவப்பயனாலுதித்துத்
தெல்லி நகர்த் தூர்க்கா திருவருள் விளங்க நிற்போய்
மல்கு நிதிக்குவையைத் தார்மீகப் பணிகளுக்கு
வற்றாத ஊற்றாக வழங்கி மகிழ்ச்சிறப்போய்

(வாழிய, வாழியவே)

(சரணம்)

குன்றிலிட்ட தீபமெனக் குவலையம் முழுவதிலும்
கோட்டபாடு பலவுமே பரப்பிநிற்கும் வித்தகியே
பொன்மகளும் நாமகளும் பூரண அருள்செய்யப்
போற்றரு சீர்த்தியெல்லாம் பொருந்திநிற்கும் வித்தகியே

(வாழிய, வாழியவே)

செந்தமிழ் இலக்கியங்கள் சித்தாந்த தத்துவங்கள்
தித்தித் தமுதாறத் தெய்வீக உரைதருவோய்
சன்மார்க்க நெறிநின்று சமூகம்சார் சமயங்சார்
தார்மீகப் பணிகளுக்குச் சதாபொழுதும் வழங்கிநிற்போய்

(வாழிய, வாழியவே)

அம்மாநின் கைங்கரயப் பணிகளின் சீர்த்தியினை
ஆர்ந்து உரைப்பதற்கு ஆகிய வார்த்தையில்லை
அம்பிகை தூர்க்காவின் ஆரூள் மிகப்பெற்று
ஆயிரம் பிறைகான் அகவை விஞ்சி வாழுகவே

(வாழிய, வாழியவே)

இங்களும்

தொண்டைமாணரை சந்தியன் ஆச்சிரம
சைவ, கலை, பண்பாட்டுப்பேரவை,

27.12.2005

இலட்சியத்தை அடைவதில் நேர்மை வேண்டும்.

வினாக்கள்

த. அ. புதையன்

அழக்தலில் யிதவும் பிரச்சத்
பேறும் முருகன் ஆஸ்யங்களை வ
கவிக்காமல்கூடியன் ஆஸ்யாரும், ஸ்ரீ
சௌல்வச்சுந்தி முருகன் ஆஸ்யமும்
விளாய்முக்களும். இந்த இரண்டு ஆஸ
யங்களும் வரலாற்றுக்காலம் தொடக்கம்
தொடர்புள்ளவையாக இருந்து
வருவதை ஒரிச்சி நதக்கந்து அந்துடை
பிழைக்கும்போது, வழிபாட்டு முறைகள்
உடைப்பிடிக்கப்படும் உடங்குகள் சுட்டிரி

வினாக்களைக் கொண்டும் கொண்டும் நீண்டவிப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு,

தொங்கள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களிலும் நெநும்கூயான ஓர்ஜானம் பல்வகைனாக கொண்டிருப்பதையும் நாம் அவதானி கூறுமிடும். இதே
வேண்டு அடிப்பாக்கநாக்கு அற்புதங்களை ந்கழுத்துவதிலும் இரண்டு ஆஸ்யங்களும் பிரச்சத்தில் ஏற்றுக்கொடுக்க விரிவான.

மாதகலைப் போகுத இடமிக்க
வேங்கட சிவாக்கிரமி என்ற அம்மை

யார் நீண்டகாலமாக கதிர்காமத்தில் தங்கியிருந்தபின் தற்பொழுது சந்நிதி யானுடைய அழைப்பு கிடைத்ததற் கிணங்க சந்நிதி ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து வழிபாடு செய்துவருகின்றார்கள். இரண்டு ஆலயங்களிலும் பல அற்புத அனுபவங்களை இந்த அம்மையார் அனுபவித்துள்ளார்கள். இந்த அம்மையார் கதிர்காமத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது அங்கே இடம் பெற்ற பல அற்புதங்களை நேரடியாகக் கண்டுகளித் துள்ளார். அவ்வாறு மெய்யடியார் ஒரு வருக்கு கதிர்காமக்கந்தன் நிகழ்த்திய அற்புதமான நிகழ்வினை இந்த மலரில் அடியார்களுக்கு வழங்குகின்றோம்.

1985ஆம் ஆண்டு கதிர்காமக்கந்த னது உற்சவம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. மட்டக்களப்பில் சம்மாந்துறை என்ற இடத்தைச்சேர்ந்த அம்மையார் ஒருவர் வயது முதிர்ந்த தனது தாயாருடனும், தனது நான்கு பிள்ளைகளுடனும் கதிர்காமக்கந்தனது உற்சவத்திற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். 13 ஆம் நாள் உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அங்கே பழனி ஆண்டவர் ஆலயத்தில் பல அடியார்கள் பக்திப்பரவசத்துடன் பஜனை நிகழ்வை நடாத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். பஜனை நிகழ்வில் இந்த வயது முதிர்ந்த அம்மையாரும் இணைந்து செயற்படுவதற்கு விருப்பம் கொண்டார்கள். இந்தநிலையில் மலை உச்சிக்கு ஏறுவதற்கு ஆயத்தம் செய்த அந்த சம்மாந்துறையைச்சேர்ந்த அம்மையார் தனது கடைசிப்பிள்ளையை தங்களுடன் மலைஉச்சிக்கு அழைத்துச் செல்வதில் உள்ள நடைமுறைச்சிக்கல்களைக்

கருத்தில் எடுத்து அந்தக் கடைசிப்பிள்ளையை பஜனைக் கோவ்டியில் இணைந்து செயற்பட விரும்பிய பேத்தி யாரிடம் கையளித்துவிட்டு மலை உச்சிக்கு வழிபாடு செய்யச் சென்று விட்டார்கள்.

தனது மூன்று பிள்ளைகளுடனும் மலை ஏறித்தரிசனத்தை முடித்துக் கொண்டு கீழே இறங்கிவந்த சம்மாந்துறை யைச் சேர்ந்த அந்த அம்மையார் எல்லோரும் மீண்டும் ஒன்று சேர்வதற்காக பேத்தியாருடன் இருந்த கடைசிப்பிள்ளையைப் பார்க்கச் சென்றார்கள். அங்கே பேத்தியார் பேரக்குழந்தையைத் தவற விட்டநிலையில் பரிதவித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அந்த அம்மையார் மனம் பதைபதைத்தார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் தேடியும் பிள்ளையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

இவ்வளவு கஷ்டங்களையும் கடந்து சம்மாந்துறையிலிருந்து இறைவழிபாட்டிற்காக கதிர்காமக்கந்தனிடம் அவனை நம்பிவந்த நிலையில் தனக்கு இவ்வாறானதொரு வேதனை ஏற்பட்டதை எண்ணி அந்த அம்மையார் மிகவும் மனம் வருந்தினார்கள். இறுதியாக வேறுவழி இல்லாமல் கதிர்காமக்கந்தனது வாச லுக்கே சென்று அவனிடமே நேரடியாக முறையிட்டு தனது பிள்ளையை எப்படியாவது தன்னிடம் மீட்டுத் தருமாறு மன்றாடிக் கேட்பதற்குமுடிவுசெய்தார்கள்.

மட்டக்களப்பு, சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த அந்த அம்மையாரும் நான் நான்கு பிள்ளைகளுடன் இங்கே வழிபாடு செய்ய வந்தேன் திரும்பிப்போகும்பொழுது எப்படி மூன்று பிள்ளைகளுடன் போகமுடியும்.

உழைப்பும் ஊக்கமும் திறமையை உண்டாக்கும்.

வார்த்தீ ரவர்

ஆகவே குறிகாமக்கந்தா உள்ளன முப்பி
வந்து எனக்கு நீதான் கருவைபொறிய
வேண்டுமென்று கண்ணாலிடு மன்றாட
வழிபாடு செப்தார்கள்.

இங்கான வழிபாடு செய்த அந்த
அம்மையார் தனது கவலையைக் கட்டுப்
படுத்த முடியாத மிலைபில் கதறிதமுது
புலம்பழுதோட்சினார்கள். இந்திக் கங்கிர
பான் ஆஸயத்தில் பக்தி மேல்ப்பால்
எவ்வாறு அடியார்கள் தமது நேரங்கிய
உறவினர்களுடன் ஒன்றை வெறுக்காமாக
அள்ப வேத்தியுள்ளார்களிடம் பெயர்
வொல்வி வாப்பிட்டுக் கடைத்து தனது
உள்ளிழுகளை வெளிப்படுத்துகிறார்களோ
அகிளபோன்று இந்தத் தாயும் குறிகாமக்
கந்தனைப் பார்த்து “நீயும் கள்வன்
எந்தெந்த பிள்ளையை என்னிடம் இருந்து
பிரக்கப்பார்க்கிறாய் என்ற பிள்ளையை
என்னிடம் தந்தால்தநால் மார்க் குல் இல்
விட்டதைவிட்டுப் போலேன்” எனச் சந்த
மிட்டு குறிகாமக்கந்தனை பக்த மேல்ப்பால்
வால் வாசைமொழிந்து வழிபாடு செய்ய
ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்பொழுது சோமிபால் என்று
புதைக்கரு போறுப்பான கப்புறாலை
வேறங்கவரால் குழப்பமடைஷிருந்த
அந்தால் பேண்ணிடம் வந்து என்ன நடந்த
தனு என விசாரித்தார்கள். அப்பொழுது
கந்திகாமத்தையே நானு சௌப்பிட
மாகக்கொண்டுவாழ்ந்து கோண்டிருந்து
மாருக்களைச் சொந்த குறிகாமத்து பு
அங்கா என அழைக்காட்டும் சிவபாக்கிய
யம் அவர்கள் நடந்த விடயங்களை
கப்புறாலைக்கு விளக்கமாக எடுத்துக்
உரினார்கள். இழுதியைக் கோமிபாலை
என்று அந்தக் கப்புறாலை பிள்ளையைத்

தலைவிட்டிருந்த சம்மாந்துவரையைச்
கோந்த அந்தப் பெண்ணிடம் ஒரு தேவு
காப் வாங்கிவருமாறு குறிஞார்கள். அந்தால்
பெண்ணும் ஒரு தேவங்காவையு வாங்கு
கப்புறாலையைப் பொடுத்தார்கள். அந்தத்
தேவங்காவுடன் உள்ளே சென்ற கப்புறாலை
மந்மிடங்களின் பீஷ்பு மிகவும் சாந்தத்
தூட்டி நிறும்பிவந்து கந்தப் பெண்ணைப்
பார்த்து நான்னா உமண்டிக்கு முன் உள்ளது
பிள்ளை உடனக்குக் கிடைக்கும் நீ
விட்டிருந்த போன என அவையியாக எடுத்துக்
குறிஞார்கள்.

அதற்கு அந்த அம்மையார் நான்
விட்டிருக்குப் போவதாக இருந்தால் மட்டுக்
கள்பில் அல்லவா எனும் விசீ இருக்கன்
நது நாள் மட்டக்கள்பிற்கு ஏல்லவு
போகவேண்டும். இங்கே குறிகாமத்தில்
தலைவிடப்பட்ட எனது பிள்ளையை
அங்கே மட்டக்கள்பில் எப்படி நான்
வெற்றுக்கொள்வேன். அங்கே என்கிறு
எனது பிள்ளையையு யார் முழுயார்கள்?
என்று தனது மனதில் ஏறுந்த சந்தேகங்
களை ஏல்லாம் அந்த அம்மையார்
கப்புறாலையைப் பேண்விகாரக் கேட்கத்
தொடர்ச்சிவிளார்கள்.

அதற்கு அந்தம் கப்புறாலை
பிள்ளை அவுகியூரான் இருக்கிறது.
பிள்ளை அயக்கதாள் உடனக்கும் யிலைக்
ஞம் நீ கத்காமத்திற்கு முந்கண்ட
தானே நமபி எந்துள்ளாய். குதிரைக்கத்து
முறைகள் உடனக்கு பிள்ளையையு நாம்பிக்
கிடைக்கச் செய்வார் என்று நம்பிக்கை
யுடலும் உருத்தான் ஏற்காவியா தூமா
அந்தார் பெண்ணுடை எடுத்துக் கூறி
அங்கா மட்டக்கள்பிற்கு அனுப்பிவைத்
நார்கள்.

குக்கத்தோரு உழைத்தால் ஆக்கும் ஏழாவதும்.

மட்டக்களப்பில் சம்மாநதுறையில் இந்தக் குழந்தையைத் தவறவிட்ட பெண்ணினது வீட்டிற்கு அயல்வீட்டுப் பெண் கைக்குத்தல் அரிசியை அரு காமையிலுள்ள வேறொரு கிராமத்திற்கு கொண்டுசென்று விற்பது வழக்கம். அவ்வாறு அரிசிவிற்கச்சென்ற பெண் தான் வழமையாக அரிசி விற்கின்ற ஒரு வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அங்கே அந்த வீட்டில் உள்ள குடும்பத்தலைவியின் மடியில் இருந்து இந்தக் காணாமற் போன குழந்தை தொலைக்காட்சி பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அதிசயப் பட்டார்கள். அந்தக் குழந்தை காணாமற் போன தனது அயல்வீட்டுக் குழந்தைதான் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டே அந்த அரிசி விற்கச்சென்ற பெண் உடனடியாகத் திரும்பி வந்து இங்கே தகவலைத் தெரிவித்தார்கள். ஆம்! கதிர்காமத்து கப்புறாளை குறிப்பிட்டது போல குறிப்பிட்ட நாளில் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்பு காணாமற் போன அந்தப் பெண்ணினது குழந்தை அவருக்கு கிடைத்துவிட்டது.

நாற்பறமும் நிரம்பித் ததும்பும் அசையாத பெருங்கடலில் பெரிய, சிறிய ஆறுகளெல்லாம் வந்து பாய்ந்து அடங்கி விடுவதைப்போல, எந்த மனிதனின் எல்லா ஆசைகளும் அவனுள் வந்து அடங்கி விடுகின்றனவோ அவனுக்கு சாந்தி கிட்டுகிறது. மாறாக ஆசைகளின் பின்னே சென்றுழலும் மனிதனுக்கு அமைதி இருப்பதில்லை.

-பகவத்கீத-

தண்ணீரில் படகு இருந்தால் யாதொரு அபாயமும் இல்லை. ஆனால் படகில் தண்ணீர் நுழைந்து விடக்கூடாது. அவ்வாறு நுழைந்தால் படகு தண்ணீரில் மூழ்கிவிடும். அதேபோலப் பக்தன் ஒருவன் கிரகஸ்தனாக உலகத்தில் இருப்பதால் யாதொரு கெடுதலும் இல்லை. ஆனால் உலகப்பற்று அவனுடைய வாழ்க்கையில் நுழைந்தால் அவன் தனவசமிழந்து போய்விடுவான்.

-பகவான் ராமகிருஸ்னர்-

தவறு செய்வது மனிதகீயல்பு. மன்னிப்பாது கடவுள் இயல்வு.

தைமாத வாராந்த நிகழ்வு

06-01-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
திருவாசக வீழா

மங்கள இசை:- மறவனர் T. மாரசகர் குழுவினர்

13-01-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பொழிவு :- செங்கத்தோன்
வழங்குபவர்:- சிவத்திரு வ. குமரசாமிஜயர்

20-01-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பொழிவு :- பெரியபுராணம் (தொடர்)
வழங்குபவர்:- அ. குமரவேல் (சீரேஸ்ட் வீரிவுரையாளர்)
(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

27-01-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நான்கூடர் மாத வெளியீடு

தை - 2006

எவ்வீட்டுரை:- செஞ்செற் செல்வர் அறவதிகுமுகங்கள்
(உபஅதிபர் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி)

மத்தியீட்டுரை:- திரு அ. சிவநாதன்
(ஆசீரியர் மத்திய மகா வீத்தீயாலயம். நெல்லியாடு)

நான்கூடர் மாத
வெளியீடு

எத்தோலம் இன்புற்றஞக்க எஸ்வியாந்மான் நல்லறை நல்துவாராக

ஜனவரி

01.01.2005 மார்க்டி 17 புதன் மங்கள புத்தாண்தூரம்பம்.
14.01.2005 தெ 1 வெள்ளி தைப்பாங்கல்.
19.01.2005 தெ 12 புதன் கார்த்திகை விரதம். விசேட உற்சவம்.
25.01.2005 தெ 12 செவ்வாய் தைப்புச் சகல விசேட உற்சவம்.

பெப்ரவரி

16.02.2005 மாசி 4 புதன் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்
24.02.2005 மாசி 12 வியாழன் மாசி மகம்.

மார்ச்

08.03.2005 மாசி 24 செவ்வாய் மகா சிவாத்தீரி இரவு விசேட உற்சவம்
15.03.2005 பங்குனி 2 செவ்வாய் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்
25.03.2005 பங்குனி 12 வெள்ளி பங்குனி உத்தரம், வைவாப் பெருமான் கும்பாபிஷேக தினம்.

ஏப்ரல்

03.04.2005 பங்குனி 21 ஞாயிறு வருடாந்த சகலர் மகா சங்கபைதேகம் காலை 8.00 மணி சங்கப்புசை பகல் 10.00 மணி சங்கபைதேகம் பகல் 11.00 மணி சண்முகார்ச்சனை பகல் 12.00 மணி விசேட உற்சவம்.
10.04.2005 பங்குனி 28 ஞாயிறு ஆலய கும்பாபிஷேக தினம்.
11.04.2005 பங்குனி 29 திங்கள் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்.
14.04.2005 சித்திரை 01 வியாழன் மங்கள இந்துப் புதுவருடம் (பார்த்திப) மாலை விசேட உற்சவம்.
24.04.2005 சித்திரை 11 ஞாயிறு சித்திரா பூரணை விரதம்.

மே

09.05.2005 சித்திரை 26 திங்கள் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்.
23.05.2005 வைகாசி 4 திங்கள் வைகாசி விசாகம், விசேட உற்சவம்.

ஜூன்

05.06.2005 வைகாசி 22 ஞாயிறு கார்த்திகை விரதம், விசேட உற்சவம்.
13.06.2005 வைகாசி 31 திங்கள் தீர்த்தமெடுப்பு
20.06.2005 ஆணி 6 திங்கள் வருடாந்த குளிர்ச்சிப் பொங்கல்.

ஜூலை

02.07.2005 ஆணி 18 சனி கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்.
06.07.2005 ஆணி 28 புதன் கத்ரிகாம் கொடி.
10.07.2005 ஆணி 26 ஞாயிறு சின்ன ஆண்டியைப்பன் பூசை.
13.07.2005 ஆணி 29 புதன் ஆணி உத்தம் பகல் விசேட உற்சவம்.
22.07.2005 ஆடி 6 வெள்ளி கத்ரிகாம் தீர்த்தம்.
இராவு விசேட உற்சவம்.
30.07.2005 ஆடி 14 சனி கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்.

ஆகஸ்ட்

04.08.2005 ஆடி 19 வியாழன் ஆடியமாவாசை
05.08.2005 ஆடி 20 வெள்ளி ஆலய மகோற்சவம் ஆரம்பம் காலை 9.15 கொடி யேற்றம்.
08.08.2005 ஆடி 22 திங்கள் பகல் உற்சவம் ஆரம்பம்.
13.08.2005 ஆடி 25 சனி பூங்காவனம்
14.08.2005 ஆடி 26 ஞாயிறு கைலாய்வாகனம்
17.08.2005 ஆவணி 1 புதன் சப்பறம்
18.08.2005 ஆவணி 2 வியாழன் தோ
19.08.2005 ஆவணி 3 வெள்ளி காலை தீர்த்தம், மாலை மௌனத்திருவிழா.
26.08.2005 ஆவணி 10 வெள்ளி கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்

நவம்பர்

01.11.2005 ஜூப்பசி 15 செவ்வாய் தீபாவளி
02.11.2005 ஜூப்பசி 16 புதன் கந்தசல்லி விரத-ஆரம்பம்
07.11.2005 ஜூப்பசி 21 திங்கள் கந்தசல்லி விரதம் மாலை குருசம்ஹாராம்
08.11.2005 ஜூப்பசி 22 செவ்வாய் தெய்வானை அம்மன் திருக்கல்யாணம்.

16.11.2005 கார்த்திகை 1 புதன் திருக்கார்த்திகை விரதம் குமராவை தீபம் விசேட உற்சவம்

டிசம்பர்

06.12.2005 கார்த்திகை 21 செவ்வாய் விநாயகர் சவ்டிவிரதம்
08.12.2005 கார்த்திகை 23 வியாழன் திருவெம்பாவை பூஜாரம்பம்
11.12.2005 கார்த்திகை 26 ஞாயிறு ஆண்டியைப்பன் பூசை
13.12.2005 கார்த்திகை 28 புதன் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்
17.12.2005 மார்க்டி 2 சனி திருவாதினா உற்சவம்

சபமங்களம்

செப்ரெம்பர்

22.09.2005 புரட்டாதி 6 வியாழன் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்

குக்ரோபர்

04.10.2005 புரட்டாதி 18 செவ்வாய் நவராத்தீரி விரத ஆரம்பம்
11.10.2005 புரட்டாதி 25 செவ்வாய் சராஸ்வதி பூசை
12.10.2005 புரட்டாதி 26 புதன் விஜயதசாமி
19.10.2005 ஜூப்பசி 2 புதன் கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்

பதிவு இலக்கம்: Q.D./30/NEWS/2005